

7 กุมภาพันธ์ 2548

เรื่อง การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัย

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เอกสารประกอบการพิจารณา เรื่อง ร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัย จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล พ.ศ. จำนวน 140 ชุด
2. โครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ประสบธรณีพิบัติภัย จำนวน 140 ชุด

1. เรื่องเดิม

1.1 ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2548 รับทราบเรื่อง รายงานการดำเนินงานตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 มกราคม 2548 ในการดำเนินการแก้ไขปัญหาและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบธรณีพิบัติ (Tsunami) ใน 6 จังหวัดภาคใต้ชายฝั่งทะเลอันดามัน และมอบให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงานตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัยภาคใต้ชายฝั่งทะเลอันดามัน ได้แก่

- 1.1.1 การจัดการข้อมูลและการประเมินความเสียหาย
- 1.1.2 การจัดการฟื้นฟูชุมชนและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม
- 1.1.3 การฟื้นฟูพื้นที่อุทยานและแหล่งท่องเที่ยว
- 1.1.4 การแบ่งมอบภารกิจในระดับพื้นที่ให้มีความชัดเจน โดยให้ประสานงานกับส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บรรลุผลในทางปฏิบัติโดยเร็ว

1.2 ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

1.2.1 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการจัดทำร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่ที่ประสบธรณีพิบัติภัย จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล ตามมาตรา 44 และมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและ

/รักษาคุณภาพ...

รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 โดยยกเว้นขอบเขตและมาตรการตามข้อมูลความเสียหายจากกรณีธรณีพิบัติภัยทั้งด้านระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ธุรกิจการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ และสังคม และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดให้เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมครอบคลุมพื้นที่ตามแนวชายฝั่งทะเลอันดามันใน 6 จังหวัด ซึ่งได้รับธรณีพิบัติภัย ได้แก่ จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล รวมทั้งกำหนดมาตรการเพื่อการฟื้นฟูและคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเสียหายให้กลับคืนสู่สภาพเดิมและคุ้มครองสภาพนั้นไว้ให้คงอยู่ เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ยั่งยืน

1.2.2 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้กำหนดมาตรการบริหารจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัยภาคใต้ โดยเห็นควรให้เร่งดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1.2.2.1 ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ได้แก่ ปะการัง หญ้าทะเล ป่าเลน ป่าชายหาดและชายหาด ในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัยให้มีความสมบูรณ์ดังเดิม

1.2.2.2 ปรับปรุง ฟื้นฟู และก่อสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ วิถีชีวิตและคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมทั้ง การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ระบบประปา แหล่งน้ำ (ผิวดินและบาดาล) ระบบบำบัดน้ำเสียและระบบกำจัดขยะมูลฝอย การติดตามและตรวจสอบการปนเปื้อนของแหล่งน้ำสาธารณะ เพื่อการบริโภค อุปโภค ในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัย และพื้นที่ที่จะจัดตั้งชุมชนใหม่

1.2.2.3 เร่งรัดแก้ไขปัญหาการบุกรุกชายหาด ป่าชายเลน โดยการจัดซื้อหรือเวนคืน เพื่อฟื้นฟูและดำเนินการปรับปรุงให้คืนสู่สภาพของระบบนิเวศเดิม

1.2.2.4 วางระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน ร่วมกันกับหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรชุมชน ในการฟื้นฟู พัฒนา และการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

1.2.2.5 สร้างกลไกการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับพื้นที่ โดยสร้างโอกาสให้ประชาคมและทุกภาคส่วนในสังคมได้เข้ามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน

1.2.2.6 สนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยร่วมกับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น องค์กรชุมชนและประชาชนในพื้นที่ที่เกิดธรณีพิบัติภัย

1.2.2.7 เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและความตระหนัก ในการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะบริเวณพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัย และให้มีการปฏิบัติตามบทกำหนดโทษ ตามมาตรา 100 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

1.2.3 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้นำร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัยชายฝั่งทะเลอันดามัน รวมทั้งมาตรการบริหารจัดการฟื้นฟูและ
/พัฒนาพื้นที่....

พัฒนาพื้นที่ที่ประสบภัยพิบัติภัย เสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวประชุมครั้งที่ 2/2548 เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2548 และคณะกรรมการฯ มีมติเห็นชอบในหลักการให้กำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเล และเกาะที่ได้รับผลกระทบจากธรณีพิบัติภัย ร้างประกาศกระทรวงฯ และมาตรการบริหารจัดการพื้นที่ฟู และพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัยภาคใต้

1.3 ความจำเป็นที่ต้องเสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

เพื่อให้ประกาศกระทรวงฯ มีผลบังคับใช้เพื่อควบคุมและแก้ไขปัญหาในพื้นที่นั้น โดยกำหนดมาตรการที่เหมาะสม เพื่อฟื้นฟูและคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัยภาคใต้ชายฝั่งทะเลอันดามันที่ได้รับ ความเสียหายให้กลับคืนสู่สภาพเดิม คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในคราวประชุม ครั้งที่ 2/2548 เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2548 มีมติเห็นชอบให้กำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเล และเกาะที่ได้รับผลกระทบจากธรณีพิบัติภัย โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ก่อน เพื่อให้มีมาตรการเร่งด่วนที่จะ ควบคุมและแก้ไขปัญหาในเขตพื้นที่ ซึ่งมีกฎหมายบังคับใช้อยู่แล้ว เช่น กฎหมายควบคุมอาคาร กฎหมายเกี่ยวกับการอนุรักษ์อื่น ๆ โดยให้นำข้อสังเกตและความเห็นของที่ประชุมทั้งหมดไปปรับปรุง และ นำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาต่อไป

2. สาระสำคัญของเรื่องที่เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา

2.1 หลักการและเหตุผล

เนื่องจากกรณีการเกิดธรณีพิบัติภัย ทำให้พื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามันได้รับความเสียหาย ดังนั้น การกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จะเป็นกรอบในการป้องกันและฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ได้รับความเสียหายให้กลับคืนสู่สภาพตามธรรมชาติ กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงเห็นสมควรเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อขอความเห็นชอบร่าง ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัย จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล พ.ศ. และมอบหมายให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ดำเนินการตามขั้นตอนโดยเร่งด่วนต่อไป

2.2 วัตถุประสงค์

2.2.1 เพื่อควบคุมและแก้ไขปัญหาในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากธรณีพิบัติภัย โดยการ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ให้กลับคืนสู่สภาพเดิมให้เร็วที่สุด

2.2.2 เพื่อให้การคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการฟื้นฟู ให้เกิด ความยั่งยืนสำหรับการดำรงชีวิตของประชาชน และการรองรับการท่องเที่ยว ให้มีความสอดคล้องกับ การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยอยู่บนพื้นฐานที่มีความยั่งยืน

2.2.3 เพื่อจัดทำมาตรการในการฟื้นฟูและคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใน พื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัย ให้มีผลบังคับใช้ในทางกฎหมาย

2.2.4 เพื่อจัดทำแนวทางและมาตรการเสริมในการจัดการและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และแปลงมาตรการไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรม

2.3 ความเร่งด่วนของเรื่อง

ผลกระทบของปัญหาธรณีพิบัติภัย เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 ได้ทำให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ในจังหวัดภาคใต้ของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ซึ่งหน่วยงานต่าง ๆ ได้เข้าไปช่วยเหลือในเบื้องต้นแล้ว

สำหรับการฟื้นฟูความเสียหายที่เกิดขึ้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัยในครั้งนี้ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ประกาศให้พื้นที่ที่ได้รับ ความเสียหายเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยการกำหนด มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางในการดูแล รักษาและคุ้มครอง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่ได้รับ ความเสียหายนั้น ให้เป็นฐานการพัฒนา เศรษฐกิจ ควบคู่กับการฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

2.4 ขั้นตอนที่ต้องดำเนินการต่อไป

เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในหลักการของร่างประกาศกระทรวงทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้ว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะตรวจพิจารณาก่อนประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาให้ประกาศกระทรวงฯ มีผลใช้บังคับต่อไป

2.5 กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มาตรา 45 วรรคหนึ่ง และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในพื้นที่ใดที่มีการกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ เขตผังเมืองรวม เขตผังเมืองเฉพาะ เขตควบคุมอาคาร เขตนิคมอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือเขต ควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ไว้แล้ว แต่ปรากฏว่ามีสภาพปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรุนแรง เข้าขั้นวิกฤต ซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขโดยทันที และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไม่มีอำนาจตาม กฎหมายหรือไม่สามารถที่จะทำการแก้ไขปัญหาได้ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ขออนุมัติเข้าดำเนินการเพื่อใช้มาตรการคุ้มครองอย่างใด อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามมาตรา 44 ตามความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อควบคุมและแก้ไขปัญหา ในพื้นที่นั้นได้

เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รัฐมนตรีประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่รายละเอียดเกี่ยวกับมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและกำหนด ระยะเวลาที่ใช้ในมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่นั้น”

3. การวิเคราะห์ผลกระทบของการลงมติคณะรัฐมนตรี

3.1 ผลกระทบต่อนโยบายของรัฐบาล

การที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบและอนุมัติให้ใช้บังคับประกาศกระทรวงฯ ดังกล่าว จะเป็นผลต่อนโยบายของรัฐบาลในเรื่องการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่ได้รับ ความเสียหายจากปัญหาธรณีพิบัติภัยให้กลับคืนสู่สภาพเดิม เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจ และแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

3.2 ผลกระทบต่อความรับผิดชอบร่วมกันของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภา

ไม่มี

3.3 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจในภาพรวมของท้องถิ่น

จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล บริเวณชายฝั่งทะเลอันดามัน ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด โดยเน้นด้านส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรท่องเที่ยว ซึ่งฐานการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับ จังหวัดส่วนใหญ่ ขึ้นอยู่กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั้งระดับชาติ และระดับนานาชาติ ซึ่งผลจากการเกิดธรณีพิบัติภัยได้ทำความเสียหายเชิงเศรษฐกิจในเบื้องต้นกว่า 67,000 ล้านบาท โดยเป็นความเสียหายที่เกิดกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ธุรกิจก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจเกี่ยวกับประมง และอื่น ๆ

ดังนั้น ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและมาตรการบริหารจัดการพื้นที่ฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัย จะเป็นการช่วยฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมให้กลับคืนสู่สภาพเดิมที่สมบูรณ์ เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และเศรษฐกิจโดยรวมของท้องถิ่น ให้มีความยั่งยืนและพึ่งพาตนเองได้

3.4 ผลกระทบต่อการเงินและงบประมาณ

ในการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัย ได้กำหนดมาตรการในการฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้จัดทำโครงการ/ กิจกรรม รวม 29 โครงการ วงเงิน 2,657.3 ล้านบาท

3.5 ผลกระทบทางสังคมและการเมือง

เนื่องจากมาตรการในร่างประกาศกระทรวงฯ เป็นการกำหนดห้ามการดำเนินการ อันเป็นการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งกำหนดมาตรการเสริมด้านการ บริหารจัดการพื้นที่ฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัย จึงเป็นการดำเนินการเพื่อประโยชน์ของ สังคมและประชาชนโดยรวม

4. ประเด็นที่เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

4.1 เห็นชอบร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัย จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล พ.ศ. ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในคราวประชุมครั้งที่ 2/2548 เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2548 (สิ่งที่ส่งมาด้วย 1)

4.2 เห็นชอบให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดำเนินการตามมาตรการบริหารจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัยภาคใต้ และตามโครงการ/กิจกรรม รวม 29 โครงการ วงเงิน 2,657.30 ล้านบาท โดยให้สำนักงานงบประมาณสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อไป (สิ่งที่ส่งมาด้วย 2)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุเทพ คุณกิตติ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กองสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่เฉพาะ

โทร/โทรสาร 0 2298 6050

เอกสารประกอบวาระเพื่อ **พิจารณา**
เรื่อง

ขอปรับแก้ไขเอกสาร สิ่งที่ส่งมาด้วย 2 ดังนี้

1. ปรับแก้ไขโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับกรณีพิบัติภัยภาคใต้ จาก 29 โครงการ เป็น 24 โครงการ
2. ปรับแก้ไขวงเงินงบประมาณจาก 2,657.30 ล้านบาท เป็น 2,425.85 ล้านบาท

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
1. ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ได้แก่ ปะการัง หญ้าทะเล ป่าเลน ป่าชายหาด และ ชายหาดในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ ให้มีความสมบูรณ์ดังเดิม	1.1 โครงการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับด้านการท่องเที่ยว ในบริเวณพื้นที่ที่ธรณีพิบัติภัย - ศึกษาศักยภาพของทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ - ศึกษาความสามารถในการรองรับด้านการท่องเที่ยว	12	12 เดือน	สผ.	- ข้อมูลขีดความสามารถของพื้นที่ในมิติต่าง ๆ เพื่อรองรับการท่องเที่ยว
	1.2 โครงการฟื้นฟูป่าชายหาดที่ถูกทำลายหรือเสื่อมสภาพ • ฟื้นฟูป่าชายหาดโดยการปลูกเสริมป่าเพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์พื้นที่ 1,500 ไร่ - พื้นที่เป้าหมายอุทยานแห่งชาติ 7 แห่ง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติแหลมสน จังหวัดระนอง อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ จังหวัดพังงา อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน จังหวัดพังงา อุทยานแห่งชาติเขาลำปี-หาดท้ายเหมือง จังหวัดพังงา อุทยานแห่งชาติสิรินาถ จังหวัดภูเก็ต อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม จังหวัดตรัง • พัฒนากิจกรรมการสื่อความหมายธรรมชาติเพื่อการเรียนรู้ป่าชายหาด 1. การจัดทำเส้นทางศึกษาธรรมชาติ 4 เส้นทาง ในพื้นที่ - อุทยานแห่งชาติแหลมสน จังหวัดระนอง - อุทยานแห่งชาติเขาลำปี-หาดท้ายเหมือง จังหวัดพังงา - อุทยานแห่งชาติสิรินาถ จังหวัดภูเก็ต - อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม จังหวัดตรัง	15	12 เดือน	อส.	- พื้นที่ป่าชายหาดได้รับการอนุรักษ์อย่างยั่งยืน โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาฟื้นฟู - การสื่อความหมายเพื่อการเรียนรู้ป่าชายหาด มีประสิทธิภาพได้มาตรฐานเป็นแหล่งศึกษาของเยาวชนและท้องถิ่น - มีกระบวนการศึกษาเรียนรู้ทรัพยากร - ชุมชนมีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับฉันทินิบัติภัยภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
	2. พัฒนาระบบสื่อความหาย ได้แก่ ป้าย แผ่นผัง คู่มือ - ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากท้องถิ่นในการอนุรักษ์ป่าชายหาด - พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบชุมชนมีส่วนร่วม 1.3 โครงการจัดตั้งศูนย์พัฒนาศักยภาพเพื่อบริการด้านตรวจรับรอง แนะนำการก่อสร้าง ออกแบบก่อสร้างสาธารณูปโภคเบื้องต้น เพื่อ ฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์ มีสถาปนิกและวิศวกรของ กรมอส. ไปช่วยกำกับแบบ ONE-STOP SERVICE	3	12 เดือน	อส.	- อบต. และ อบจ. ที่ร่วมพัฒนาใน ท้องที่

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัยภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
2. ปรับปรุง ฟื้นฟู และก่อสร้างระบบ โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการ ดำรงชีพ วิถีชีวิตและคุณภาพชีวิตของ ประชาชน รวมทั้ง การจัดการ คุณภาพสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ระบบ ประปา แหล่งน้ำ (ผิวดินและบาดาล) ระบบจัดการน้ำเสียและระบบกำจัด ขยะมูลฝอย การติดตามและ ตรวจสอบการปนเปื้อน ของแหล่งน้ำ สาธารณะ เพื่อการบริโภคอุปโภค ใน บริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัยและพื้นที่ที่ จะจัดตั้งชุมชนใหม่	2.1 โครงการสำรวจและจัดทำแผนที่การปนเปื้อนของมลพิษต่อ แหล่งน้ำบาดาล และการฟื้นฟูในพื้นที่ประสบธรณีพิบัติภัย - สำรวจอุทกธรณีวิทยา และธรณีฟิสิกส์ และเจาะสำรวจเพื่อ กำหนดขอบเขตการปนเปื้อน - วางแผนแนวทางการแก้ไขในแต่ละพื้นที่ตามความเหมาะสม และทำการฟื้นฟูเจาะบ่อบาดาลเพื่อทดลองทำ Dewatering รวมทั้ง ติดตาม วิเคราะห์คุณภาพน้ำบาดาลเพื่อให้ทราบถึงผลการทำ Dewatering - เจาะบ่อบ่งเกิดการรั่วเพื่อติดตามการเปลี่ยนแปลงคุณภาพน้ำ บาดาลภายหลังการฟื้นฟูสภาพแหล่งน้ำบาดาลแล้ว โดยการติดตั้ง เครื่องบันทึกระดับน้ำ และคุณภาพน้ำอัตโนมัติ	20	12 เดือน	ทบ	- ร้อยละ 80 ของแหล่งน้ำ สาธารณะที่มีการปนเปื้อนของ มลพิษ ได้รับการแก้ไข
	2.2 ส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิดใน บริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย - ประสานงาน ประชุมหารือกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดเตรียม รวบรวมและสาธิตการติดตั้งถังดักไขมันและระบบ บำบัดน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิด - จัดอบรมและสาธิตวิธีการติดตั้งถังดักไขมันและระบบบำบัด น้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิดในชุมชน วัด โรงเรียน ในเขตองค์การบริหาร ส่วนตำบลคึกคัก องค์การบริหารส่วนตำบลบางม่วง อ.ตะกั่วป่า และ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพระทอง อ.คุระบุรี จ.พังงา - เผยแพร่และประชาสัมพันธ์โครงการกับสถานประกอบการ และประชาชนผู้สนใจทั่วไปอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	5	12	คพ./อปท.	- ชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วน ตำบลจำนวน 3 แห่ง (องค์การ บริหารส่วนตำบลคึกคัก องค์การ บริหารส่วนตำบลบางม่วง อ.ตะกั่ว ป่า และองค์การบริหารส่วนตำบล เกาะพระทอง อ.คุระบุรี จ.พังงา) ได้รับการส่งเสริมการติดตั้งถังดัก ไขมันและระบบบำบัดน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิดเพื่อเป็นการบำบัดน้ำ เสียเบื้องต้นก่อนระบายลงสู่แหล่ง น้ำสาธารณะ

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับอนุมัติศักยภาพได้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
	2.3 โครงการนำร่องระบบการจัดการน้ำเสียสำหรับชุมชนขนาดเล็กในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ - ศึกษารูปแบบระบบบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดเล็กที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ประสบภัยพิบัติ 6 จังหวัดภาคใต้ (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล) ขนาดความสามารถในการบำบัดน้ำเสียรวมไม่น้อยกว่า 50 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน - คัดเลือกชุมชนที่มีความเหมาะสมและมีความพร้อมในการดำเนินการจัดการน้ำเสียที่เหมาะสม จำนวนไม่น้อยกว่า 10 แห่ง ในพื้นที่อำเภอเกาะลันตา อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ อำเภอตะกั่วป่า อำเภอดูชะบุรี จังหวัดพังงา อำเภอเกาะเปอร์ จังหวัดระนอง อำเภอละรุ จังหวัดสตูล อำเภอกระทุ จังหวัดภูเก็ต อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง - ก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียตามรูปแบบและแนวทางที่เหมาะสมสำหรับชุมชนขนาดเล็ก - สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับองค์กรปกครองท้องถิ่นและชุมชนในการเดินระบบและบริหารจัดการระบบ	45	12	คพ./อปท.	- ระบบนำร่องที่ประกอบด้วยระบบรวบรวมน้ำเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย และการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อเป็นต้นแบบสำหรับนำไปประยุกต์ใช้ในพื้นที่อื่น

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณีสัณติภัยภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
	2.4 ประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่ธรณีสัณติภัย - สำรวจและประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว 4 ด้าน ได้แก่ คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง ปริมาณขยะตกค้าง ความสมบูรณ์ของชายหาด และการรุกรานชายหาด - จัดทำและติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์ ผลการประเมินดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว เอกสารเผยแพร่และเว็บไซต์ - แนวทางการแก้ไขปัญหาสำหรับพื้นที่ที่มีคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับต่ำและต่ำมาก	5	12 เดือน	คพ./ทสจ./สสภ./อส.	ชายหาดท่องเที่ยวที่สำคัญในพื้นที่จำนวน 25 หาด ได้แก่ หาดแม่ยาย หาดไม้งาม (เกาะสุรินทร์) หาดป่าทราย (เกาะยาวน้อย) หาดนางทอง หาดบางเนียง หาดบางลึก จังหวัดพังงา หาดคลองดาว หาดคลองนิน หาดพระแอ หาดกันตัง (เกาะลันตา) หาดพระนาง หาดมาหยาง จังหวัดกระบี่ หาดบางเทา หาดกะตะ หาดกมลา หาดในหาน จังหวัดภูเก็ต หาดเขาควาย หาดอ่าวใหญ่ หาดกวางปีบ (เกาะพยาม) จังหวัดระนอง หาดบ้านเขา (เกาะสุกร) หาดตูป (เกาะลิบง) จังหวัดตรัง หาดสน หาดพันเคมะละกา หาดตะโละอูดัง (เกาะตะรุเตา) หาดนุ่น จังหวัดสตูล ได้รับการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับฉันทินทรีย์ภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
	2.5 การควบคุมการระบายมลพิษจากแหล่งกำเนิดโดยใช้มาตรการทางกฎหมายและสังคม ในบริเวณพื้นที่ที่รับผิดชอบ - ตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายและการจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งกำเนิดมลพิษ ได้แก่ อาคารประเภท ก โรงงานอุตสาหกรรม และฟาร์มสุกร ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 (ดำเนินการติดตามตรวจสอบโดยกรมควบคุมมลพิษเป็นหน่วยงานหลักและมี สสภ. ทสจ. และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ร่วมตรวจสอบ) - ประชาสัมพันธ์เปิดเผยข้อมูลการจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ตรวจสอบสู่สาธารณะ(ดำเนินการโดย สสภ.) 2.6 โครงการส่งเสริมการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยในบริเวณพื้นที่ที่รับผิดชอบ - จัดทำคู่มือแนวทางการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยสำหรับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวน 2,500 เล่ม และคู่มือการส่งเสริมธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิลชุมชน 500 เล่ม - อบรมเชิงปฏิบัติการ ด้านการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยให้กับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ผู้นำชุมชน กลุ่มองค์กรในชุมชน ผู้ประกอบการ และผู้ที่เกี่ยวข้อง - ร่วมกับท้องถิ่นในการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย ในแหล่งกำเนิดที่สำคัญ อาทิ ชุมชน ห้างสรรพสินค้า ตลาดสด โรงแรม โรงเรียน และสำนักงาน เป็นต้น	3 5	12 เดือน 12 เดือน	คพ.สสภ./ทสจ. คพ./สสภ./อปท./ทสจ.	- แหล่งกำเนิดมลพิษที่ปฏิบัติตามกฎหมายมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น - ร้อยละ 60 ของชุมชนที่เข้าร่วมโครงการมีกิจกรรมการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณิพิบัติภัยภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
	- ดำเนินกิจกรรมการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยตามแผนงานที่กำหนดไว้ อาทิ การรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม การดำเนินกิจกรรมปฎิหมัก การจัดตั้งศูนย์วัสดุรีไซเคิลชุมชน ตลาดนัดรีไซเคิลและธนาคารขยะ เป็นต้น - ติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงาน พร้อมทั้งจัดทำแนวทางการขยายผลการดำเนินงานไปสู่ชุมชนอื่นๆ ต่อไป 2.7 ปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในบริเวณพื้นที่ธรณิพิบัติภัย - ประสาน/สนับสนุนให้คำแนะนำหน่วยงานท้องถิ่นและสถานพยาบาลต่าง ๆ เพื่อให้มีระบบการเก็บรวบรวมขยะติดเชื้อนำไปกำจัดอย่างถูกต้องในลักษณะศูนย์รวม โดยให้ อปท.เป็นผู้ให้บริการ - ปรับปรุงระบบกำจัดขยะติดเชื้อที่มีอยู่เดิม และ/หรือก่อสร้างเพิ่มเติมในพื้นที่ จ.กระบี่ (เตาเผาขยะติดเชื้อ, ห้องเก็บรวบรวมปรับอุณหภูมิ, รถเก็บขน, อาคารสถานที่ ฯลฯ) 2.8 ปรับปรุงพื้นที่ฟูลองใหญ่ หมู่ 6, 8 ต.เกาะลันตาใหญ่ อ.เกาะลันตา จ.กระบี่ - ขุดลอกตะกอนทราย ซากปรักหักพัง และเศษสิ่งปฏิกูล - ปรับปรุงภูมิทัศน์รอบบริเวณแหล่งน้ำ	10.3 (0.3) (10.0) 3	12 เดือน 12 เดือน 12 เดือน 12 เดือน	คพ./อปท. คพ. อปท./คพ. สทก.8/ทน.	- ร้อยละ 80 ของพื้นที่เป้าหมายสามารถดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้อได้อย่างมีประสิทธิภาพภายในปี พ.ศ. 2549 - คลองใหญ่ ได้รับการปรับปรุงฟื้นฟู

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณิพิบัติภัยภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
3. เร่งรัดแก้ไขปัญหาการบุกรุก ชายหาดป่าชายเลน โดยการจัดซื้อ หรือเวนคืนเพื่อฟื้นฟู และดำเนินการ ปรับปรุงให้คืนสู่สภาพของระบบนิเวศ เดิม	2.9 ปรับปรุงฟื้นฟูพังกา หมู่ที่ 2,3 ต.เกาะลันตาใหญ่ อ.เกาะลันตา จ.กระบี่ - ปรับปรุงฟื้นฟูให้มีปริมาณเก็บกักน้ำเพิ่มขึ้น - ปรับปรุงภูมิทัศน์ - ขยายเขตจ่ายน้ำประปาระยะทาง 4000 เมตร	5	12 เดือน	สทภ.8/ ทน.	- พังกา ได้รับการปรับปรุงพื้นที่
	3.1 โครงการจัดซื้อ เวนคืนและ/หรือ reclaim ในบริเวณพื้นที่ธรณี พิบัติภัยเพื่อปรับปรุงให้สอดคล้องกับระบบนิเวศเดิม - วิเคราะห์และวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยมีการกำหนด เขตพื้นที่ที่จำเป็นต้องเร่งรัดฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม - สำรวจการครอบครองการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตพื้นที่ สงวน อนุรักษ์ และเขตพื้นที่ฟื้นฟู - กำหนดขั้นตอน วิธีการ และวงเงินงบประมาณที่ต้องใช้ในการ Reclaim พื้นที่ที่ถูกครอบครองในเขตพื้นที่สงวน อนุรักษ์ และเขต พื้นที่ฟื้นฟู - ดำเนินการ Reclaim และดูแล รักษาทรัพยากรธรรมชาติที่ เหลืออยู่	2,000	24 เดือน	สป.ทส./ อส. ปม. ทช. ทธ. ทน. ทบ. คพ. มท. กษ. กค. และ พม.	- พื้นที่ชายหาด ป่าชายเลน ฯลฯ ที่ถูกบุกรุกได้รับการ reclaim - แผนการจัดการ ผังแม่บท และ ฟื้นฟูในพื้นที่ที่มีการบุกรุก และ พื้นที่ที่จัดซื้อ เวนคืน ที่สอดคล้องกับ ระบบนิเวศและผ่านกระบวนการมี ส่วนร่วมจากภาคส่วนในพื้นที่

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับฉันทิบัญญัติภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
4. วางระบบการติดตามประเมินผล การดำเนินงานร่วมกับหน่วยงาน ภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรชุมชน ในการฟื้นฟู พัฒนา และการดำเนินงานตามมาตรการ คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	4.1 โครงการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามมาตรการ จัดการฟื้นฟูและพัฒนาในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย - ศึกษารายละเอียดของวัตถุประสงค์ วิธีการ และผลที่ได้ของ โครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาในบริเวณ พื้นที่ธรณีพิบัติภัยทั้ง 6 จังหวัด - กำหนดแนวทางในการติดตามและประเมินผลโครงการ/ กิจกรรมดังกล่าว - ดำเนินการติดตามและประเมินผลตามแนวทางที่กำหนด - จัดทำสรุปและวิเคราะห์การติดตามและประเมินผลทุก โครงการ	5	12 เดือน	สผ.	- รายงานการติดตามและ ประเมินผลการดำเนินงาน
	4.2 โครงการเพิ่มศักยภาพการควบคุมติดตามตรวจสอบและ คุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อุทยานแห่งชาติทาง ทะเล - เพิ่มขีดความสามารถในการคุ้มครองรักษาทรัพยากรชายฝั่ง และสิ่งแวดล้อม - พัฒนาระบบสื่อสารในอุทยานแห่งชาติชายฝั่งอันดามัน - ปรับปรุงศูนย์ปฏิบัติการอุทยานแห่งชาติทางทะเลจังหวัดภูเก็ต ให้เป็นศูนย์ช่วยเหลือและลาดตระเวนเพื่อคุ้มครองรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีอุทยานแห่งชาติแหลมสน จังหวัดระนอง และอุทยานแห่งชาติตะรุเตา จังหวัดสตูล เป็นหน่วย สนับสนุน - ตรวจสอบการปฏิบัติตามประกาศมาตรการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อม ในพื้นที่รับผิดชอบ	100	12 เดือน	อส.	- ศูนย์ปฏิบัติการ 3 แห่ง มีความ พร้อมในการปฏิบัติงาน - ชุมชนโดยรอบพื้นที่มีส่วนร่วมใน การอนุรักษ์เพิ่มขึ้น - มีการควบคุมการใช้พื้นที่ตาม มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมมี ประสิทธิภาพ - พื้นที่อุทยานแห่งชาติทางทะเลมี คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณิพิบัติภัยภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
5. สร้างกลไกการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในระดับพื้นที่ โดยสร้างโอกาสให้ ประชาคมและทุกภาคส่วนในสังคมได้ เข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของ การดำเนินงาน	4.3 โครงการสนับสนุนการบริหารจัดการของคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบการดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมใน บริเวณพื้นที่ธรณิพิบัติภัย - สนับสนุนการบริหารจัดการของคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบฯ 6 ชุด (6 จังหวัด)	0.6	12 เดือน	สป.ทส.	- จำนวนมาตรการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมที่ได้รับการปฏิบัติตาม
	5.1 โครงการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนและเครือข่ายเพื่อการ จัดการทรัพยากรธรรมชาติในบริเวณพื้นที่ธรณิพิบัติภัย 6 จังหวัด ภาคใต้อย่างยั่งยืน - การสร้างกระบวนการเรียนรู้ 1) การจัดเวทีการเรียนรู้ให้แก่ชุมชน โดยการจัดประชุมเพื่อ ระดมความเห็น และการพาชุมชนไปศึกษาดูงานในพื้นที่ที่ประสบ ความสำเร็จในการดำเนินการ เป็นต้น 2) การเชื่อมโยงองค์ความรู้จากภายในและภายนอกพื้นที่ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ 3) การจัดประชาพิจารณ์ผลที่ได้จากการดำเนินการ 4) การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ 5) การติดตามและประเมินผลการดำเนินการ - การพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายของชุมชนเพื่อ เป็นเครื่องมือในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใน พื้นที่	30	12 เดือน	สผ./ทสจ./ อปท.	- การมีส่วนร่วมของหน่วยงาน ภาครัฐ ชุมชนและเครือข่ายในการ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม - แผนงานโครงการ การจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับฉันทิพิบัติภัยภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
6. สนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรชุมชนและประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ	1) การจัดเวทีให้เกิดการรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาเป็นเครือข่ายภายในพื้นที่ 2) การเชื่อมโยงองค์ความรู้จากภายในและภายนอกพื้นที่เพื่อให้มีการประสานการดำเนินการเป็นเครือข่าย - กำหนดแนวทางในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนโดยพิจารณาจากองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ 6.1 โครงการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้แก่ชุมชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ - จัดเวทีประชุมในพื้นที่เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและให้ชุมชนร่วมกันค้นหาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชน - นำผู้เข้าร่วมประชุมไปศึกษาดูงานในพื้นที่ที่มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน - สร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชนและระหว่างชุมชน	5	12 เดือน	สผ.	- จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เพิ่มขึ้น - มีกลุ่ม/เครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับฉันทิภัยภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
	6.2 โครงการฟื้นฟูกิจกรรมการท่องเที่ยวและนันทนาการในอุทยานแห่งชาติ 13 แห่ง - ปรับปรุงและพัฒนากระบวนสื่อความหมายธรรมชาติ - ประสานชุมชนเพื่อจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยการพัฒนากระบวนข้อมูลข่าวสารที่เชื่อมโยง - จัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยว และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว - จัดทำเอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ไปตามสื่อต่าง ๆ - ประชุมภาคธุรกิจเพื่อสร้างแนวร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทั้ง 6 จังหวัด ให้เป็นเครือข่าย - จัดทำมาตรการการท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ 6.3 โครงการจัดระเบียบการท่องเที่ยวและกิจกรรมนันทนาการในอุทยานแห่งชาติ - จัดประชุมสัมมนาภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 6 จังหวัดภาคใต้ เพื่อสร้างความเข้าใจและร่วมกันจัดระเบียบการท่องเที่ยวและนันทนาการ - พัฒนาบุคลากรด้านการบริการและการรักษาความปลอดภัยทางน้ำ - กำหนดหลักเกณฑ์การจัดระเบียบการจอดเรือและการใช้ประโยชน์อื่น ๆ ในเขตอุทยานแห่งชาติ	77.15	12 เดือน	อส.	- อุทยานฯ มีการพัฒนาระบบสื่อความหมายธรรมชาติ - มีฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ - มีการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ - มีเครือข่ายภาคธุรกิจ 6 จังหวัดในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ - อุทยานฯ ได้มาตรฐานการท่องเที่ยว
		10	12 เดือน	อส.	- มีการจัดระเบียบการท่องเที่ยวและนันทนาการ การจอดเรือในอุทยานฯ บุคลากรมีคุณภาพด้านการบริการและมีความรู้ด้านการรักษาความปลอดภัยโดยเฉพาะทางน้ำ

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณิพิบัติภัยภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
7. เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและความตระหนัก ในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะบริเวณพื้นที่ธรณิพิบัติภัย และให้มีการปฏิบัติตามบทกำหนดโทษตามมาตรา 100 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	- ดำเนินการควบคุม สร้างความเข้าใจร่วมกันในการปฏิบัติตามระเบียบ - ติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงมาตรฐานการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพและยอมรับร่วมกันในทุกภาคส่วน	6	12 เดือน	สส.	- จำนวนสื่อเพื่อการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
	7.1 โครงการจัดทำสื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ธรณิพิบัติภัย การประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ - โปสเตอร์ 40,000 แผ่น - แผ่นพับ 30,000 แผ่น - ป้ายคัดเอาท์ขนาดใหญ่ 14 ป้าย - ชุดอุปกรณ์จัดทำนิทรรศการเคลื่อนที่ 7.2 โครงการพัฒนาอุทยานแห่งชาติให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ จำนวน 13 แห่ง - จัดทำวีดิทัศน์เพื่อการเรียนรู้ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - จัดทำและพัฒนาโปรแกรมสิ่งแวดล้อมศึกษา เพื่อการเรียนรู้ให้กับชุมชนรอบเขตอุทยานแห่งชาติ	30	12	สส.	- มีแหล่งสำหรับนำนักเรียน นิสิต นักศึกษา เข้าศึกษาและเรียนรู้ ธรรมชาติโดยผ่านกระบวนการด้านการศึกษาสังแวดล้อมในพื้นที่จริง และสัมผัสจริง

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณิพิบัติภัยภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
	- สร้างเครือข่ายนักอนุรักษ์ชุมชนแออัด เพื่อร่วมรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน - ปรับปรุงอุทยานแห่งชาติทางทะเล ให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประจำท้องถิ่น โดยทำโครงการนำร่องในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ จำนวน 6 แห่ง ใน 6 จังหวัดภาคใต้ - จัดทำหน่วยเคลื่อนที่ จำนวน 2 ชุด เพื่อให้ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมศึกษาและสำรวจ ติดตามการเปลี่ยนแปลงแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 7.3 โครงการส่งเสริมประสิทธิภาพการเผยแพร่ความรู้ท้องถิ่น เพื่อการปฏิบัติตามมาตรการในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม บริเวณพื้นที่ธรณิพิบัติภัย 6 จังหวัดภาคใต้โดยการจัดทำสื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ - การจัดทำสื่อเผยแพร่เกี่ยวกับมาตรการในประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม - การประชาสัมพันธ์ ในรูปแบบต่าง ๆ	0.8	12 เดือน	สผ./ทสจ./สสภ.	- จำนวนหน่วยงาน องค์กรประชาชนที่ได้รับทราบแนวทางการดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับฉันทานุมัติจาก

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
8. ส่งเสริมการอนุรักษ์และบูรณะ แหล่งธรรมชาติและศิลปกรรม	8.1 โครงการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติและ ศิลปกรรมอันควรอนุรักษ์ - ประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและ แหล่งศิลปกรรม - ระดับความเห็นและข้อเสนอแนะในการอนุรักษ์พัฒนา พื้นที่ แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและศิลปกรรม - จัดทำแผน มาตรการ แนวทางแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและ ศิลปกรรม	30	12 เดือน	สผ.	- สภาพแวดล้อมของแหล่ง ธรรมชาติและศิลปกรรมดีขึ้น
รวม	24 โครงการ	2,425.85			

1.1 โครงการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

1. หลักการและเหตุผล

จากการเกิดเหตุธรณีพิบัติภัย ได้ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติชายฝั่งทะเลอันดามันในพื้นที่ 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรังและสตูล ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อการท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ ประกอบกับรัฐบาลได้กำหนดเป้าหมายยุทธศาสตร์ระดับชาติ ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวและยังให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ให้เศรษฐกิจระดับฐานรากมีความเข้มแข็ง เพื่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและบูรณาการความร่วมมือ เพื่อยกระดับให้ไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ ในการวางแผนเพื่อฟื้นฟูการท่องเที่ยวจำเป็นต้องมีฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้ในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในอนาคต

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงได้จัดทำโครงการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัย รวมทั้งสนับสนุนข้อมูลแก่หน่วยงานท้องถิ่นเพื่อให้สามารถวางแผนการพัฒนาในพื้นที่ให้สอดคล้องกับศักยภาพของทรัพยากรที่ท้องถิ่นมีอยู่

2. สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

พื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันในพื้นที่ 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล ได้รับผลกระทบจากการเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย ซึ่งส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อการท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ จึงมีความจำเป็นต้องมีการวางแผนเพื่อการฟื้นฟู และพัฒนาให้สอดคล้องกับต้นทุนทรัพยากรที่มีอยู่

3. ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

โครงการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จะสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยและสนองต่อนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด โดยคำนึงถึงเป้าหมายยุทธศาสตร์ระดับชาติ ในการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศและให้ความสำคัญการเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ มุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วางมาตรการในการสร้างความสมดุลระหว่างการใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยวกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อเป็นรากฐานของการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

4. วัตถุประสงค์

1. เพื่อทราบสถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกของบริเวณแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามัน 6 จังหวัด
2. เพื่อจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

5. เป้าหมาย

ขีดความสามารถของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามัน 6 จังหวัด เพื่อรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยว

6. กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินการ

1. ศึกษา และสำรวจศักยภาพของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งหัตถิภูมิ และปฐภูมิ บริเวณแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามัน รวมทั้งเกาะต่าง ๆ ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว
2. ศึกษาข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานของพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว
3. ศึกษาศักยภาพความพร้อมขององค์กรส่วนท้องถิ่น ทั้งด้านกำลังคนและงบประมาณ
4. สำรวจทัศนคติและความเห็นของชุมชนในพื้นที่
5. จัดทำข้อมูลศักยภาพและขีดความสามารถของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ เพื่อรองรับการท่องเที่ยว และกำหนดการแบ่งเขตของพื้นที่เพื่อรองรับโครงการพัฒนาต่าง ๆ เพื่อการท่องเที่ยว

7. ระยะเวลาการดำเนินงาน 12 เดือน

8. กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน และ องค์กรพัฒนาเอกชน

เป็นการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่น องค์กรพัฒนาเอกชน และหน่วยงานส่วนท้องถิ่น

9. ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

โครงการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของพื้นที่ในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัยเป็นโครงการหนึ่งภายใต้การบริหารจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ประสบธรณีพิบัติภัย ซึ่งเป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล

10. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

10.1 การใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติควบคู่การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

10.2 การบูรณาการการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแต่ละด้านไปในทิศทางเดียวกัน

11. ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ

11.1 ระดับมลพิษทางสิ่งแวดล้อม เช่น ชยะมูลฝอย น้ำเสีย

11.2 ศักยภาพและความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ

12. เป้าหมายผลผลิตและตัวชี้วัด

12.1 มลพิษทางสิ่งแวดล้อมลดลงจากที่เป็นอยู่

12.2 การแบ่งเขตการพัฒนาพื้นที่

13. แผนการใช้จ่ายงบประมาณ (เป็นปี)

กิจกรรม	ปีงบประมาณ 2548	ปีงบประมาณ 2549			งบประมาณ (บาท)
	มิ.ย. – ก.ย.	ต.ค.-ม.ค.	ก.พ. – พ.ค.	มิ.ย. – ก.ย.	
1. รูปแบบการศึกษาข้อมูล ทุติยภูมิและปฐมภูมิในพื้นที่	←→				3,000,000
2. การสำรวจพื้นที่ศึกษาด้าน ต่าง ๆ		←→			3,000,000
3. การจัดประชุมสัมมนาระดม ความเห็นในพื้นที่			←→		3,000,000
4. จัดทำข้อมูลศักยภาพและขีด ความสามารถของพื้นที่				←→	3,000,000

14. การบริหารจัดการโครงการ

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะเป็นผู้บริหารโครงการ โดยจัดตั้งคณะกรรมการบริหารโครงการ และเชิญองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นคณะกรรมการบริหารโครงการ

15. การรายงานและติดตามประเมินผล

จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรมทุก 6 เดือน

1.2 โครงการฟื้นฟูป่าชายหาดที่ถูกทำลายหรือเสื่อมสภาพ

1. หลักการและเหตุผล

พื้นที่ที่ได้รับความเสียหายจากธรณีพิบัติภัย จะเป็นพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเล ซึ่งจะมีลักษณะแตกต่างกันไป คือ พื้นที่ชายหาด พื้นที่ป่าชายเลน พื้นที่ป่าชายหาด และพื้นที่ชุมชน ซึ่งในแต่ละพื้นที่จะมีความแตกต่างกับของสภาพทางกายภาพ วิธีการฟื้นฟูในแต่ละพื้นที่จะมีวิธีการที่ไม่เหมือนกัน การฟื้นฟูป่าชายหาดจะเป็นการฟื้นฟูเพื่ออนุรักษ์และความมั่นคงปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และต้องมีความสอดคล้องกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของพื้นที่ เพื่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น

2. วัตถุประสงค์

1. สร้างความอุดมสมบูรณ์ให้ป่าชายหาด
2. เพื่อสร้างปราการทางธรรมชาติในการป้องกันภัยจากคลื่น ลม
3. เพื่อส่งเสริมชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
4. เพื่อการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณชายฝั่ง

3. เป้าหมาย

พื้นที่ชายหาดประมาณ 1500 ไร่

4. กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินการ

กิจกรรมโครงการ

1. สำรวจความเสียหายของป่าชายหาดจากธรณีพิบัติภัย
2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนการปลูกป่า
3. ฟื้นฟูป่าชายหาดโดยการปลูกเสริมป่าเพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์

พื้นที่ดำเนินการ

ป่าชายหาดที่ได้รับความเสียหายจากธรณีพิบัติภัย ประมาณ 600 ไร่

5. ระยะเวลาดำเนินงาน 12 เดือน

6. งบประมาณ 15,000,000 บาท

7. หน่วยงานรับผิดชอบ

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

8. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ระบบนิเวศของป่าชายหาดกลับคืนสู่ความอุดมสมบูรณ์
2. เป็นการกระตุ้นและเสริมสร้างให้เกิดการมีส่วนร่วมและสร้างจิตสำนึกในการ

อนุรักษ์

9. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

พื้นที่ป่าชายหาดได้รับการฟื้นฟูโดยการมีส่วนร่วมจากท้องถิ่น

1.3 โครงการฟื้นฟูกิจกรรมการท่องเที่ยวและนันทนาการในอุทยานแห่งชาติ 13 แห่ง

1. หลักการและเหตุผล

โดยที่หน่วยราชการต่างๆ ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามัน รวมถึงประชาชนและกลุ่มองค์กรอิสระที่มีส่วนร่วมในการฟื้นฟู กิจกรรมการท่องเที่ยวและนันทนาการในอุทยานแห่งชาติ ตลอดจนพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในบริเวณเมื่อมีโครงการจะต้องนำแบบแปลน แผนงาน ก่อสร้างมาขออนุมัติกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช เพื่อเข้าดำเนินงานในเขตพื้นที่ หากต้องส่งเรื่องเข้าไปในส่วนกลางทั้งหมด จะได้รับการบริการที่ล่าช้าและการตรวจสอบความเหมาะสม ทางด้านวิศวกรรม โดยเจ้าหน้าที่ส่วนพัฒนาวิศวกรรมของสำนักฟื้นฟูพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์ต้องใช้เวลา มาก จึงกำหนดให้ดำเนินการควบคู่ไปกับเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ โดยมีสถาปนิกและวิศวกรของกรมอุทยาน แห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช มาร่วมให้คำปรึกษาแต่เริ่มต้น

2. วัตถุประสงค์

1. จัดตั้งศูนย์พัฒนาวิศวกรรมเพื่อบริการด้านตรวจรับรอง แนะนำการก่อสร้าง ออกแบบก่อสร้างสาธารณูปโภคเบื้องต้นในพื้นที่อุทยานแห่งชาติฯ เขตป่าต้นน้ำลำธาร พื้นที่อนุรักษ์ต่างๆ เพื่อฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์

2. จัดให้มีสถาปนิกและวิศวกรของกรมอุทยานแห่งชาติฯ ไปร่วมคิดและช่วย กำกับแบบ one stop service 1 จุด ณ พื้นที่อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา หมู่เกาะพีพี

3. ประสานงานฝึกอบรม ร่วมศึกษา ประชุม ชี้แจง กับสถาปนิกและวิศวกรจาก หน่วยงานภายนอกของ 6 จังหวัดที่ประสบภัยพิบัติ

3. เป้าหมาย

1. แหล่งท่องเที่ยวและพื้นที่อนุรักษ์ได้รับการฟื้นฟูอย่างมีส่วนร่วมทั้งภาครัฐ องค์กรในพื้นที่และเอกชน อย่างมีระบบ และลดขั้นตอนที่ล่าช้า

2. มีการร่วมคิด ร่วมวางแผนในพื้นที่จริงตั้งแต่เริ่มต้น

3. สร้างความเข้าใจและประสิทธิภาพในการเริ่มงานในแบบ one stop service โดยมีพื้นที่ในบริเวณหาดนพรัตน์ธาราเป็นจุดประสาน

4. กิจกรรมโครงการ และพื้นที่ดำเนินการกิจกรรม

กิจกรรม

1. ก่อสร้างอาคารศูนย์มีห้องประชุม ตรวจแบบแปลนแผนผังและแผนที่แสดงแนว เขตพื้นที่อนุรักษ์ มีเจ้าหน้าที่ด้านพัฒนาวิศวกรรมของกรมอุทยานแห่งชาติฯ เป็นผู้รับเรื่อง

2. มีระบบโทรศัพท์ วิทยุติดต่อ กับหน่วยงานส่วนกลาง

3. มีห้องพักสำหรับช่างด้านสถาปัตยกรรม วิศวกรรมเครื่องกล ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ อบต. อบจ. และที่ปรึกษาจากหน่วยงานอื่น

4. จัดประชุมหาข้อยุติและตรวจแบบแปลนโดยสม่ำเสมอทุกสัปดาห์

พื้นที่ดำเนินการ

อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา หมู่เกาะพีพี

5. ระยะเวลาดำเนินการ 12 เดือน

6. งบประมาณ 3 ล้านบาท

7. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. จังหวัดต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่ที่ประสบภัยพิบัติภัย สามารถทำโครงการที่มีการก่อสร้างในเขตอุทยานแห่งชาติฯ และพื้นที่ป่าอนุรักษ์ตรวจสอบเบื้องต้นก่อนดำเนินการจัดทำแบบละเอียดโดยไม่เสียเวลาและค่าใช้จ่ายโดยต้องกลับไปแก้ไขมาก

2. กรณีมีการก่อสร้างถนน เส้นทาง คูน้ำที่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติมีเจ้าหน้าที่คอยประชุมกำกับควบคุม ให้คำปรึกษาให้อยู่ในกรณีที่ไม่ผิดกฎระเบียบของอุทยานแห่งชาติ ฯ

3. ความรวดเร็วในการให้บริการ one stop service ทำให้งานฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ดำเนินไปได้อย่างรวดเร็ว

8. ดัชนีชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนโครงการที่ปรึกษาและตรวจสอบ
2. จำนวนครั้งการประชุมให้คำปรึกษาแนะนำ
3. จำนวนงานการก่อสร้างเบิกทำเบื้องต้น

2.1 โครงการสำรวจและจัดทำแผนที่การปนเปื้อนของมลพิษต่อแหล่งน้ำบาดาล และการฟื้นฟูในพื้นที่ประสบภัยพิบัติ

1. หลักการและเหตุผล

ผลจากการเกิดแผ่นดินไหวบริเวณเกาะสุมาตรา ในวันที่ 26 ธันวาคม 2547

ก่อให้เกิดคลื่นยักษ์สึนามิ (Tsunami) ถล่มพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามัน 6 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัด พังงา ภูเก็ต กระบี่ สตูล ตรังและ ระนอง นั้น นอกจากจะเกิดผลกระทบต่อชีวิต สุขภาพและทรัพย์สินแล้วยังก่อให้เกิดผลกระทบต่อแหล่งน้ำผิวดินและน้ำบาดาล

การปนเปื้อนของน้ำบาดาลมีสาเหตุจากการรุกตัวของน้ำเค็ม การชะล้างของน้ำที่ไหลท่วมแหล่งทิ้งขยะ จากพื้นที่เลี้ยงสัตว์น้ำและจากพื้นที่ทำเหมืองร้าง เช่น ในพื้นที่จังหวัด ภูเก็ตและ พังงา จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาเพื่อจัดทำแผนที่การปนเปื้อนและการฟื้นฟูแหล่งน้ำบาดาลให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีน้ำใช้เพื่ออุปโภคบริโภค ต่อไป

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อสำรวจประเมินความเสียหายและจัดทำแผนที่ผลกระทบต่อแหล่งน้ำบาดาลจากการปนเปื้อน
2. ดำเนินการแก้ไขฟื้นฟูสถานการณ์การปนเปื้อน
3. จัดทำฐานข้อมูลน้ำบาดาลในพื้นที่ศึกษา

3. เป้าหมายของการศึกษา

เพื่อศึกษาผลกระทบต่อน้ำบาดาลและการดำเนินการฟื้นฟูแก้ไขจากการเกิดธรณีพิบัติ

4. ขอบเขตการศึกษา

1. ศึกษาสภาพการปนเปื้อนจากน้ำเค็ม จากแหล่งมลพิษ
2. กำหนดแนวทางการฟื้นฟูและดำเนินการฟื้นฟูแหล่งน้ำบาดาล

5. กิจกรรมโครงการ

1. สำรวจอุทกธรณีวิทยา และธรณีฟิสิกส์ และเจาะสำรวจเพื่อ กำหนดขอบเขตการปนเปื้อน
2. วางแนวทางการแก้ไขในแต่ละพื้นที่ตามความเหมาะสม และทำการฟื้นฟูเจาะบ่อน้ำบาดาลเพื่อทดลองกำจัด Dewatering รวมทั้งติดตามวิเคราะห์คุณภาพน้ำบาดาลเพื่อให้ทราบถึงผลการทำ Dewatering

3. เจาะบ่อสังเกตการณ์เพื่อติดตามการเปลี่ยนแปลงคุณภาพบาดาลหลังจากฟื้นฟูสภาพแหล่งน้ำบาดาลแล้ว โดยการติดตั้งเครื่องบันทึกระดับน้ำ และคุณภาพน้ำอัตโนมัติ

6. พื้นที่ศึกษา

ขอบเขตพื้นที่ศึกษา ประกอบด้วย จังหวัด พังงา ภูเก็ต กระบี่ สตูล ตรังและระนอง รวมทั้งพื้นที่เกาะต่าง ๆ

7. ระยะเวลา

12 เดือน

8. ประโยชน์ที่จะได้รับ

แหล่งน้ำบาดาลได้รับการฟื้นฟู ให้มีการใช้อย่างยั่งยืนต่อไป

2.2 โครงการส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิดในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

1. เหตุผลและความจำเป็น

สืบเนื่องจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 ทำให้ประชาชนใน 6 จังหวัดภาคใต้ อันได้แก่ จ. ระนอง พังงา กระบี่ ภูเก็ต ตรัง และสตูล ได้รับความสูญเสียทั้งทางด้านชีวิตและทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก การฟื้นฟูที่อยู่อาศัยของประชาชนจำเป็นต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วน เพื่อให้ประชาชนสามารถประกอบอาชีพได้ตามปกติ ซึ่งการฟื้นฟูดังกล่าวจำเป็นต้องดำเนินการอย่างมีระบบเพื่อป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจากการเพิ่มขึ้นของประชาชนและนักท่องเที่ยว โดยเบื้องต้นการแก้ไขปัญหาน้ำเสียจากชุมชนในพื้นที่สามารถทำได้โดยการจัดการน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิด เพื่อปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียให้ดีขึ้นก่อนระบายน้ำเสียลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

ระบบบำบัดน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิดที่เป็นระบบที่มีการก่อสร้างหรือติดตั้งเพื่อบำบัดน้ำเสียจากอาคารเดี่ยว เช่น บ้านพักอาศัย อาคารชุด โรงเรียน หรืออาคารสถานที่ทำการ เพื่อลดความสกปรกของน้ำเสียในระดับหนึ่งก่อนระบายออกสู่สิ่งแวดล้อม โดยทั่วไปที่นิยมใช้กัน ได้แก่ บ่อดักไขมัน (Grease Trap) ระบบบ่อเกรอะ (Septic Tank) ระบบบ่อกรองไร้อากาศ (Anaerobic Filter) เป็นต้น ซึ่งเป็นระบบที่สามารถดำเนินการจัดสร้างได้โดยเจ้าของบ้านและอาคารต่างๆ แต่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากเจ้าของอาคารและผู้ประกอบการเป็นสำคัญ ทั้งนี้ บ่อดักไขมันใช้สำหรับบำบัดน้ำเสียจากครัวเรือนของบ้านพักอาศัย ห้องอาหาร หรือภัตตาคาร เนื่องจากน้ำเสียดังกล่าวมีน้ำมันและไขมันปนอยู่มาก หากไม่กำจัดออกจะทำให้ท่อระบายน้ำอุดตัน และมีผลกระทบต่อคุณภาพน้ำ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น กรมควบคุมมลพิษจึงดำเนินการจัดทำโครงการส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิดประเภทบ้านเรือนและอาคาร เพื่อให้ประชาชนและผู้ประกอบการได้ รับทราบถึงปัญหาพื้นฐานของท้องถิ่นในเบื้องต้นและเพื่อช่วยลดปริมาณความสกปรกของน้ำเสียจากชุมชน

2. สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

จากการสำรวจความเสียหายที่ประสบภัยธรณีพิบัติภาคใต้ พบว่าชุมชนที่อยู่แนวชายฝั่งได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การฟื้นฟูควรกำหนดมาตรการและมีกรอบการดำเนินงานที่ครอบคลุมเพื่อให้ท้องถิ่นและประชาชนสามารถดำเนินการได้ด้วยตนเอง และจะทำให้ชุมชนอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้โดยไม่เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในอนาคต

การจัดการน้ำเสียชุมชนในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ เพื่อให้เกิดการฟื้นฟูธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพน้ำแหล่งน้ำที่ดีขึ้น จำเป็นต้องมีการจัดการน้ำเสียควบคู่กับการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในการจัดการน้ำเสีย โดยใช้วิธีการที่สามารถดำเนินการได้เองในพื้นที่ และคำนึงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งจะทำให้การพัฒนาความยั่งยืนต่อไป

3. ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

การดำเนินโครงการนำร่องระบบการจัดการน้ำเสียสำหรับชุมชนขนาดเล็กในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัย จะสามารถควบคุมการระบายน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำ ซึ่งโครงการนี้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติข้อที่ 2 ด้านการเสริมสร้างศักยภาพของประเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และข้อที่ 5 ด้านการบริหารจัดการประเทศที่เน้นการฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งด้านการดูแล พัฒนาการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เอื้อต่อการดำรงชีวิตเกิดความสมดุลในการพัฒนาและเป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในประเทศอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่เร่งดำเนินการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ประสบภัยจากธรณีพิบัติภาคใต้

4. วัตถุประสงค์

- 4.1 เพื่อให้มีการติดตั้งถังดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิดสำหรับบ้านเรือนและอาคาร
- 4.2 เพื่อสร้างจิตสำนึกและความร่วมมือในการแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำจากชุมชน

5. เป้าหมาย

อาคารและบ้านเรือนในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัย มีการจัดการน้ำเสียเบื้องต้นก่อนระบายออกสู่สิ่งแวดล้อม

6. กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินการ

- 6.1 ประสานงาน ประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดเตรียมการอบรมและสาธิต
- 6.2 จัดอบรมและสาธิตวิธีการติดตั้งถังดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิด
- 6.3 เผยแพร่และประชาสัมพันธ์โครงการให้กับสถานประกอบการและประชาชนผู้สนใจทั่วไปอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในรูปของสื่อสิ่งพิมพ์และอิเล็กทรอนิกส์ เช่น แผ่นพับ วีดิทัศน์ วิทยุโทรทัศน์ เป็นต้น

7. ระยะเวลาดำเนินการ

ระยะเวลาดำเนินการ 12 เดือน

8. กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน และ องค์กรพัฒนาเอกชน

โครงการส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิดประเภทบ้านเรือนและอาคารในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสพภัยธรณิพิบัติภัย เป็นโครงการที่เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชนและองค์กรพัฒนาเอกชนในท้องถิ่นสามารถดำเนินการในการบริหารจัดการน้ำเสียที่เกิดขึ้นภายในชุมชนได้เอง เช่น การติดตามตรวจสอบและควบคุมการระบายน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดของชุมชน การใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่ในการบำบัดน้ำเสีย เป็นต้น

9. ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

โครงการส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิดประเภทบ้านเรือนและอาคารในพื้นที่ 6 จังหวัดเป็นโครงการหนึ่งภายใต้การบริหารจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ประสพภัยธรณิพิบัติภัยภาคใต้ ซึ่งเป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล และเป็นโครงการจัดการน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดประเภทหนึ่งในหลายประเภทที่จะได้ดำเนินการไปพร้อมกันในพื้นที่ที่ประสพภัยธรณิพิบัติภัยภาคใต้ เช่น โครงการจัดการน้ำเสียในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ โครงการนำร่องระบบการจัดการน้ำเสียสำหรับชุมชนขนาดเล็กในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ เพื่อลดและควบคุมการระบายน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดที่จะระบายลงสู่แหล่งน้ำ

10. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

10.1 เพื่อลดปริมาณความสกปรกของน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดประเภทชุมชนก่อนระบายลงสู่สิ่งแวดล้อม

10.2 อาคารและบ้านเรือนมีการจัดการน้ำเสียเบื้องต้นก่อนระบายออกสู่สิ่งแวดล้อม

10.3 ชุมชนและประชาชนในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสพภัยธรณิพิบัติภัย มีความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดการน้ำเสียที่เหมาะสม

11. ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ

11.1 อาคารและบ้านเรือน ไม่น้อยกว่าจังหวัดละ 20 แห่งในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสพภัยธรณิพิบัติภัยมีการจัดการน้ำเสียเบื้องต้นที่เหมาะสม

11.2 ร้อยละ 80 ของกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสพภัยธรณิพิบัติภัยมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการน้ำเสีย

12. เป้าหมายผลผลิตและตัวชี้วัด

ผลผลิต

1. บ้านเรือนและอาคารมีการจัดการน้ำเสียเบื้องต้นก่อนระบายออกสู่สิ่งแวดล้อม

2. ประชาชนในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสพภัยธรณิพิบัติภัยมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการน้ำเสีย

ตัวชี้วัด

1. อาคารและบ้านเรือน ไม่น้อยกว่าจังหวัดละ 20 แห่งในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัย ธรณีพิบัติภัยมีการจัดการน้ำเสียเบื้องต้นที่เหมาะสม

2. ประชาชนในพื้นที่กลุ่มเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ได้รับความรู้ ความเข้าใจในการ ติดตั้งและการใช้ถังดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิดสำหรับจัดการน้ำเสียเบื้องต้น เบื้องต้นก่อนระบายลงสู่สิ่งแวดล้อม

13. แผนการใช้จ่ายงบประมาณ (เป็นปี)

กิจกรรม	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549		งบประมาณ (บาท)
	เมย.-มิย.	กค.-กย.	ตค.-ธค.	มค.-มีค.	
1.ประสานงาน ประชุมหารือ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อ จัดเตรียมการอบรมและสาธิต	←→				500,000
2.จัดอบรมและสาธิตวิธีการ ติดตั้งถังดักไขมันและระบบ บำบัดน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิด		←→		→	3,000,000
3.เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ โครงการให้กับสถาน ประกอบการและประชาชน ผู้สนใจทั่วไปอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่องในรูปของสื่อ สิ่งพิมพ์และอิเล็กทรอนิกส์		←→		→	1,500,000

14. การบริหารจัดการโครงการ

กรมควบคุมมลพิษจะเป็นผู้บริหารโครงการ โดยจัดตั้งคณะกรรมการบริหารโครงการและเชิญ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือชุมชนในพื้นที่ดำเนินการร่วมเป็นคณะกรรมการบริหารโครงการ

15. การรายงานและติดตามประเมินผล

จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรมทุก 6 เดือน และติดตามประเมินผล สำเร็จของโครงการตามดัชนีชี้วัดผลสำเร็จโครงการ

2.3 โครงการนำร่องระบบการจัดการน้ำเสียสำหรับชุมชนขนาดเล็ก ในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้

1. หลักการและเหตุผล

จากเหตุการณ์ธรณีพิบัติได้สร้างความเสียหายให้แก่ประชาชนและส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมในพื้นที่ 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง สตูล เป็นอย่างมาก จึงจำเป็นต้องได้รับการบูรณะอย่างเร่งด่วนเนื่องจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของภาคใต้ การฟื้นฟูพื้นที่ดังกล่าวจำเป็นต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีมาตรการและแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนมีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มต้น มีการจัดการน้ำเสียจากชุมชนและสถานประกอบการ เป็นมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษด้านน้ำเสียที่ควรดำเนินการควบคู่กับการฟื้นฟูบูรณะความเสียหาย ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งในการให้ชุมชนขนาดเล็กสามารถจัดการน้ำเสียของตนเองได้ โดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่และการให้ชุมชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและร่วมดำเนินการ ซึ่งโครงการนำร่องระบบการจัดการน้ำเสียสำหรับชุมชนขนาดเล็ก จะเป็นแนวทางในการลดปริมาณความสกปรกของน้ำเสียจากชุมชนที่ระบายลงสู่แหล่งน้ำและชายฝั่งทะเลซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวต่อไป

2. สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

จากการสำรวจความเสียหายที่ประสบภัยธรณีพิบัติภาคใต้ พบว่าชุมชนที่อยู่แนวชายฝั่งได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การฟื้นฟูควรกำหนดมาตรการและมีกรอบการดำเนินงานที่ครอบคลุมเพื่อให้ท้องถิ่นและประชาชนสามารถดำเนินการได้ด้วยตนเอง และจะทำให้ชุมชนอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้โดยไม่เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในอนาคต

การจัดการน้ำเสียชุมชนในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ เพื่อให้เกิดการฟื้นฟูธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพน้ำแหล่งน้ำที่ดีขึ้น จำเป็นต้องมีการจัดการน้ำเสียควบคู่กับการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในการจัดการน้ำเสีย โดยใช้วิธีการที่สามารถดำเนินการได้เองในพื้นที่ และคำนึงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งจะทำให้การพัฒนาความยั่งยืนต่อไป

3. ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

การดำเนินโครงการนำร่องระบบการจัดการน้ำเสียสำหรับชุมชนขนาดเล็กในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัย จะสามารถควบคุมการระบายน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำ ซึ่งโครงการนี้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติข้อที่ 2 ด้านการเสริมสร้างศักยภาพของประเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และข้อที่ 5 ด้านการบริหารจัดการประเทศที่เน้นการฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งด้านการดูแล พัฒนาการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เอื้อต่อการดำรงชีวิตเกิดความสมดุลในการพัฒนาและเป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในประเทศอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่เร่งดำเนินการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ประสบภัยจากธรณีพิบัติภาคใต้

4. วัตถุประสงค์

1. จัดทำระบบการจัดการน้ำเสียสำหรับชุมชนขนาดเล็ก ในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้
2. เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในการจัดการน้ำเสียชุมชน โดยใช้วิธีการที่สามารถดำเนินการได้เองในพื้นที่ และการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชน

5. เป้าหมาย

ชุมชนขนาดเล็กในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัย สามารถจัดการน้ำเสียได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

6. กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินการ

ดำเนินการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียขนาดเล็กจำนวน 10 แห่ง ในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัย ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ภูเก็ต ระนอง ตรัง พังงา และสตูล โดยมีกิจกรรมดังนี้

1. ศึกษารูปแบบระบบบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดเล็กที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ประสบภัยพิบัติ 6 จังหวัดภาคใต้ (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล) ขนาดความสามารถในการบำบัดน้ำเสียรวมไม่น้อยกว่า 50 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน โดยการนำรูปแบบระบบบำบัดน้ำเสียที่กรมควบคุมมลพิษศึกษาไว้ไปประยุกต์ใช้
2. คัดเลือกชุมชนที่มีความเหมาะสมและมีความพร้อมในการดำเนินการจัดการน้ำเสียที่เหมาะสม เช่น พื้นที่ ปริมาณน้ำเสีย จำนวนไม่น้อยกว่า 10 แห่งและกำหนดแนวทางและจัดทำรายละเอียดการจัดการน้ำเสียที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่
3. ก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียตามรูปแบบและแนวทางในข้อ 1 และ 2
4. ทดสอบการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย
5. ตรวจสอบน้ำเสียและน้ำทิ้ง และจุดอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการทดสอบประสิทธิภาพระบบบำบัดน้ำเสีย โดยวิเคราะห์ค่าพารามิเตอร์ที่สำคัญไม่น้อยกว่า 8 พารามิเตอร์
6. อบรมผู้แทนชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการดูแลและบำรุงรักษาระบบ การบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย
7. จัดสัมมนาและดูงานการจัดการน้ำเสียชุมชนขนาดเล็ก สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนในพื้นที่ให้มีส่วนร่วมในการจัดการน้ำเสีย โดยเชิญผู้นำองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นและชุมชนในพื้นที่เข้าร่วม
8. จัดทำคู่มือการเดินระบบและบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสีย
9. จัดทำแผ่นพับเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดการน้ำเสีย

7. ระยะเวลาดำเนินการ

12 เดือน

8. กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน และ องค์กรพัฒนาเอกชน

โครงการนำร่องระบบการจัดการน้ำเสียสำหรับชุมชนขนาดเล็กในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ ประสพภัยธรณีพิบัติภัย เป็นโครงการที่เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยให้องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ภาคประชาชนและองค์กรพัฒนาเอกชนในท้องถิ่นสามารถดำเนินการในการบริหารจัดการน้ำ เสียที่เกิดขึ้นภายในชุมชนได้เอง เช่น การติดตามตรวจสอบและควบคุมการระบายน้ำเสียจาก แหล่งกำเนิดของชุมชน การใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่ในการบำบัดน้ำเสีย เป็นต้น

9. ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

โครงการนำร่องระบบการจัดการน้ำเสียสำหรับชุมชนขนาดเล็กในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ เป็นโครงการหนึ่งภายใต้การบริหารจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ประสพภัยธรณีพิบัติภัยภาคใต้ ซึ่ง เป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล และเป็นโครงการจัดการน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดประเภทหนึ่งในหลาย ประเภทที่จะได้ดำเนินการไปพร้อมกันในพื้นที่ที่ประสพภัยธรณีพิบัติภัยภาคใต้ เช่น โครงการจัดการน้ำ เสียในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เพื่อลดและควบคุมการระบายน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดที่จะระบายลงสู่แหล่ง น้ำ

10. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

10.1 เพื่อลดปริมาณความสกปรกของน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดประเภทชุมชนก่อนระบายลงสู่ แหล่งน้ำ

10.2 ระบบบำบัดน้ำเสียนำร่องที่ประกอบด้วย ระบบรวบรวมน้ำเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย และการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย จำนวน 10 แห่งเพื่อเป็นต้นแบบสำหรับนำไปประยุกต์ใช้ ในพื้นที่

10.3 ชุมชนและประชาชนในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสพภัยธรณีพิบัติภัย มีความรู้ ความ เข้าใจ ในการดูแลรักษาระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย และการจัดการน้ำเสียที่เหมาะสม

11. ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ

11.1 จำนวนชุมชน 10 ชุมชนในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสพภัยธรณีพิบัติภัยมีการ จัดการน้ำเสียที่เหมาะสม

11.2 ร้อยละ 80 ของกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสพภัยธรณีพิบัติภัยมี ความรู้ความเข้าใจในการจัดการน้ำเสีย

12. เป้าหมายผลผลิตและตัวชี้วัด

ผลผลิต

1. ชุมชนขนาดเล็กอย่างน้อย 10 ชุมชน มีรูปแบบการจัดการน้ำเสียที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่
2. ชุมชนในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัยมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการน้ำเสีย

ตัวชี้วัด

1. ระบบบำบัดน้ำเสียที่จัดสร้างสามารถลดปริมาณความสกปรกได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของความสามารถของระบบ
2. ชุมชนขนาดเล็กในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัยมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียไม่น้อยกว่า 10 ชุมชน

13. งบประมาณ

45,000,000 บาท

กิจกรรม	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548			ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549				งบประมาณ (บาท)
	มค.-มีค.	เมย.-มิย.	กค.-กย.	ตค.-ธค.	มค.-มีค.	เมย.-มิย.	กค.-กย.	
1.ศึกษารูปแบบระบบบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดเล็ก	←→							500,000
2.คัดเลือกชุมชนและจัดทำรายละเอียดการจัดการน้ำเสียที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่		←→						1,500,000
3.ก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย			←→	←→	←→	←→	←→	40,000,000
4.ทดสอบการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย			←→	←→	←→	←→	←→	2,000,000
5.อบรมผู้แทนชุมชน			←→	←→	←→	←→	←→	600,000
6.จัดสัมมนาและดูงานการจัดการน้ำเสียชุมชนขนาดเล็ก			←→	←→	←→	←→	←→	300,000
7.จัดทำคู่มือการเดินระบบและบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสีย							←→	50,000
8.จัดทำแผนพับเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ							←→	50,000

14. การบริหารจัดการโครงการ

กรมควบคุมมลพิษจะเป็นผู้บริหารโครงการ โดยจัดตั้งคณะกรรมการบริหารโครงการและเชิญองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือชุมชนในพื้นที่ดำเนินการร่วมเป็นคณะกรรมการบริหารโครงการ

15. การรายงานและติดตามประเมินผล

จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรมทุก 6 เดือน และติดตามประเมินผลสำเร็จของโครงการตามดัชนีชี้วัดผลสำเร็จโครงการ

2.4 โครงการการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

1. หลักการและเหตุผล

จากการเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติ (สึนามิ) ได้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันในพื้นที่ 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อการท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ ประกอบกับรัฐบาลได้กำหนดให้การท่องเที่ยวเป็นนโยบายหลักในการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประเทศ และมีมติให้หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวชักจูงให้นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยอันจะนำมาซึ่งรายได้เข้าสู่ประเทศ จึงมีความจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูอย่างเร่งด่วน

กรมควบคุมมลพิษ จึงได้ขยายพื้นที่ดำเนินการโครงการประเมินดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยวในพื้นที่ 6 จังหวัด เพื่อประเมินสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของชายหาดท่องเที่ยวและอำนวยความสะดวกต่อการท่องเที่ยว รวมทั้งสนับสนุนข้อมูลแก่หน่วยงานท้องถิ่นให้มีการปรับปรุงและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมของชายหาดท่องเที่ยว โดยคาดว่าจะสามารถฟื้นคืนธรรมชาติของชายหาดท่องเที่ยว รวมทั้งรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับการท่องเที่ยวให้ยั่งยืนตลอดไป

2. สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

พื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันในพื้นที่ 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล ได้รับผลกระทบจากการเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติ (สึนามิ) ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและส่งผลกระทบโดยตรงต่อการท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ จึงมีความจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูอย่างเร่งด่วน

3. ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

เป็นการดำเนินงานตามที่ คณะกรรมการบริหารจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ประสบธรณีพิบัติภัยภาคใต้ชายฝั่งทะเลอันดามัน ซึ่งมีท่านรองนายกรัฐมนตรี (นายจาตุรนต์ ฉายแสง) เป็นประธาน ได้มีมติเห็นชอบในหลักการกรอบโครงการ/กิจกรรม และวงเงินงบประมาณตามมาตรการหลักการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและชุมชนในพื้นที่ประสบธรณีพิบัติภัย ในระยะเร่งด่วน ดังนั้น กรมควบคุมมลพิษ จึงได้ดำเนินโครงการการประเมินดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยวขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรการดังกล่าวซึ่งเป็นนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ โดยได้ขยายพื้นที่ดำเนินการโครงการฯ ในพื้นที่ 6 จังหวัด

4. วัตถุประสงค์

- 1.เพื่อสำรวจคุณภาพสิ่งแวดล้อมของชายหาดท่องเที่ยวในพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามัน 6 จังหวัด
- 2.จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยวที่ทำการประเมิน

5. เป้าหมาย

เพื่อทราบสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของชายหาดท่องเที่ยวในพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามัน 6 จังหวัด และเป็นข้อมูลสนับสนุนการจัดการและการแก้ไขปัญหา รวมทั้งการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์ดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยวที่ทำการประเมินแก่นักท่องเที่ยวและประชาชนที่สนใจ

6. กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินงาน

6.1 สำรวจและเก็บตัวอย่างน้ำทะเลชายฝั่งบริเวณหาดท่องเที่ยวที่สำคัญ 15 หาด ได้แก่ หาดนางทอง หาดบางเนียง จังหวัดพังงา หาดพระนาง หาดนพรัตน์ธารา หาดคลองดาว หาดคลองหิน (เกาะลันตา) จังหวัดกระบี่ หาดบางเทา หาดกะตะ หาดกมลา หาดไนยาง จังหวัดภูเก็ต หาดเขาควาย หาดอ่าวใหญ่ (เกาะพยาม) จังหวัดระนอง หาดบ้านเขา (เกาะสุกร) จังหวัดตรัง หาดพันตะมะละกา หาดตะโละอูตัง จังหวัดสตูล จำนวน 6 ครั้งต่อปี (เดือนกุมภาพันธ์ มีนาคม เมษายน มิถุนายน สิงหาคม และธันวาคม) โดยสำรวจคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว ดังนี้

6.1.1 สำรวจคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง เก็บตัวอย่างน้ำทะเลที่ทุกๆ ระยะ 500 เมตร ตลอดแนวความยาวหาด จากบริเวณที่มีกิจกรรมนันทนาการต่างๆ ที่ความลึกประมาณ 1 เมตร

6.1.2 สำรวจปริมาณขยะตกค้าง สำรวจบริเวณเดียวกับที่เก็บตัวอย่างน้ำ โดยเก็บขยะตกค้างในน้ำทั้งที่ลอยน้ำและใต้น้ำ และขยะตกค้างบนหาดในพื้นที่ขนาด 100 ตารางเมตร ส่วนขยะตกค้างในชุมชนชายหาดจะประเมินขยะที่ตกค้างนอกถังรองรับขยะที่ตั้งอยู่บริเวณแนวชายหาด

6.1.3 สำรวจความสมบูรณ์ของชายหาด สันทรายจะใช้การเดินสำรวจ ส่วนข้อมูลการกัดเซาะชายหาดและปะการัง จะใช้ข้อมูลทุติยภูมิล่าสุดจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและได้ศึกษาไว้

6.1.4 สำรวจการรุกรานชายหาด โดยใช้วิธีการเดินสำรวจเพื่อวัดขนาดพื้นที่ของสิ่งก่อสร้างถาวรที่รุกรานแนวชายหาด เช่น จุดชมวิวที่ยื่นลงไปทะเล ท่าเทียบเรือ ร้านอาหาร เป็นต้น แล้วคำนวณเป็นร้อยละกับขนาดพื้นที่หาดทั้งหมด

6.2 สรุปผลการสำรวจ เพื่อประเมินและจัดทำรายงานคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว ในพื้นที่ 6 จังหวัด

6.3 จัดทำและติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์ผลการประเมินดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยวในพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันที่ทำการประเมิน จำนวน 15 ป้าย เพื่อเผยแพร่ผลการดำเนินงานแก่นักท่องเที่ยว ทราบสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม และให้เกิดความร่วมมือในการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

7. ระยะเวลาการดำเนินการ

12 เดือน

8. กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชนและองค์กรพัฒนาเอกชน (ถ้ามี)

เป็นการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

9. ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

เป็นการขยายพื้นที่ดำเนินการโครงการประเมินดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว ซึ่งกรมควบคุมมลพิษได้ดำเนินงานมาตั้งแต่ ปี 2545 ในพื้นที่ชายหาดสำคัญ ๆ 14 แห่งทั่วประเทศ

10. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยวในพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามัน 6 จังหวัด ผ่านป้ายประชาสัมพันธ์ดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว

11. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

ชายหาดท่องเที่ยวในพื้นที่ได้รับการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อม

12. เป้าหมายผลผลิตและตัวชี้วัด

ร้อยละ 80 ของชายหาดท่องเที่ยวในพื้นที่ได้รับการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อม

13. งบประมาณ 5,000,000 บาท

กิจกรรม	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549		งบประมาณ (บาท)
	เม.ย.-มิ.ย.	ก.ค.-ก.ย.	ต.ค.-ธ.ค.	ม.ค.-มี.ค.	
1.สำรวจและเก็บตัวอย่างน้ำทะเลชายฝั่งบริเวณหาดท่องเที่ยวที่สำคัญ จำนวน 15 หาด	←		→		1,090,080
2.วิเคราะห์ตัวอย่างโคลิฟอร์มและสารแขวนลอย	←		→		577,420
3.สรุปผลการสำรวจเพื่อประเมินและจัดทำรายงานคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยวในพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามัน				↔	7,500
4.จัดทำและติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์ผลการประเมินดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันจำนวน 15 ป้าย				↔	825,000

14. การบริหารจัดการโครงการ

กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงาน
สิ่งแวดล้อมภาค กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ

15. การรายงานและการติดตามประเมินผล

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค กรมอุทยาน
แห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช รายงานผลการประเมินดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมรายภาคต่อที่เกี่ยวข้องมายัง
กรมควบคุมมลพิษทุกๆ 6 เดือน

2.5 โครงการการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดโดยมาตรการทางกฎหมายและ สังคมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

1. หลักการและเหตุผล

พื้นที่ 6 จังหวัดที่เกิดธรณีพิบัติภัยซึ่งตั้งอยู่บนชายฝั่งด้านตะวันตกของภาคใต้ ครอบคลุมเนื้อที่ในจังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต ตรัง กระบี่ สตูล ถือได้ว่าเป็นพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการอุปโภคและบริโภคของประชาชนที่สำคัญ อีกทั้งยังเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติซึ่งมีระบบนิเวศที่สลับซับซ้อนและมีคุณค่าแก่การรักษาไว้ รวมถึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย แต่ในปัจจุบันนอกเหนือจากธรณีพิบัติแล้ว ลุ่มน้ำพื้นที่ 6 จังหวัดได้ เสื่อมโทรมลงอันเนื่องมาจากกิจกรรมของมนุษย์อย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นปัญหามลพิษจากแหล่งชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม และเกษตรกรรมของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานพักตากอากาศและโรงแรมที่ตั้งบริเวณริมชายฝั่ง เป็นสาเหตุที่ทำให้คุณภาพน้ำชายฝั่งเสื่อมโทรมลง อีกทั้งการบังคับใช้กฎหมายของรัฐที่ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ อาจอันเนื่องมาจากการทำงานที่ซ้ำซ้อนกันของหน่วยงานต่างๆ การขาดแคลนบุคลากรเจ้าหน้าที่ การขาดแรงจูงใจในการรักษาสสิ่งแวดล้อม และการขาดประสิทธิภาพในการติดตามตรวจสอบ การรายงานผล ตลอดจนการควบคุมมลพิษ ข้อจำกัดต่างๆ เหล่านี้ แสดงให้เห็นว่ามาตรการด้านกฎหมายในลักษณะการบังคับใช้กฎหมายในการควบคุมเพียงอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอที่จะลดปัญหามลพิษ

ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมสู่สาธารณะเป็นแนวทางหนึ่งในการเสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการช่วยกันลดปัญหาและปริมาณมลพิษ ซึ่งช่วยส่งเสริมสนับสนุนมาตรการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เพื่อให้ชุมชนและผู้ประกอบการมีแรงจูงใจในการรักษาสสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามเกณฑ์หรือดีกว่าเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด เพื่อปรับปรุงคุณภาพน้ำและทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ 6 จังหวัดให้ดียิ่งขึ้น

2. สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

สืบเนื่องจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 ทำให้ประชาชนและผู้ประกอบการกิจการในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ซึ่งครอบคลุมเนื้อที่ในจังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต ตรัง กระบี่ สตูล ได้รับความสูญเสียทั้งด้านชีวิตและทรัพย์สิน อีกทั้งก่อให้เกิดความเสียหายและเปลี่ยนแปลงแก่ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศที่ซับซ้อน การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และอาคารที่ได้รับความเสียหายจึงต้องเร่งดำเนินการอย่างเร่งด่วน เพื่อให้ประชาชนและผู้ประกอบการกิจการสามารถประกอบอาชีพได้ตามปกติ และให้สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติกลับคืนมาและอุดมสมบูรณ์เช่นเดิม ดังนั้นเพื่อปรับปรุงคุณภาพน้ำในลุ่มน้ำและชายฝั่งของพื้นที่ทั้ง 6 จังหวัดภาคใต้ กรมควบคุมมลพิษจึงดำเนินการส่งเสริมและควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษที่ระบายน้ำเสียออกสู่ภายนอก ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรม อาคารประเภท ก และฟาร์มสุกร ติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียและ

ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้ประชาชน ผู้ประกอบการและหน่วยงานต่างๆ ได้ร่วมมือรักษาคุณภาพแหล่งน้ำและชายฝั่งให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวและมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ในการดำรงชีวิต ต่อไป

3. ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

ความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติ และแนวทางการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังนี้

(1) นโยบายรัฐบาลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูสภาพและคุณภาพ การป้องกันการเสื่อมโทรมหรือการสูญสิ้นไปและการนำกลับมาใช้ใหม่ ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพให้เอื้อต่อการดำรงชีวิต เกิดความสมดุลในการพัฒนา และเป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยอย่างยั่งยืน โดยส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(2) ยุทธศาสตร์ชาติข้อที่ 2 ด้านเสริมสร้างศักยภาพของประเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และข้อที่ 5 ด้านการบริหารจัดการประเทศที่เน้นการฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งด้านการดูแลพัฒนา การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ และรักษาคุณภาพของสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เอื้อต่อการดำรงชีวิต เกิดความสมดุลในการพัฒนาและเป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในประเทศไทยอย่างยั่งยืน และแนวทางการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2546

(3) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติของประเทศไทยให้มีความอุดมสมบูรณ์ และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เอื้อต่อการอนุรักษ์ฟื้นฟูและรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ โดยอาศัยกลไกและกระบวนการจัดการเชิงบูรณาการที่เน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยให้ความสำคัญกับการลดมลพิษ เพื่อให้เมืองและชุมชนมีความน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและลดต้นทุนทางเศรษฐกิจในการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการอนุรักษ์ฟื้นฟูและรักษาสภาพแวดล้อมชุมชน ศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เพื่อสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของสังคมไทย อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนซึ่งเป็นฐานรากของประเทศไทยให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน

4. วัตถุประสงค์

(1) เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย และการจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งกำเนิดมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ภายในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้

(2) เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจให้กับแหล่งกำเนิดมลพิษในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น

(3) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลปัญหามลพิษ และผลักดันเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตระหนักถึงการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น

(4) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมแหล่งกำเนิดมลพิษที่ปฏิบัติตามกฎหมายและดำเนินการทางกฎหมายกับผู้ประกอบการที่ก่อมลพิษ

5. เป้าหมาย

แหล่งกำเนิดมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ประเภทโรงงานอุตสาหกรรม อาคารประเภท ก และการเลี้ยงสุกร บริเวณพื้นที่ 6 จังหวัด ภาคใต้ ให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายสิ่งแวดล้อมและลดการปล่อยมลพิษ

6. กิจกรรมและพื้นที่ดำเนินการ

(1) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์การดำเนินมาตรการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของแหล่งกำเนิดมลพิษให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษและประชาชนในพื้นที่รับทราบ

(2) ติดตามตรวจสอบและส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งกำเนิดมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535

(3) ประมวลผลข้อมูลการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ก่อมลพิษ

(4) ประชาสัมพันธ์เปิดเผยข้อมูลการจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ตรวจสอบผู้สาธารณะ

(5) ดำเนินการกับผู้ก่อมลพิษที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(6) ติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการ

7. ระยะเวลาดำเนินการ 12 เดือน

8. กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน

เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมให้ครอบคลุมทุกภาคส่วน จะดำเนินการแต่งตั้งคณะทำงานประกอบด้วย สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ปศุสัตว์จังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ทรงคุณวุฒิหรือนักวิชาการ และผู้แทนประชาชนในพื้นที่/อาสาสมัครสิ่งแวดล้อม

9. ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

ไม่มี

10. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

(1) การปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ก่อมลพิษตามแหล่งกำเนิดมลพิษเป้าหมาย และการปรับปรุงการจัดการสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามหรือดีกว่าเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

(2) คุณภาพน้ำและทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่มีคุณภาพดี และอุดมสมบูรณ์ขึ้น

(3) ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานราชการส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชนและประชาชน ในการสร้างแรงผลักดันต่อผู้ก่อมลพิษ เพื่อให้ปฏิบัติตามกฎหมาย และปรับปรุงการจัดการสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น

11. ดัชนีชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

แหล่งกำเนิดมลพิษที่ปฏิบัติตามกฎหมายมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นและคุณภาพน้ำในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้มีจำนวนมากขึ้น

12. เป้าหมายผลผลิตและตัวชี้วัด

แหล่งกำเนิดมลพิษที่ตั้งในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้มีจำนวนมากขึ้น เพื่อส่งผลให้คุณภาพน้ำดีขึ้น เหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยว มีระบบนิเวศที่สมบูรณ์ เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำและพันธุ์พืชต่างๆ

13. งบประมาณ

จำนวน 3 ล้านบาท

14. การบริหารจัดการโครงการ (ตามเอกสารแนบ 3)

ดำเนินการเป็น 2 ส่วน คือ

(1) การติดตามตรวจสอบแหล่งกำเนิดในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้และดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ก่อให้เกิดมลพิษ

(2) การประชาสัมพันธ์/เผยแพร่ข้อมูลและการสร้างการมีส่วนร่วม

15. การรายงานและการติดตามประเมินผล

คณะทำงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่และกรมควบคุมมลพิษ ทำหน้าที่กำกับดูแลและติดตามการดำเนินงานโครงการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ เพื่อให้เกิดความถูกต้อง โปร่งใส เป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ จัดทำสรุปเพื่อรายงานผลโครงการทุก 3 เดือน

2.6 โครงการส่งเสริมการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย ในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

1. หลักการและเหตุผล

จังหวัดระนอง พังงา และกระบี่ เป็นพื้นที่ที่มีการขยายตัวและพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมสูงและเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่สำคัญระดับภูมิภาค ที่นำเงินตราเข้าสู่ประเทศเป็นจำนวนมากในแต่ละปี ซึ่งภายหลังจากประสบการณ์กับภัยพิบัติจากคลื่นสึนามิ จำเป็นต้องมีการพัฒนา ปรับปรุง และฟื้นฟูในหลาย ๆ มิติ ทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับการเติบโตและพัฒนาชุมชนเมืองให้เป็นระบบ มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่มุ่งเน้นให้ชุมชนต่างๆ มีการพัฒนา ควบคู่ไปกับการส่งเสริมและรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้คงอยู่ต่อไปให้มากที่สุด

การจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมนับเป็นประเด็นการพัฒนาอย่างหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในระดับต้นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาสิ่งแวดล้อมจากขยะมูลฝอย ที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน อาทิ การท่องเที่ยว การพาณิชย์ การทำเกษตรกรรม เป็นต้น ซึ่งขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นดังกล่าว หากไม่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักวิชาการจะก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น ปัญหาด้านกลิ่น พาหะนำโรค น้ำเสีย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศน์ และสุขภาพอนามัยของประชาชน รวมทั้งก่อให้เกิดความสูญเสียทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม ในการฟื้นฟู บำบัด และจัดการปัญหาดังกล่าว ดังนั้นการจัดให้มีระบบบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่ดี โดยอาศัยหลักการการจัดการแบบครบวงจร (Integrates Solid Waste Management) ที่ให้ความสำคัญกับการลดและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นให้มากที่สุดก่อนการบำบัดและกำจัดขั้นสุดท้าย จะช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อมจากขยะมูลฝอยในระยะยาวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงจำเป็นต้องมีการจัดทำโครงการส่งเสริมการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่จังหวัด ระนอง พังงา และกระบี่ เพื่อวางรากฐานระบบการจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจร ที่มุ่งเน้นให้องค์กรท้องถิ่น มีการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ลดการสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติและงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอย ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาชุมชนเมืองที่ยั่งยืนต่อไป

2. สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

การพัฒนาและเจริญเติบโตของเมืองศูนย์กลางภูมิภาคและเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญส่งผลให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมตามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยที่มีแนวโน้มรุนแรงเพิ่มมากขึ้นจากการที่ปริมาณขยะมูลฝอยที่เพิ่มขึ้น ตามการเจริญเติบโตและขยายตัวด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ซึ่งหลายๆ พื้นที่ยังไม่มีระบบบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่ดีเพื่อรองรับปัญหาดังกล่าว เนื่องจากข้อจำกัดด้านทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง อาทิ งบประมาณ บุคลากร พื้นที่รองรับและกำจัดขยะมูลฝอย และเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ทำให้มีการกำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกหลัก

วิชาการ อาชีพ การเทกอง และเผากลางแจ้ง การเทกองในหลุมหรือที่สาธารณะเป็นต้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและปัญหาสุขภาพอนามัยของประชาชนตามมา

การบริหารจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจรโดยการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย ก่อนการบำบัดและกำจัดขั้นสุดท้าย เป็นแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยที่สามารถแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับหลักการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด (Resource Conservation and Recovery) ที่มีการประยุกต์ใช้ในประเทศต่างๆ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาชุมชนเมืองอย่างยั่งยืนต่อไป

3. ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

โครงการส่งเสริมการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย มีความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ ดังนี้

3.1 สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลในการฟื้นฟูสภาพ และป้องกันการเสื่อมโทรมหรือสูญสิ้นไป และการนำกลับมาใช้ใหม่ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เอื้อต่อการดำรงชีวิตเกิดความสุขในการพัฒนา และเป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศอย่างยั่งยืน

3.2 สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2554-2559) ในด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการที่เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมโดยให้ความสำคัญกับการลดมลพิษ เพื่อให้เมืองและชุมชนมีความน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และลดต้นทุนทางเศรษฐกิจในการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

3.3 สอดคล้องกับนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (พ.ศ. 2540-2559) ด้านการลดและควบคุมมลพิษอันเนื่องมาจากชุมชน เกษตรกรรม อุตสาหกรรมคมนาคม และกิจกรรมอื่นๆ เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและความเป็นอยู่ของประชาชน รวมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจเพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกิดสมดุลของระบบนิเวศน์ และเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

4. วัตถุประสงค์

4.1 เพื่อเพิ่มพูนองค์ความรู้ให้กับท้องถิ่นในด้านการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย

4.2 เพื่อส่งเสริมและสนับสนุน ให้ท้องถิ่นมีระบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจร ตั้งแต่การลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย ก่อนการบำบัดและกำจัดขั้นสุดท้าย

4.3 เพื่อส่งเสริมการจัดการขยะมูลฝอยแบบบูรณาการที่เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมจากขยะมูลฝอย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและบริหารจัดการเมืองแบบยั่งยืน

5. เป้าหมาย

5.1 เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ประชาชน ผู้ประกอบการและหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ดำเนินงานมีความรู้ความเข้าใจในแนวทางการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย

5.2 ท้องถิ่นมีระบบการจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจร ตั้งแต่การลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยที่เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนการบริหารจัดการ

6. กิจกรรมโครงการ และพื้นที่ดำเนินงาน

6.1 พื้นที่โครงการ

จังหวัดระนอง ครอบคลุม ตำบลราษกรุด และ ตำบลนาคา

จังหวัดพังงา ครอบคลุม ตำบลบางม่วง ตำบลคึกคัก และ ตำบลลำแก่น

จังหวัดกระบี่ ครอบคลุม ตำบลเกาะลันตาใหญ่ และ ตำบลเกาะกลาง

6.2 ขอบเขตการดำเนินงาน

6.2.1 ศึกษาข้อมูลเชิงพื้นที่โดยละเอียดในด้านการลดและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย อาทิ ข้อมูลปริมาณและองค์ประกอบขยะมูลฝอยแยกตามแหล่งกำเนิดแต่ละประเภท (ที่พักอาศัย โรงแรม สถานประกอบการ ห้างสรรพสินค้า เป็นต้น) ข้อมูลด้านการคัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยปัจจุบัน (ปริมาณและประเภทขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ลักษณะกิจกรรม) ข้อมูลด้านปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ข้อมูลแนวทางการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย และข้อมูลด้านอื่นๆที่เป็นประโยชน์สำหรับการดำเนินงานโครงการ

6.2.2 จัดทำคู่มือแนวทางการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย สำหรับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นและคู่มือแนวทางการซื้อขายขยะรีไซเคิลในเชิงธุรกิจให้กับผู้ประกอบการที่ซื้อขายขยะรีไซเคิล เพื่อใช้ประกอบการดำเนินงานการใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยในชุมชนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

6.2.3 จัดฝึกอบรมให้กับ ผู้นำชุมชน กลุ่มองค์กรในชุมชน ประชาชน ผู้ประกอบการ และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มองค์ความรู้และแนวทางปฏิบัติด้านการคัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยที่แหล่งกำเนิดที่สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของภาครัฐ

6.2.4 จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเกี่ยวกับเทคนิควิชาการ และแนวทางการ ลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยและการจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจร

อาทิ แนวทางการจัดทำแผนการปฏิบัติด้านการลด และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย แนวทางการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย แนวทางการติดตามตรวจสอบการดำเนินงาน เป็นต้น

6.2.5 ดำเนินการ สร้างกลไกและเครื่องมือในการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย ในชุมชนประกอบด้วย

(1) จัดทำกิจกรรมหรือโครงการที่จะก่อให้เกิดกลไกการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยในชุมชนอย่างน้อย ตำบลละ 2 พื้นที่ โดยกิจกรรมดังกล่าวจะต้อง สามารถนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25 ของปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นทั้งหมด

(2) ร่วมกับท้องถิ่นที่เข้าร่วมโครงการในการจัดหาเทคโนโลยีและวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมในการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยในท้องถิ่น

6.3 ติดตามการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐศาสตร์ และสังคมรวมทั้งประเมินผลกระทบต่างที่เกิดขึ้น ตลอดจนสรุปและเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน และแนวทางการบริหารจัดการโครงการอย่างยั่งยืน

7. ระยะเวลาดำเนินการ

ปีงบประมาณ 2548-2549 (12 เดือน)

8. ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

โครงการส่งเสริมการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับโครงการอื่น ๆ คือ โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย ของกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมและโครงการเสริมสร้างขีดความสามารถของท้องถิ่นในการลด และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พื้นที่ลุ่มน้ำปิง และพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยกรมควบคุมมลพิษ

9. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นชุมชน ผู้ประกอบการ และผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ มีความรู้ ความเข้าใจ ในแนวทาง การลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ในพื้นที่ดำเนินงานเพื่อให้เกิดการบริหารจัดการขยะมูลฝอยแบบบูรณาการ และครบวงจร

10. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

10.1 จำนวนเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการลดและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยในชุมชน

10.2 จำนวนพื้นที่โครงการที่มีการดำเนินการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยและมีปริมาณขยะมูลฝอยลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นทั้งหมด

11. เป้าหมาย ผลผลิตและตัวชี้วัด

11.1 เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างน้อย 50 คน ได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการด้านหลักเกณฑ์แนวทางการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย

11.2 ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการ ตัวแทนในท้องถิ่นอย่างน้อย 80 คน ได้รับการอบรมเพิ่มพูนความรู้แนวทางการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยที่แหล่งกำเนิด

11.3 พื้นที่ดำเนินการมีกิจกรรมการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย อย่างน้อยตำบลละ 2 พื้นที่และมีอัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 25 ในแต่ละพื้นที่ดำเนินการ

11.4 คู่มือหลักเกณฑ์ แนวทางการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยในชุมชน และคู่มือการคัดแยกซื้อขายขยะรีไซเคิลในเชิงธุรกิจอย่างละ 1 เรื่อง

12. งบประมาณดำเนินการ

งบประมาณ 5 ล้านบาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการ ลดคัดแยก และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย

กิจกรรม	ปีงบประมาณ		หมายเหตุ
	2548	2549	
1. ค่าสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูล	250,000		ระยะเวลาการดำเนินโครงการ 12 เดือน ในปีงบประมาณ 2548-2549
2. ค่าจัดทำคู่มือแนวทางการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย และคู่มือแนวทางการซื้อขายขยะรีไซเคิลในเชิงธุรกิจ	300,000		
3. ค่าใช้จ่ายในการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติงาน		150,000	
4. ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและดูงาน		150,000	
5. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย 15 พื้นที่		3,750,000	
6. ค่าใช้จ่ายในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน		200,000	
7. ค่าใช้จ่ายในการจัดสัมมนา		50,000	
8. ค่าจัดทำเอกสารรายงานผลการดำเนินงาน		150,000	
รวม	550,000	4,450,000	

13. การบริหารจัดการโครงการ

กรมควบคุมมลพิษเป็นหน่วยงานหลัก โดยมีสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด และองค์กรปกครองท้องถิ่นในพื้นที่ดำเนินการ เป็นหน่วยงานสนับสนุน

14. การรายงานและติดตามประเมินผล

กรมควบคุมมลพิษจะจัดตั้งคณะกรรมการกำกับงานตามโครงการเพื่อกำกับดูแลรายงานและติดตามประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ของโครงการ

2.7 โครงการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

1. หลักการและเหตุผล

จากสถานการณ์ธรณีพิบัติภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ เป็นผลในประชาชนและสิ่งมีชีวิตในพื้นที่ได้รับบาดเจ็บและมีผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมาก ปัญหาที่ตามมา คือ ก่อให้เกิดมูลฝอยติดเชื้อจากการรักษาพยาบาลมีปริมาณที่สูงกว่าช่วงเวลาปกติมากนัก ก่อปรกฏในเวลาปกติการจัดการมูลฝอยติดเชื้อก็ดำเนินการโดยโรงพยาบาลเอง ซึ่งเตาเผาเหล่านี้มีสภาพเก่าหรือชำรุดไม่สามารถใช้การได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงมีความเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้อเหล่านั้น นอกจากนี้กระบวนการจัดการมูลฝอยติดเชื้อจำเป็นที่จะต้องได้รับการจัดการแตกต่างไปจากมูลฝอยทั่วไป เนื่องจากเป็นขยะมูลฝอยที่มีมีลักษณะพิเศษคือ อาจมีการแพร่กระจายของโรคติดต่อ หรืออันตรายจากการติดเชื้อที่ปนเปื้อนออกสู่ประชาชนและสิ่งแวดล้อมได้ง่าย ในปัจจุบันพบว่าการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในสถานพยาบาลยังมีปัญหาด้านการดำเนินงาน เช่น การขนย้ายที่ไม่เหมาะสม การคัดแยกที่ไม่ถูกต้อง และเตาเผามูลฝอยติดเชื้อไม่อยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานได้เต็มที่ ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นเหล่านี้ เป็นอุปสรรคสำคัญในการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนที่เกิดขึ้นในขณะนี้ ดังนั้น เพื่อให้การการแก้ไขปัญหาเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ และเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อที่จะเกิดต่อไปในอนาคต หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงต้องมีมาตรการและแนวทางการดำเนินงานระบบการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ที่เกิดขึ้นให้เกิดขึ้นครอบคลุมพื้นที่

2. สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

ปัจจุบันในพื้นที่ที่เกิดธรณีพิบัติภัย มีระบบการจัดการมูลฝอยติดเชื้อของโรงพยาบาลภายใต้กระทรวงสาธารณสุข โดยวิธีเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ ซึ่งเป็นเตาขนาดเล็ก และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ คือ เทศบาลเมืองภูเก็ต โดยมีขนาด 3 ตัน/วัน ซึ่งเมื่อเกิดเหตุการณ์ทำให้ต้องรองรับปริมาณมูลฝอยติดเชื้อเป็นจำนวนมากกว่าปกติเกินขีดความสามารถ จากแนวทางการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ โดยการแบ่งกลุ่มจังหวัดเพื่อจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ด้วยรูปแบบศูนย์จัดการมูลฝอยติดเชื้อในจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งปัจจุบันก็มีแนวโน้มการให้บริการใกล้เคียงเพิ่มประสิทธิภาพสูงสุดของศูนย์แล้ว พร้อมทั้งเหตุแทรกแซงจากธรณีพิบัติทำให้ความสามารถในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อเกินกำลังความสามารถของศูนย์ใกล้เคียง จึงทำให้ต้องมีการก่อสร้าง หรืออำนวยการจัดการเพิ่มเติม เป็นการเร่งด่วน

3. ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

ตามแผนการจัดการขยะมูลฝอยแห่งชาติ ได้มีการกำหนดกรอบแนวทางการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ และมีแนวทางให้ดำเนินการร่วมกันในลักษณะศูนย์การจัดการมูลฝอยติดเชื้อรวม ทั้งนี้ การดำเนินงานจะต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวง พ.ศ.2545 การกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ ของกระทรวงสาธารณสุข

4. วัตถุประสงค์

เพื่อจัดตั้งศูนย์จัดการมูลฝอยติดเชื้อและสามารถจัดการมูลฝอยติดเชื้อที่ถูกต้อง รองรับและให้บริการแก่กลุ่มจังหวัดกระบี่ ภูเก็ต และท้องถิ่นใกล้เคียง

5. เป้าหมาย

5.1 การจัดการมูลฝอยติดเชื้อที่ถูกต้องภายในจังหวัดภูเก็ต กระบี่และท้องถิ่นบริเวณใกล้เคียงครอบคลุมท้องถิ่นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของจำนวนท้องถิ่นเป้าหมาย

5.2 ปริมาณมูลฝอยติดเชื้อได้รับการจัดการอย่างถูกต้องในพื้นที่เป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของปริมาณมูลฝอยติดเชื้อที่เกิดขึ้นทั้งหมดในพื้นที่เป้าหมาย

6. กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินงาน

6.1 พื้นที่ดำเนินการ เป็นพื้นที่จังหวัดกระบี่ ภูเก็ต และท้องถิ่นใกล้เคียง โดยดำเนินการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการมูลฝอยติดเชื้อให้ครอบคลุมพื้นที่เป้าหมายไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ภายในปี พ.ศ.2550

6.2 การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ รวมไปถึงการติดตามและประเมินการดำเนินงานของท้องถิ่น

6.3 การปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการมูลฝอยติดเชื้อโดยมีกิจกรรมและวงเงินงบประมาณคาดว่าจะต้องใช้ดำเนินการในระยะ 3 ปี ดังนี้

6.3.1 การประสานกับหน่วยงานท้องถิ่นและสถานพยาบาลจัดการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อแบบครบวงจร โดยการสนับสนุนก่อสร้าง/ขนส่งนำไปกำจัดยัง อปท.ใกล้เคียง (ระยะเวลาดำเนินงาน 1 ปี)

6.3.2 การปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ตั้งแต่การเก็บรวบรวม ขนส่ง และกำจัดที่ถูกต้อง (ดำเนินการก่อสร้างเตาเผาติดเชื้อ ขนาด 250 กก./ชม. (เดินระบบวันละ 12 ชม.) ,อาคารสถานที่, ห้องทำความสะอาด, จัดซื้อรถเก็บขนมูลฝอยติดเชื้อ ฯลฯ โดยมีระยะเวลาดำเนินงาน 1 ปี)

6.3.3 การติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของ อบท. ในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในพื้นที่เป้าหมาย (ระยะเวลาดำเนินงาน 2 ปี)

7. ระยะเวลาการดำเนินการ

12 เดือน

8. กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน และ องค์กรพัฒนาองค์กรเอกชน (ถ้ามี)

ไม่มี

9. ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

ไม่มี

10. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

10.1 มูลฝอยติดเชื้อในพื้นที่เป้าหมายได้รับการจัดการอย่างถูกวิธี และส่งเสริมการร่วมกลุ่มของท้องถิ่นในการรวบรวมปริมาณมูลฝอยติดเชื้อให้สามารถดำเนินการได้ทางเศรษฐศาสตร์

10.2 ประหยัดงบประมาณของรัฐในการลงทุนก่อสร้างระบบฯ ในแต่ละพื้นที่ ด้วยวิธีการจัดการแบบบูรณาการเชิงพื้นที่ โดยการเพิ่มพื้นที่ให้บริการจัดการมูลฝอยติดเชื้อภายใต้การดำเนินงานของศูนย์จัดการมูลฝอยติดเชื้อ

10.1. องค์ความรู้ในการเรื่องการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในลักษณะศูนย์กำจัดรวม และการให้เอกชนเข้ามาดำเนินการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

11. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

จำนวนพื้นที่บริการของศูนย์กำจัดมูลฝอยติดเชื้อไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของพื้นที่ให้บริการทั้งหมดซึ่งใช้บริการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

12. เป้าหมายผลผลิตและตัวชี้วัด

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 สามารถดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้อได้อย่างมีประสิทธิภาพภายในปี พ.ศ.2550

13. แผนการใช้จ่ายงบประมาณ (เป็นปี)

กิจกรรม	งบประมาณ	ระยะเวลา	หน่วยงาน รับผิดชอบ
1. ประสานท้องถิ่นและสถานพยาบาลจัดการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อแบบครบวงจร โดยการสนับสนุนก่อสร้าง/ขนส่งนำไปกำจัด จากพื้นที่ อปท.ใกล้เคียงให้ครอบคลุมพื้นที่เป้าหมาย	200,000	1 ปี (2548)	คพ.
2. ปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ตั้งแต่เก็บรวบรวมขนส่งและกำจัดที่ถูกต้อง (เตาเผาติดเชื้อ 3 ตัน/วัน, ห้องเย็น, รถเก็บขน, อาคารสถานที่ ฯลฯ)	10,000,000	1 ปี (2549)	อปท./คพ.
3. ติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของอปท. ในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในพื้นที่เป้าหมาย	100,000	2 ปี (2549-2550)	คพ.

14. การบริหารจัดการโครงการ

14.1 จัดประชุมชี้แจงหลักการและแนวทางปฏิบัติในการร่วมกลุ่มท้องถิ่น เพื่อจัดการมูลฝอยติดเชื้อให้ถูกต้องและเหมาะสมกับค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้นได้

14.2 เตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/จังหวัดพื้นที่เป้าหมาย ตั้งแต่การคัดแยกการจัดเก็บและรวบรวม ตลอดจนการขนส่งเพื่อกำจัด โดยวิธีบูรณาการเชิงพื้นที่ ในเขตบริการของศูนย์จัดการมูลฝอยติดเชื้อ โดยร่วมจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อ ขอรับการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการ และเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรของท้องถิ่นและสถานบริการสาธารณสุขด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

14.3 สนับสนุนการก่อสร้างศูนย์จัดการมูลฝอยติดเชื้อ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีความสามารถ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับเอกชน หรือการให้เอกชนเข้ามา รับดำเนินการทั้งหมด โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ให้บริการและ รับผิดชอบ ค่าใช้จ่าย

14.4 แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อกำกับดูแลการดำเนินงานในเชิงบูรณาการ การติดตามและประเมินผลการดำเนินการ ทั้งในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคุณภาพในการให้บริการของภาคเอกชน โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

15. การรายงานและการติดตามประเมินผล

การแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลการดำเนินงานในเชิงบูรณาการ โดยมีผู้แทนจากหน่วยงานกลาง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนเป็นผู้ติดตามและรายงานผลการดำเนินงาน

2.8 โครงการปรับปรุงและฟื้นฟูคลองใหญ่ หมู่ที่ 6 และ หมู่ที่ 8 ตำบลเกาะลันตาใหญ่ อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่

1. หลักการและเหตุผล

จากการเกิดแผ่นดินไหวขนาดใหญ่ที่มีความรุนแรงถึง 9.0 ตามมาตราริกเตอร์ขึ้นในทะเลบริเวณด้านทิศตะวันตกตอนเหนือของเกาะสุมาตรา ประเทศอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 ทำให้เกิดคลื่นยักษ์ (Tsunami) พัดถล่มชายฝั่งอันดามันของประเทศไทย ซึ่งได้รับผลกระทบและเกิดความเสียหายรุนแรงในเขตพื้นที่ 6 จังหวัดตามแนวชายฝั่งอันดามันได้แก่ จังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และจังหวัดสตูล

พื้นที่บ้านคลองหินและบ้านคลองโตนบ ตำบลเกาะลันตาใหญ่ อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ซึ่งได้รับผลกระทบและความเสียหาย แหล่งน้ำดิบในคลองใหญ่ ซึ่งมีความยาวประมาณ 1,500 เมตร ความกว้างประมาณ 8 เมตร มีการปนเปื้อนจากสิ่งสกปรกต่าง ๆ และดินเลน เนื่องจากตะกอนทราย,โคลน

ดังนั้นเพื่อช่วยเหลือประชาชนบ้านคลองหินและบ้านคลองโตนบ ตำบลเกาะลันตาใหญ่ ซึ่งมีผู้อาศัยประมาณ 250 ครัวเรือน ประชากรประมาณ 1,500 คน ได้มีแหล่งน้ำดิบที่สะอาดไว้ใช้ จึงควรดำเนินการปรับปรุงฟื้นฟูคลองใหญ่ให้คืนสภาพไปในแนวทางที่ดีและมีทัศนียภาพสิ่งแวดล้อมที่สวยงามเหมาะสมกับสภาพที่ตั้งที่อยู่ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดกระบี่

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อฟื้นฟูแหล่งน้ำดิบเดิมของชุมชนบ้านคลองหินและบ้านคลองโตนบ (หมู่ที่ 6 และ 8) ตำบลเกาะลันตาใหญ่ ให้มีคุณภาพที่ดีที่จะนำไปใช้ในการอุปโภคบริโภคต่อไป
2. เพื่อฟื้นฟูยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้มีแหล่งพักผ่อนหย่อนใจและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม
3. เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคชุมชนบ้านคลองหินและบ้านคลองโตนบ(หมู่ที่ 6 และ 8) อย่างยั่งยืน

3. วิธีดำเนินการ โดยวิธีการจ้างเหมาให้ภาคเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ

4. กิจกรรมและระยะเวลาดำเนินการ

- 4.1 ดำเนินการขุดลอกตะกอนทรายและซากปรักหักพัง เศษสิ่งปฏิกูล เพื่อให้มีความจุเก็บกักเพิ่มขึ้น พร้อมทั้งปรับปรุงภูมิทัศน์รอบบริเวณแหล่งน้ำเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ
- 4.2 ใช้ระยะเวลาดำเนินการ 12 เดือน

5. งบประมาณดำเนินการ

ปรับปรุงพื้นที่คลองใหญ่ โดยการขุดลอกกระยะทาง 1,500 เมตร และปรับปรุงภูมิทัศน์ริมตลิ่งใช้งบประมาณรวม 3,000,000 บาท

6. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ประชาชนหมู่ที่ 6 และ 8 บ้านคลองนินและบ้านคลองโตบ มีแหล่งน้ำดิบสำรองไว้ใช้ในการอุปโภคบริโภคตลอดปี ประชากรได้รับประโยชน์ประมาณ 250 ครัวเรือน

6.2 ประชาชนในชุมชนบ้านคลองนินและบ้านคลองโตบ มีแหล่งพักผ่อนหย่อนใจในชุมชน

6.3 ระบบนิเวศน์บ้านคลองนินและบ้านคลองโตบ ได้รับการฟื้นฟูให้มีสภาพที่ดีขึ้น

7. ผู้รับผิดชอบโครงการ

สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค 8 กรมทรัพยากรน้ำ

2.9 โครงการปรับปรุงและฟื้นฟูพริก้า หมู่ที่ 2 และหมู่ที่ 3 ตำบลเกาะลันตาใหญ่ อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่

1. หลักการและเหตุผล

จากการเกิดแผ่นดินไหวขนาดใหญ่ที่มีความรุนแรงถึง 9.0 ตามมาตราริกเตอร์ขึ้นในทะเลบริเวณด้านทิศตะวันตกตอนเหนือของเกาะสุมาตรา ประเทศอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 ทำให้เกิดคลื่นยักษ์ (Tsunami) พัดถล่มชายฝั่งอันดามันของประเทศไทย ซึ่งได้รับผลกระทบและเกิดความเสียหายรุนแรงในเขตพื้นที่ 6 จังหวัดตามแนวชายฝั่งอันดามันได้แก่ จังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และจังหวัดสตูล

พื้นที่บ้านศรีราชาและบ้านเจ๊ะหลี (หมู่ที่ 2 และหมู่ที่ 3) ตำบลเกาะลันตาใหญ่ อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ซึ่งได้รับผลกระทบและความเสียหาย แหล่งน้ำดิบในพริก้า ในพื้นที่ประมาณ 3 ไร่ มีการปนเปื้อนจากสิ่งสกปรกต่าง ๆ และตื้นเขิน เนื่องจากตะกอนทราย

ดังนั้นเพื่อช่วยเหลือประชาชนบ้านศรีราชาและบ้านเจ๊ะหลี (หมู่ที่ 2 และหมู่ที่ 3) ตำบลเกาะลันตาใหญ่ ซึ่งมีผู้อาศัยประมาณ 150 ครัวเรือน ประชากรประมาณ 500 คน ได้มีแหล่งน้ำดิบที่สะอาดไว้ใช้ จึงควรดำเนินการปรับปรุงฟื้นฟูพริก้าให้คืนสภาพไปในแนวทางที่ดีและมีทัศนียภาพสิ่งแวดล้อมที่สวยงามเหมาะสมกับสภาพที่ตั้งที่อยู่ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดกระบี่

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อฟื้นฟูแหล่งน้ำดิบเดิมของชุมชนบ้านศรีราชาและบ้านเจ๊ะหลี (หมู่ที่ 2 และ 3) ตำบลเกาะลันตาใหญ่ ให้มีคุณภาพที่ดีที่จะนำไปใช้ในการอุปโภคบริโภคต่อไป
2. เพื่อฟื้นฟูยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้มีแหล่งพักผ่อนหย่อนใจและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม
3. เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคชุมชนบ้านศรีราชาและบ้านเจ๊ะหลี (หมู่ที่ 2 และ 3) อย่างยั่งยืน

3. วิธีดำเนินการ โดยวิธีการจ้างเหมาให้ภาคเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ

4. กิจกรรมและระยะเวลาดำเนินการ

- 4.1 ปรับปรุงฟื้นฟูพริก้า ในเนื้อที่ประมาณ 3 ไร่ ให้มีปริมาณเก็บกักน้ำเพิ่มขึ้น พร้อมกับการปรับปรุง ภูมิทัศน์รอบแหล่งน้ำและขยายเขตจ่ายน้ำประปาจากบ้านศรีราชา หมู่ที่ 2 ไปบ้านเจ๊ะหลี หมู่ที่ 3 ระยะทาง 4,000 เมตร

4.2 ใช้ระยะเวลาดำเนินการ 12 เดือน

5. งบประมาณดำเนินการ

ปรับปรุงฟื้นฟูพруд้า ในเนื้อที่ประมาณ 3 ไร่ ให้มีปริมาณเก็บกักน้ำเพิ่มขึ้น พร้อม
กับปรับปรุงภูมิทัศน์รอบแหล่งน้ำและขยายเขตจ่ายน้ำประปาจากบ้านศรีราชา หมู่ที่ 2 ไปบ้าน
เจ๊ะหลี่ หมู่ที่ 3 ระยะทาง 4,000 เมตร ใช้งบประมาณรวม 5,000,000.- บาท

6. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ประชาชนบ้านศรีราชา หมู่ที่ 2 และบ้านเจ๊ะหลี่ หมู่ที่ 3 มีน้ำสะอาดอุปโภค
บริโภคเพียงพอตลอดปี

6.2 ประชาชนในบ้านศรีราชาและบ้านเจ๊ะหลี่ มีแหล่งพักผ่อนหย่อนใจในชุมชน

6.3 ระบบนิเวศน์บ้านศรีราชาและบ้านเจ๊ะหลี่ ได้รับการฟื้นฟูให้มีสภาพที่ดีขึ้น

7. ผู้รับผิดชอบโครงการ

สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค 8 กรมทรัพยากรน้ำ

3.1 โครงการสำรวจ และแก้ไขปัญหาการถือครองที่ดิน และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่เขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการ Reclaim พื้นที่

1. หลักการและเหตุผล

ผลจากพิบัติภัยคลื่นยักษ์ "สึนามิ" เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 ได้ทำให้ชายฝั่งทะเลและระบบนิเวศของ 6 จังหวัด ซึ่งได้แก่ จังหวัดระนอง พังงา กระบี่ ภูเก็ต ตรัง และสตูล ได้รับความเสียหายเป็นบริเวณกว้าง ซึ่งพื้นที่ชายฝั่งทั้ง 6 จังหวัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย มีชื่อเสียงมากติดอันดับโลกในเรื่องความสวยงามของธรรมชาติ ความสมดุลของระบบนิเวศทางทะเล และระบบนิเวศบก เป็นพื้นที่ที่มีความเป็นธรรมชาติสูง และเศรษฐกิจท่องเที่ยวบริเวณนี้ได้พึ่งพาสภาพธรรมชาติและวัฒนธรรมพื้นถิ่นเป็นหลัก

กิจกรรมการพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อสมดุลของระบบนิเวศทางธรรมชาติ โดยมีผลต่อเนื่องในการทำความเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์ คลื่นยักษ์ สึนามิ

ดังนั้น เพื่อการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม และมีความต่อเนื่องในระยะยาว สำหรับพื้นที่ที่มีความอ่อนไหวเปราะบางและมีคุณค่าทางนิเวศสูง รวมทั้งพื้นที่ที่มีการครอบครอง รัฐจึงควรกำหนดแนวทางในการจัดซื้อ เวนคืน ที่ได้รับการยอมรับจากทุกภาคส่วน และการปรับปรุงเพื่อพลิกฟื้นพื้นที่เหล่านั้นให้กลับคืนสู่สภาพเดิม

2. สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

ธรณีพิบัติภัยได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ท่องเที่ยวริมทะเลบริเวณชายฝั่งอันดามันเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่ม 3 จังหวัด อันได้แก่ จังหวัดพังงา กระบี่ ภูเก็ต ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ การปรับปรุงฟื้นฟูพื้นที่ที่ได้รับความเสียหาย จึงต้องเร่งดำเนินการเพื่อให้ระบบนิเวศเดิมและสภาพธรรมชาติกลับคืนมาและมีความอุดมสมบูรณ์เช่นเดิม ดังนั้นเพื่อการปรับปรุงฟื้นฟูสภาพพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลของทั้ง 6 จังหวัด กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงมีโครงการสำรวจ และแก้ไขปัญหาการถือครองที่ดิน และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่เขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

3. ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

ความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติ และแนวทางการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังนี้

(1) นโยบายรัฐบาลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูสภาพและคุณภาพ การป้องกันการเสื่อมโทรมหรือการสูญสิ้นไปและการนำกลับมาใช้ใหม่ ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและสภาพหลากหลายทางชีวภาพให้อื้อต่อการดำรงชีวิต เกิดความสมดุลใน

การพัฒนา และเป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างยั่งยืน โดยส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(2) ยุทธศาสตร์ชาติข้อที่ 2 ด้านเสริมสร้างศักยภาพของประเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และข้อที่ 5 ด้านการบริหารจัดการประเทศที่เน้นการฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งด้านการดูแลพัฒนา การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ และรักษาคุณภาพของสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เอื้อต่อการดำรงชีวิต เกิดความสมดุลในการพัฒนาและเป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในประเทศอย่างยั่งยืน และแนวทางการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2546

(3) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติของประเทศให้มีความอุดมสมบูรณ์ และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เอื้อต่อการอนุรักษ์ฟื้นฟูและรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ โดยอาศัยกลไกและกระบวนการจัดการเชิงบูรณาการที่เน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยให้ความสำคัญกับการลดมลพิษ เพื่อให้เมืองและชุมชนมีความน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและลดต้นทุนทางเศรษฐกิจในการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการอนุรักษ์ฟื้นฟูและรักษาสภาพแวดล้อมชุมชน ศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เพื่อสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของสังคมไทย อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนซึ่งเป็นฐานรากของประเทศให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน

4. วัตถุประสงค์

1. เพื่อวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินและกำหนดเขตพื้นที่สงวน อนุรักษ์ และเขตพื้นที่ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ธรณีพิบัติภัย บริเวณพื้นที่เขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
2. เพื่อสำรวจการถือครองการใช้ประโยชน์ที่ดิน ในพื้นที่ธรณีพิบัติภัย บริเวณพื้นที่เขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
3. เพื่อกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาการถือครองที่ดิน และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ที่ประสบธรณีพิบัติภัย ให้กลับคืนสู่ระบบนิเวศเดิมโดยเร็ว
4. เพื่อสนับสนุนแนวนโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในระบบบูรณาการ

5. เป้าหมาย

พลิกฟื้นสภาพแวดล้อมในพื้นที่เสียหายให้กลับคืนสู่ระบบนิเวศเดิม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชน

6. กิจกรรมดำเนินงานและพื้นที่โครงการ

โครงการสำรวจ และแก้ไขปัญหาการถือครองที่ดิน และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่เขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จะดำเนินการในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติ โดยมีกิจกรรมดำเนินการ ดังนี้

1. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพและสถานภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่ตามประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

2. วิเคราะห์ และวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยมีกำหนดเขตพื้นที่ที่มีศักยภาพความเหมาะสมต่อการสงวน อนุรักษ์ และเขตพื้นที่ที่จำเป็นต้องเร่งรัดฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมของพื้นที่ และป้องกันบรรเทาภัยพิบัติธรรมชาติ โดยหารือและทำความเข้าใจกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชนและประชาชน

3. สำรวจการครอบครองการใช้ประโยชน์ที่ดิน ในเขตพื้นที่สงวน อนุรักษ์ และเขตพื้นที่ฟื้นฟู โดยแบ่งกลุ่มการครอบครองพื้นที่ ดังนี้

3.1 การครอบครองโดยไม่มีเอกสารสิทธิ์

3.2 การครอบครองโดยมีเอกสารสิทธิ์ที่ชอบตามกฎหมาย

3.3 การครอบครองโดยมีเอกสารสิทธิ์ที่อาจออกมิชอบตามกฎหมาย

โดยดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่รับผิดชอบพื้นที่ของรัฐ ประกอบด้วย

1) กระทรวงมหาดไทย ในที่ดินสาธารณะประโยชน์

2) กระทรวงการคลัง ในที่ดินราชพัสดุ

3) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในที่ดิน สปก. ที่ดินนิคมสหกรณ์

4) กระทรวงการพัฒนาการสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในที่ดิน นิคมสร้างตนเอง

5) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และกรมป่าไม้ ในที่ดิน ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าไม้ถาวรตามมติ ครม. และอุทยานแห่งชาติ

4. กำหนดขั้นตอนวิธีการและวงเงินงบประมาณที่ต้องใช้ในการ Reclaim พื้นที่ที่ถูกครอบครองในเขตพื้นที่สงวน อนุรักษ์ และเขตพื้นที่ฟื้นฟู โดยการหารือและสร้างความเข้าใจกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน และประชาชน ตามกรอบแนวทาง ดังนี้

4.1 พื้นที่ที่ครอบครองไม่มีเอกสารสิทธิ์ให้ตรวจสอบพิสูจน์สิทธิ จ่ายค่าชดเชย และจัดหาพื้นที่อื่นรองรับ

4.2 พื้นที่ที่ครอบครองโดยมีเอกสารสิทธิ์ที่ชอบตามกฎหมาย ให้ดำเนินการเวนคืน ตาม พรบ. ว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. 2530

4.3 พื้นที่ครอบครอง โดยมีเอกสารสิทธิ์ที่อาจออกโดยมิชอบตามกฎหมาย ให้พิสูจน์สิทธิ หากเป็นเอกสารสิทธิ์ที่ออกโดยมิชอบ ให้ดำเนินการตาม 4.1 และหาเป็นเอกสารสิทธิ์ที่ชอบตามกฎหมาย ให้ดำเนินการ ตาม 4.2

5. กำหนดแนวทางการฟื้นฟูพื้นที่ Reclaim และดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่เหลืออยู่ โดยท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ และภาครัฐสนับสนุนด้านเทคนิค งบประมาณ และตรวจสอบ ติดตามผล

7. ระยะเวลาดำเนินการ 24 เดือน

8. กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนและองค์กรพัฒนาเอกชน

การดำเนินงานในพื้นที่ต้องกระทำร่วมกับชุมชน หน่วยงานและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ในการกำหนดแนวทางในการใช้ประโยชน์พื้นที่ที่ไม่รบกวนระบบนิเวศที่เปราะบางและต้องการระยะเวลาในการฟื้นฟูคืนสู่สภาพเดิม ตลอดจนเข้าไปส่งเสริมและสร้างจิตสำนึกให้ชุมชนในท้องถิ่นเกิดความรู้ความเข้าใจในด้านการพัฒนาการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความสมดุล ระหว่างการใช้ประโยชน์กับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนให้ยั่งยืนต่อไป

9. ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

โครงการสำรวจ และแก้ไขปัญหาคู่มือการถือครองที่ดิน และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่เขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อม สนับสนุนมาตรการที่ 3 เร่งรัดแก้ไขปัญหาคู่มือการถือครองที่ดิน โดยการจัดซื้อหรือเวนคืน เพื่อฟื้นฟูและดำเนินการปรับปรุงให้คืนสู่สภาพของระบบนิเวศเดิม และมีความประสานสอดคล้องกับโครงการอื่น ๆ ภายใต้มาตรการการบริหารจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัยภาคใต้

10. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

แนวทางในการเร่งรัดแก้ไขปัญหาคู่มือการถือครองที่ดินและการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ได้รับการยอมรับจากทุกภาคส่วน

11. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. ข้อมูลศักยภาพและสถานภาพของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ตามประกาศเขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
2. ผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน ในพื้นที่ตามประกาศเขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการยอมรับจากทุกภาคส่วน
3. ข้อมูลการครอบครองที่ดินในพื้นที่ของรัฐทุกประเภท เขตพื้นที่สงวน อนุรักษ์ และเขตพื้นที่ฟื้นฟู ซึ่งเป็นพื้นที่เป้าหมายในการ Reclaim
4. ขั้นตอน วิธีการ และวงเงินงบประมาณในการ Reclaim พื้นที่ที่ได้รับการยอมรับจากทุกภาคส่วน

5. แนวทางการฟื้นฟูพื้นที่เป้าหมายเพื่อให้มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ สามารถรักษาสมดุลสิ่งแวดล้อม และป้องกัน บรรเทาภัยพิบัติธรรมชาติ โดยท้องถิ่นมีส่วนร่วม

6. พื้นที่ที่ได้รับการ Reclaim

12. เป้าหมายผลผลิตและตัวชี้วัด

พื้นที่ธรณีพิบัติภัย 6 จังหวัดภาคใต้ มีแนวทางในการแก้ไขปัญหาการครอบครองที่ดินและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

13. แผนการใช้จ่ายงบประมาณ

13.1 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการสำรวจ และแก้ไขปัญหาการถือครองที่ดินและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่เขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ใช้งบประมาณรวมเป็นเงินทั้งสิ้น 160,000,000 บาท ประกอบด้วย

1. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพและสถานภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่ใช้งบประมาณ

2. วิเคราะห์ และวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยมีการกำหนดเขตพื้นที่สงวนอนุรักษ์ และเขตพื้นที่ฟื้นฟู 5,000,000 บาท

3. สำรวจการครอบครองการใช้ประโยชน์ที่ดิน 150,000,000 บาท

4. กำหนดขั้นตอน วิธีการและวงเงินงบประมาณที่ต้องใช้ในการ Reclaim พื้นที่ที่ถูกครอบครอง 3,000,000 บาท

5. กำหนดแนวทางการฟื้นฟู พื้นที่ Reclaim และดูแล รักษา ทรัพยากรธรรมชาติที่เหลืออยู่ โดยท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ 2,000,000 บาท

13.2 ค่าใช้จ่ายในการ Reclaim พื้นที่ 1,840 ล้านบาท

14. การบริหารจัดการโครงการ

การดำเนินโครงการสำรวจ และแก้ไขปัญหาการถือครองที่ดิน และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่เขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จะบริหารจัดการโครงการ โดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก

15. การรายงานและการติดตามประเมินผล

กำหนดให้มีการรายงานและติดตามผล เป็นระยะทุก 3 เดือน และประเมินผลโครงการเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการดำเนินโครงการ

4.1 โครงการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

1. หลักการและเหตุผล

เหตุการณ์ธรณีพิบัติภัยในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ ทำให้เกิดผลกระทบและความเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศชายฝั่งทะเล รวมทั้งชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นอย่างมาก กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงได้ออกประกาศกระทรวงฯ เพื่อประกาศเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ ที่เกิดธรณีพิบัติภัย พร้อมกับการจัดทำโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย ดังนั้นเพื่อให้ทราบผลการดำเนินงานในโครงการ/กิจกรรมดังกล่าว จึงเห็นควรจัดทำโครงการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

2. สถานการณ์ และประเด็นการพัฒนา

พื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามันให้พื้นที่ 6 จังหวัด ที่ได้รับผลกระทบจากการเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย ได้ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลและชายฝั่ง รวมทั้งระบบนิเวศชายฝั่ง และคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ ที่สร้างรายได้หลักให้กับชุมชน จึงมีความจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูเพื่อให้กลับคืนสู่สภาพเดิมอย่างเร่งด่วน

3. ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

เป็นการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาลตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2548 ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงานตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ประสบธรณีพิบัติภัยภายใต้ชายฝั่งทะเลอันดามัน เพื่อคงไว้ซึ่งสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนต่อไป

4. วัตถุประสงค์

1. เพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย
2. ให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงวิธีการดำเนินการในโครงการตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย
3. เสนอข้อคิดเห็นและแนวทางเพื่อวางแผนการจัดการตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัยในอนาคต

5. เป้าหมาย

เพื่อประเมินผลโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย ในพื้นที่ 6 จังหวัด เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่ได้รับ ความเสียหายจากธรณีพิบัติภัยได้รับการฟื้นฟูและพัฒนาจนกลับคืนสู่สภาพเดิม

6. กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินการ

กิจกรรมโครงการ

การติดตามและประเมินผลโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย ในพื้นที่ 6 จังหวัด มีกิจกรรมดังนี้

- 6.1 ศึกษารายละเอียดของวัตถุประสงค์ วิธีการ และผลที่ได้ของโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัยทั้ง 6 จังหวัด
- 6.2 กำหนดแนวทางในการติดตามและประเมินผลโครงการ/กิจกรรมดังกล่าว
- 6.3 ดำเนินการติดตามและประเมินผลตามแนวทางที่กำหนด
- 6.4 จัดทำสรุปและวิเคราะห์การติดตามและประเมินผลทุกโครงการ

พื้นที่ดำเนินการ

พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัยภาคใต้

7. ระยะเวลาดำเนินงาน 12 เดือน

8. กระบวนการในการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน และองค์กรพัฒนาเอกชน

เป็นการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องที่จัดทำโครงการตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย รวมทั้งหน่วยงานต่างๆ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน องค์กรพัฒนาเอกชน รวมทั้งผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียกับโครงการ

9. ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

โครงการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย เป็นโครงการภายใต้การบริหารจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ประสบธรณีพิบัติภัยภาคใต้ จึงมีความเกี่ยวข้องกับทุกโครงการตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

10. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

10.1 ทราบผลการดำเนินงานตามโครงการตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

10.2 เป็นแนวทางเพื่อวางแผนการจัดการตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัยในอนาคต

11. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

รายงานผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

12. แผนการใช้จ่ายงบประมาณ

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานโครงการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามมาตรการการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย ใช้งบประมาณรวม 5 ล้านบาท มีรายละเอียด ดังนี้

12.1 ค่าใช้จ่ายในการติดตามและประเมินผลในพื้นที่ทั้ง 6 จังหวัดฯ ละอย่างน้อย 3 ครั้ง	2 ล้านบาท
12.2 ค่าจัดประชุมสัมมนา	0.8 ล้านบาท
1) ในพื้นที่ทั้ง 6 จังหวัดฯ ละอย่างน้อย 3 ครั้ง	
2) ประชุมสรุปผลโครงการในส่วนกลาง 1 ครั้ง	
12.3 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการ	1 ล้านบาท
1) การวิเคราะห์และประเมินผล	
2) การจัดทำรายงานการติดตามและประเมินผล	
12.4 ค่าจ้างบุคลากรผู้ดำเนินงานทั้งโครงการ	1.2 ล้านบาท

13. การบริหารจัดการโครงการ

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นหน่วยงานรับผิดชอบ

14. การรายงานและติดตามประเมินผล

ให้จัดทำรายงานผลการดำเนินงานเป็นระยะตามที่กำหนด

4.2 โครงการเพิ่มศักยภาพการควบคุมติดตามตรวจสอบและคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อุทยานแห่งชาติทางทะเล

1. หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลมากมายหลายแห่ง โดยเฉพาะในจังหวัดภาคใต้ 6 จังหวัด การท่องเที่ยวทางทะเลอาจทำให้นักท่องเที่ยวได้รับอันตรายจากคลื่นลมได้ โดยเฉพาะกรณีที่เกิดพายุ การเกิดแผ่นดินไหว อุบัติเหตุจากการที่เรือชนกันหรือชนกับวัตถุอื่น คนตกน้ำ คนจมน้ำ และกรณีที่เรือชำรุดเสียหายไม่สามารถแล่นต่อไปได้ หรือจมน้ำเพราะมีรอยรั่ว

การจัดตั้งหน่วยกู้ภัยทางทะเลจะลดความสูญเสียลงได้ โดยอาศัยการเฝ้าระวังในบริเวณที่มีความเสี่ยงสูง เช่น ตามชายหาดที่มีนักท่องเที่ยวเล่นน้ำเป็นจำนวนมาก เมื่อประสบเหตุชุดกู้ภัยที่ผ่านการฝึกอบรมมาแล้วจะทำการช่วยเหลือทันที ในเบื้องต้น หากไม่สามารถดำเนินการได้จึงใช้เครือข่ายระบบสื่อสารในการขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่มีศักยภาพสูงกว่า

2. สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

กิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลในปัจจุบัน ยังขาดมาตรการในด้านความปลอดภัย หากสามารถบริหารความเสี่ยงโดยลดอัตราการบาดเจ็บและเสียชีวิตลงได้จะเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

3. ความสอดคล้องกับนโยบายพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

การท่องเที่ยวได้รับการส่งเสริมเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องลดปัจจัยเสี่ยงต่างๆ

4. วัตถุประสงค์

1. ลดอัตราการบาดเจ็บ และเสียชีวิตของนักท่องเที่ยวจากกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเล
2. เพื่ออำนวยความสะดวกและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการภายในพื้นที่อุทยานแห่งชาติทางทะเล

5. เป้าหมาย

1. ปรับปรุงศูนย์ปฏิบัติการอุทยานแห่งชาติทางทะเลอุทยานแห่งชาติแหลมสนและตะรุเตา ให้เป็นศูนย์กู้ภัยทางทะเล
2. จัดตั้งหน่วยกู้ภัยทางทะเลในอุทยานแห่งชาติทางทะเล 13 แห่ง
3. จัดอบรมบุคลากรของอุทยานแห่งชาติในด้านการกู้ภัย และรักษาความปลอดภัยกับนักท่องเที่ยว
4. พัฒนาระบบสื่อสารในอุทยานแห่งชาติชายฝั่งทะเล

6. กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินงาน

อุทยานแห่งชาติทางทะเล 13 แห่ง

7. ระยะเวลาดำเนินการ

12 เดือน

8. กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

ร่วมกับท้องถิ่นในการจัดหาบุคลากรในการดำเนินการ
อบรมอาสาสมัครกู้ภัยทางทะเล

9. ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัย
เพื่อประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว

10. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักท่องเที่ยวได้รับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวอย่างปลอดภัย
เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติมีความพร้อมในการรักษาความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว

11. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

จำนวนผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตลดลง
จำนวนผู้ผ่านการอบรมการกู้ภัย

12. เป้าหมายผลผลิตและตัวชี้วัด

ไม่มีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิต หรือน้อยที่สุด

13. แผนการใช้จ่ายงบประมาณ (ปี)

ปี 2549 จำนวน 100,000,000 บาท

14. การบริหารจัดการโครงการ

สำนักอุทยานแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

15. การรายงานและติดตามประเมินผล

ทุกเดือน

4.3 โครงการสนับสนุนการบริหารจัดการของคณะกรรมการติดตามตรวจสอบการดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

1. หลักการและเหตุผล

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2548 ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงานตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ประสบธรณีพิบัติภัย ภาคใต้ชายฝั่งทะเลอันดามัน และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มอบให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดำเนินการออกประกาศเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่เกิดธรณีพิบัติภัยในครั้งนี้ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงได้ดำเนินการเพื่อการประกาศเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัยซึ่งเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการประกาศโดยเร็ว เพื่อการฟื้นฟูและคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเสียหาย ดังนั้น หลังจากที่ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมมีผลบังคับใช้แล้วจึงต้องมีการจัดตั้งคณะกรรมการของแต่ละจังหวัดที่จะตั้งขึ้น เพื่อทำหน้าที่ดูแล ติดตามตรวจสอบการดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมนำไปสู่การปฏิบัติ

2. สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

จากการสำรวจความเสียหายพื้นที่ประสบธรณีพิบัติภัย พบว่าชุมชนที่อยู่แนวชายฝั่งได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การฟื้นฟูโดยการกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ท้องถิ่นและประชาชนดำเนินการตามมาตรการ ซึ่งจะช่วยให้ชุมชนอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้โดยไม่เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3. ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

โครงการสนับสนุนการบริหารจัดการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูสภาพทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพและยุทธศาสตร์ข้อที่ 2 ด้านการเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ

4. วัตถุประสงค์

เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการคณะกรรมการติดตามตรวจสอบการดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

5. เป้าหมาย

การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัย

6. กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินการ

6.1 การจัดประชุมของคณะกรรมการเพื่อการดูแล ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

6.2 การติดตามตรวจสอบและประเมินผลในพื้นที่ พร้อมทั้งการจัดทำรายงาน

7. ระยะเวลาดำเนินการ 12 เดือน

8. กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชนและองค์กรพัฒนาเอกชน

การดำเนินงานตามโครงการสนับสนุนการบริหารจัดการของคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบการดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย จะเน้นให้องค์กรพัฒนาเอกชนในพื้นที่ หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นช่วยกันตรวจสอบดูแลให้มีการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

9. ตามเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

โครงการสนับสนุนการบริหารจัดการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย จะประสานสอดคล้องกับโครงการอื่นๆ ภายใต้การดำเนินงานตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัยภาคใต้

10. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในจังหวัดที่ได้รับธรณีพิบัติสามารถดำเนินการในการบริหารการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

11. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

สถานภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ธรณีพิบัติภัยดีขึ้น

12. เป้าหมายของผลผลิตและตัวชี้วัด

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมไปดำเนินการให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

13. แผนการใช้จ่ายงบประมาณ

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการสนับสนุนการบริหารจัดการของคณะกรรมการติดตามตรวจสอบการดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ใช้งบประมาณรวมเป็นเงิน 6 ล้านบาท (จังหวัดละ 1 ล้านบาท รวม 6 จังหวัด)

14. การบริหารจัดการโครงการ

การดำเนินงานโครงการสนับสนุนการบริหารจัดการของคณะกรรมการติดตามตรวจสอบการดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย จะบริหารจัดการโครงการโดยสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

15. การรายงานและการติดตามประเมินผล

จัดทำรายงานการติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการ

5.1 โครงการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนและเครือข่ายเพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย 6 จังหวัดภาคใต้อย่างยั่งยืน

1. หลักการและเหตุผล

ผลกระทบจากคลื่นยักษ์ “สึนามิ” ในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ ไม่เพียงแต่ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ได้รับความเสียหายอย่างรุนแรง แต่ยังทำให้ชุมชนได้รับความเสียหายทั้งชีวิต ทรัพย์สิน และทรัพย์สิน เป็นอย่างมากจนต้องได้รับการฟื้นฟูโดยเร่งด่วนทั้งด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และที่สำคัญคือการฟื้นฟูจิตวิญญาณของชุมชนให้กลับคืนมา โดยใช้แนวความคิดในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้แก่ชุมชนเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ในทุกด้าน ซึ่งเป็นเจตนารมณ์ที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ที่ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นด้วยตนเอง จึงเห็นควรให้มีการจัดทำโครงการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนและเครือข่ายเพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย 6 จังหวัดภาคใต้เพื่อให้เป็นแนวทางในการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยการบูรณาการองค์ความรู้ในการจัดการชุมชน ทรัพยากรธรรมชาติ เศรษฐกิจ และสังคมอย่างเป็นองค์รวม

2. สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

จากเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย ที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 ทำให้ประชาชนในพื้นที่ 6 จังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน ในจังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต ตรัง และสตูล ได้รับความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งความเสียหายของทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศที่สำคัญ จึงมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนในการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คืนสู่สภาพเดิมโดยเร็ว โดยการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนและเครือข่ายเพื่อให้สามารถดูแล จัดการทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นของตนเอง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในอนาคต

3. ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

โครงการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนและเครือข่ายเพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน มีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ที่ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นด้วยด้วยตนเองและเป็นนโยบายของรัฐบาลตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2548 ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงานตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ประสบธรณีพิบัติภัย ภายใต้ชายฝั่งทะเลอันดามัน เพื่อคงไว้ซึ่งสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนต่อไป

4. วัตถุประสงค์

4.1 เพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้ชุมชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง

4.2 เพื่อพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายของชุมชนเพื่อเป็นเครื่องมือในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

4.3 เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยการบูรณาการองค์ความรู้ด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่น

5. เป้าหมาย

5.1 เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืนทั้งด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สังคม เศรษฐกิจ

5.2 เพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในทุกขั้นตอนของการดำเนินการ

5.3 เพื่อสร้างศักยภาพความเข้มแข็งของเครือข่ายให้แก่ชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6. กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินการ

กิจกรรมโครงการ

6.1 การสร้างกระบวนการเรียนรู้

1) การจัดเวทีการเรียนรู้ให้แก่ชุมชน โดยการจัดประชุมเพื่อระดมความเห็น และการพาชุมชนไปศึกษาดูงานในพื้นที่ที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินการ เป็นต้น

2) การเชื่อมโยงองค์ความรู้จากภายในและภายนอกพื้นที่เพื่อให้เกิดการเรียนรู้

3) การจัดประชาพิจารณ์ผลที่ได้จากการดำเนินการ

4) การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ

5) การติดตามและประเมินผลการดำเนินการ

6.2 การพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายของชุมชนเพื่อเป็นเครื่องมือในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

- 1) การจัดเวทีให้เกิดการรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาเป็นเครือข่ายภายในพื้นที่
- 2) การเชื่อมโยงองค์ความรู้จากภายในและภายนอกพื้นที่เพื่อให้มีการประสานการดำเนินการเป็นเครือข่าย

6.3 กำหนดแนวทางในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยพิจารณาจากองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่

พื้นที่ดำเนินการ

พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัยภาคใต้

7. ระยะเวลาการดำเนินการ

12 เดือน

8. กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน และ องค์กรพัฒนาภาคเอกชน

การสร้างกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนเป็นกระบวนการที่ชุมชนต้องเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเองตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จกระบวนการ จึงเป็นโครงการที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างแท้จริง

การพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายของชุมชนเป็นกระบวนการที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน และองค์กรพัฒนาเอกชน

9. ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

โครงการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนและเครือข่ายเพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน มีเป้าหมายเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน เพื่อเป็นฐานในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ด้วยตนเอง และเป็นโครงการที่สอดคล้องกับ

โครงการอื่น ๆ ตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ประสบภัยพิบัติภัยภาคใต้ที่ต้องการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติด้วยตนเอง

10. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

10.1 แผนแม่บทชุมชนเป็นแผนเพื่อการจัดการชุมชนที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชนโดยคำนึงถึงความสมดุลของทรัพยากรธรรมชาติ เศรษฐกิจ และสังคม

10.2 การเรียนรู้ของชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

10.3 เครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน และเครือข่ายที่เกิดจากแผนแม่บทชุมชนเพื่อให้การดำเนินการตามแผนแม่บทชุมชนประสบความสำเร็จ

11. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

11.1 แผนแม่บทชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของชุมชน

11.2 เครือข่ายชุมชนที่เกิดจากแผนแม่บทชุมชน

12. เป้าหมายผลิตและตัวชี้วัด

12.1 แผนแม่บทชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

12.2 เครือข่ายชุมชนด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

13. แผนการใช้จ่ายงบประมาณ (เป็นปี)

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานโครงการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนและเครือข่ายเพื่อจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ใช้งบประมาณรวม 30 ล้านบาท มีรายละเอียด ดังนี้

13.1 การสร้างกระบวนการเรียนรู้ในพื้นที่ทั้ง 6 จังหวัด 20.3 ล้านบาท
รวม 58 ตำบล ละ 350,000 บาท มีรายละเอียดดังนี้

1) ค่าใช้จ่ายในการจัดเวทีประชุม 7 เวที
เวทีละอย่างน้อย 3 ครั้ง รวม 21 ครั้ง ๆ ละ 5,000 บาท เป็นเงิน 105,000 บาท

2) ค่าใช้จ่ายในการจัดเวทีประชาพิจารณ์รวมทั้งตำบล
1 ครั้ง เป็นเงิน 50,000 บาท

- 3) ค่าใช้จ่ายในการพาชุมชนไปศึกษาดูงานนอกพื้นที่
อย่างน้อย 1 ครั้ง เป็นเงิน 100,000 บาท
- 4) ค่าวิทยากรที่มาอบรม 7 ครั้งๆ ละ 2,000 บาท
เป็นเงิน 14,000 บาท
- 5) ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมความรู้ในด้านต่างๆที่ชุมชน
สนใจให้แก่ชุมชนอย่างน้อย 2 ครั้ง เป็นเงิน 20,000 บาท
- 6) ค่าใช้จ่ายในการติดตามผลการดำเนินงาน
ตำบลละ 50,000 บาท
- 7) ค่าเอกสารและอุปกรณ์ ตำบลละ 11,000 บาท

13.2 การสร้างเครือข่ายที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ 1.45 ล้านบาท
ในพื้นที่ทั้ง 6 จังหวัด รวม 58 ตำบลๆ ละ 25,000 บาท มีรายละเอียดดังนี้

- 1) ค่าใช้จ่ายในการจัดเวทีประชุมอย่างน้อย 2 ครั้ง
ครั้งๆ ละ 5,000 บาท เป็นเงิน 10,000 บาท
- 2) ค่าวิทยากรที่มาอบรม 2 ครั้ง ๆ ละ 2,000 บาท
เป็นเงิน 4,000 บาท
- 3) ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมความรู้ในด้านต่างๆที่ชุมชน
สนใจให้แก่ชุมชนอย่างน้อย 1 ครั้ง เป็นเงิน 10,000 บาท
- 4) ค่าเอกสารและอุปกรณ์ ตำบลละ 1,000 บาท

13.3 ค่าจัดประชุมสัมมนา รวม 0.7 ล้านบาท

- 1) ในพื้นที่ 6 จังหวัดๆ ละ 2 ครั้ง รวม 12 ครั้ง
ครั้งๆ ละ 50,000 บาท เป็นเงิน 600,000 บาท
- 2) ประชุมสรุปผลโครงการในส่วนกลาง 1 ครั้ง
เป็นเงิน 100,000 บาท

13.4 ค่าจ้างบุคลากรผู้ดำเนินงานทั้งโครงการ 6.768 ล้านบาท

- 1) ค่าจ้างเจ้าหน้าที่ประสานงานประจำ 58 ตำบล
รวม 58 คนๆ ละ 12 เดือนๆ 8,000 เป็นเงิน 5,568,000 บาท
- 2) ค่าจ้างผู้จัดการโครงการ 12 เดือนๆ 40,000
เป็นเงิน 480,000 บาท
- 3) ค่าจ้างผู้ช่วยผู้จัดการโครงการ 12 เดือนๆ
6 คนๆละ 10,000 บาท เป็นเงิน 720,000 บาท

13.5 ค่าใช้จ่ายอื่นๆ

0.782 ล้านบาท

- 1) ค่าจัดพิมพ์รายงานผลการศึกษา
- 2) ค่าจัดพิมพ์เอกสารประกอบการประชุม
- 3) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปพื้นที่
- 4) ค่าใช้จ่ายในการติดต่อประสานงาน

14. การบริหารจัดการโครงการ

การดำเนินโครงการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนและเครือข่ายเพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน บริหารจัดการโครงการโดย สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

15. การรายงานและการติดตามประเมินผล

การจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานในทุกขั้นตอน

6.1 โครงการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้แก่ชุมชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

1. หลักการและเหตุผล

พื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามัน เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของภาคใต้ที่นำรายได้เข้าประเทศเป็นจำนวนมาก แต่จากเหตุการณ์คลื่นยักษ์ “สึนามิ” เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 ทำให้พื้นที่ 6 จังหวัดในภาคใต้ได้รับความเสียหายเป็นอย่างมาก ซึ่งพื้นที่บริเวณนี้เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงสำหรับการท่องเที่ยวของประเทศไทย ผลกระทบจากพิบัติภัยทำให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและกิจกรรมต่อเนื่อง ทำให้คนในภาคบริการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากได้รับผลกระทบ ดังนั้น แนวทางหนึ่งในการให้ความช่วยเหลือคนจำนวนมากที่อยู่ในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและกิจกรรมต่อเนื่องคือ การค้นหา พัฒนาและส่งเสริมองค์ความรู้ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้แก่ชุมชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อให้คนในพื้นที่มีศักยภาพและได้รับความรู้ในการจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนบนฐานของการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนต่อไป

2. สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

ความเสียหายจากคลื่นยักษ์สึนามิในครั้งนี้ ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศชายฝั่งทะเลซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก จึงควรพัฒนาศักยภาพความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อสร้างเสริมองค์ความรู้ให้ท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติด้วยตนเอง

3. ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

การส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้แก่ชุมชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูสภาพทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ และยุทธศาสตร์ข้อที่ 2 ด้านการเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศในข้อ 2.5 พื้นธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นการพัฒนาการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความสมดุลระหว่างการใช้ประโยชน์กับการอนุรักษ์

4. วัตถุประสงค์

4.1 เพื่อส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้แก่ชุมชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

4.2 สร้างเครือข่ายกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

4.3 เพื่อสร้างความสมดุลระหว่างการพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยวและอนุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

5. เป้าหมาย

5.1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

5.2 สร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้แก่ชุมชน

6. กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินงาน

กิจกรรมโครงการ

6.1 จัดเวทีประชุมในพื้นที่เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และให้ชุมชนร่วมกันค้นหาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชน

6.2 นำผู้เข้าร่วมประชุมไปศึกษาดูงานในพื้นที่ที่มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน

6.3 สร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชนและระหว่างชุมชน

พื้นที่โครงการ

พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติในภาคใต้

7. ระยะเวลาดำเนินการ 12 เดือน

8. กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน และ องค์กรพัฒนาเอกชน

เป็นการดำเนินการที่ต้องทำร่วมกับชุมชน หน่วยงานภาครัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และเป็นการสร้างจิตสำนึกให้กับชุมชนในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติด้วยตนเอง

9. ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

โครงการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้แก่ชุมชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย เป็นโครงการภายใต้การบริหารจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัย ซึ่งเป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล

10. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

10.1 แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่เพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแล และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติด้วยตนเอง

10.2 เครือข่ายกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

10.3 การพัฒนาองค์ความรู้ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้แก่ชุมชน

11. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

11.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เพิ่มขึ้น

11.2 จำนวนกลุ่ม/เครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

12. แผนงานใช้จ่ายงบประมาณ

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้แก่ชุมชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย ใช้งบประมาณรวม 5 ล้านบาท มีรายละเอียด ดังนี้

12.1 ค่าใช้จ่ายในการจัดเวทีประชุม	1.8 ล้านบาท
1) จัดประชุมรวมในพื้นที่ 6 จังหวัด ๗ ละอย่างน้อย 2 ครั้ง	
ครั้งละ 50,000 บาท เป็นเงิน 600,000 บาท	
2) จัดประชุมย่อยในพื้นที่ 6 จังหวัด ๗ ละอย่างน้อย 10 ครั้ง	
ครั้ง ๗ ละ 10,000 บาท เป็นเงิน 600,000 บาท	
3) ค่าใช้จ่ายในการพาชุมชนไปศึกษาดูงานนอกพื้นที่	
6 จังหวัด ๗ ละ 1 ครั้ง ๗ ละ 100,000 บาท เป็นเงิน 600,000 บาท	
12.2 ค่าใช้จ่ายในการจัดเวทีประชุมเพื่อสร้างเครือข่าย	0.6 ล้านบาท
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ 6 จังหวัด ๗ ละ 100,000 บาท	
12.3 ค่าจัดประชุมสรุปผลโครงการในส่วนกลาง 1 ครั้ง	0.2 ล้านบาท
เป็นเงิน 200,000 บาท	
12.4 ค่าจ้างบุคลากรผู้ดำเนินงานทั้งโครงการ	1.0 ล้านบาท
12.5 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปพื้นที่	0.6 ล้านบาท
12.5 ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	0.8 ล้านบาท
1) ค่าวิทยากร	
3) ค่าจัดพิมพ์รายงานผลการศึกษา	
4) ค่าจัดพิมพ์เอกสารประกอบการประชุม	
5) ค่าใช้จ่ายในการติดต่อประสานงาน	

13. การบริหารจัดการโครงการ

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในพื้นที่

14. การรายงานและการติดตามประเมินผล

จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานในทุกชั้นตอนที่กำหนด

6.2 โครงการฟื้นฟูกิจกรรมการท่องเที่ยวและนันทนาการในอุทยานแห่งชาติ

1. หลักการและเหตุผล

ชายฝั่งทะเลอันดามัน มีการประกาศพื้นที่เป็นอุทยานแห่งชาติ โดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เพื่อสงวนและคุ้มครอง ดูแลรักษาพื้นที่ทั้งบนบกและใต้ท้องทะเล ใน ขณะเดียวกันก็เปิดโอกาสให้มีการเข้าไปใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยวโดยตรง ภายใต้การจัดระเบียบ และดูแลอำนวยความสะดวกจากเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ

2. สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

การพัฒนาและจัดระเบียบการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ ได้พัฒนามากระดับหนึ่งจนสามารถ รองรับการท่องเที่ยวได้ โดยมีเอกชนและผู้ประกอบการด้านธุรกิจการท่องเที่ยว ได้ใช้พื้นที่อุทยาน แห่งชาติในการประชาสัมพันธ์และเชิญชวนนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะชาวต่างประเทศ เข้ามาท่องเที่ยวเป็น จำนวนมาก ทำรายได้ เข้าประเทศประเทศมหาศาล แต่จากเหตุการณ์คลื่นยักษ์ถล่ม ทำให้พื้นที่อุทยาน แห่งชาติเกือบทุกแห่งได้รับผลกระทบ ทำให้ต้องเร่งรัดฟื้นฟูและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับ นักท่องเที่ยว

3. ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์

เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว นำรายได้สู่ประเทศ

4. วัตถุประสงค์

1. เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวแถบชายฝั่งทะเลอันดามันให้ฟื้นสู่สภาพปกติโดยเร็ว
2. เพื่อจัดระเบียบกิจกรรมการท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติ
3. เพื่อจัดทำระบบฐานข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว
4. เพื่อสร้างเครือข่ายการบริการนักท่องเที่ยว

5. เป้าหมาย

พื้นที่อุทยานแห่งชาติชายฝั่งทะเลอันดามัน 6 จังหวัดภาคใต้ จำนวน 13 อุทยานฯ ได้รับการ ฟื้นฟูกิจกรรมการท่องเที่ยวร่วมกับภาคเอกชน และมีการจัดระเบียบ ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ที่ดี

6. กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินการ

1. การจัดประชุมภาคธุรกิจ ทั้ง 6 จังหวัด
2. จัดทำเครือข่ายการบริการการท่องเที่ยว
3. กำหนดโซนกิจกรรมทางน้ำ
4. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อกิจกรรมการท่องเที่ยว
5. จัดโปรแกรมการท่องเที่ยว
6. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

7. ระยะเวลาการดำเนินการ

1 ปี (12 เดือน)

8. กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน และ องค์กรพัฒนาเอกชน (ถ้ามี)

มีการประชุมร่วมระหว่างภาคธุรกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนในพื้นที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

9. ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

เชื่อมโยงกับการจัดระเบียบการท่องเที่ยว การอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว และการรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว

10. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

อุทยานแห่งชาติ มีการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่เป็นมาตรฐาน มีเครือข่ายในการบริการการท่องเที่ยว และประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรการท่องเที่ยว

11. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

จำนวนเครือข่ายการบริการการท่องเที่ยว
การประชาสัมพันธ์เข้าถึงนักท่องเที่ยวมากขึ้น

12. เป้าหมายผลผลิตและตัวชี้วัด

มีนักท่องเที่ยวจองที่พัก และร่วมโปรแกรมการท่องเที่ยวทะเลอันดามัน เต็มตลอดฤดูกาลท่องเที่ยว

13. แผนการใช้จ่ายเงินงบประมาณ (เป็นปี)

จำนวน 77.15 ล้านบาท

14. การบริหารจัดการโครงการ

สำนักอุทยานแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

15. การรายงานและติดตามประเมินผล

ทุกเดือน

6.3 โครงการจัดระเบียบการท่องเที่ยวและกิจกรรมนันทนาการในอุทยานแห่งชาติ

1. หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลมากมายหลายแห่ง โดยเฉพาะในภาคใต้ ซึ่งมีชายหาดและแนวปะการังที่สวยงามเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ การใช้เรือประเภทต่างๆในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นสิ่งจำเป็น ในปัจจุบันการใช้เรือท่องเที่ยวและเรือโดยสาร ยังไม่มีมาตรฐาน ไม่มีความปลอดภัย และขาดระเบียบ ซึ่งมีผลเสียต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของประเทศ และมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติอีกด้วย

การจัดระเบียบการจอดเรือจึงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การท่องเที่ยวทางทะเลได้รับความนิยมมากขึ้น อันหมายถึงการเพิ่มขึ้นของรายได้ควบคู่ไปกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จึงจัดให้มีการประชุมบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อความร่วมมืออันดีในอนาคต

2. สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

กิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลในปัจจุบัน ยังขาดมาตรการในการจัดระเบียบการจอดเรือ หากสามารถแก้ไขปัญหานี้ได้ จะเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

3. ความสอดคล้องกับนโยบายพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

การท่องเที่ยวได้รับการส่งเสริมเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาคุณภาพการให้บริการ

4. วัตถุประสงค์

1. ปรับปรุงรูปแบบการให้บริการเรือท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน
2. เพื่ออำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการภายในพื้นที่อุทยานแห่งชาติทางทะเล
3. การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง
4. รักษาสภาพแวดล้อม

5. เป้าหมาย

จัดระเบียบการจอดเรือในอุทยานแห่งชาติทางทะเล 13 แห่ง

6. กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินงาน

1. จัดการประชุมภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 6 จังหวัดภาคใต้
2. พัฒนาบุคลากรด้านการบริการและการรักษาความปลอดภัย ทางน้ำ
3. กำหนดมาตรการและระเบียบการจอดเรือในเขตอุทยานแห่งชาติ

7. ระยะเวลาดำเนินการ

12 เดือน

8. กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

ร่วมกับท้องถิ่นในการดำเนินโครงการ
จัดหายุทธศาสตร์ในการอำนวยความสะดวก

9. ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

10. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักท่องเที่ยวได้รับความพึงพอใจในการท่องเที่ยว

11. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

การจอดเรือมีระเบียบ และทำให้สิ่งแวดล้อมดีขึ้น

12. เป้าหมายผลผลิตและตัวชี้วัด

ประชุม จำนวน 6 ครั้ง (จังหวัดละ 1 ครั้ง) ครั้งละ 200 คน

13. แผนการใช้จ่ายงบประมาณ (ปี)

ปี 2549 จำนวน 10,000,000 บาท

14. การบริหารจัดการโครงการ

สำนักอุทยานแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

15. การรายงานและติดตามประเมินผล

ทุกเดือน

7.1 โครงการจัดทำสื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

1. หลักการและเหตุผล

จากเหตุการณ์แผ่นดินไหว และคลื่นยักษ์บริเวณชายฝั่งทะเลภาคใต้ฝั่งอันดามัน ในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ คือ จังหวัดภูเก็ต กระบี่ พังงา สตูล ตรัง และระนอง จึงได้มีการยกร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัย และมาตรการบริหารจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัยภาคใต้ เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและความตระหนัก ในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม จึงได้จัดทำ โครงการจัดทำสื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

2. สถานการณ์และประเด็นปัญหา

เหตุการณ์แผ่นดินไหว และคลื่นยักษ์บริเวณชายฝั่งทะเลภาคใต้ฝั่งอันดามัน ในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ คือ จังหวัดภูเก็ต กระบี่ พังงา สตูล ตรัง และระนอง จึงได้กำหนดให้มีการประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัย และมาตรการบริหารจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัยภาคใต้

3. ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีเรื่องการดำเนินงานฟื้นฟูและพัฒนา
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัยภาคใต้ชายฝั่งทะเลอันดามัน

4. วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและความตระหนัก ในการอนุรักษ์และฟื้นฟู
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

5. เป้าหมาย

ประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์แผ่นดินไหว และคลื่นยักษ์บริเวณ
ชายฝั่งทะเลภาคใต้ฝั่งอันดามัน ในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ คือ จังหวัดภูเก็ต กระบี่ พังงา สตูล
ตรัง และระนอง มีความรู้ ความเข้าใจและความตระหนัก ในการอนุรักษ์และฟื้นฟู
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

6. กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินการ

6.1 กิจกรรมโครงการ : การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อในรูปแบบต่าง ๆ

6.1.1 โปสเตอร์	40,000 แผ่น X 20 บาท	= 800,000 บาท
6.1.2 แผ่นพับ	40,000 แผ่น X 10 บาท	= 400,000 บาท
6.1.3 ป้ายคัดเอาท์ขนาดใหญ่พร้อมติดตั้งในพื้นที่		
14 ป้าย X 300,000 บาท		= 4,200,000 บาท
6.1.4 ชุดอุปกรณ์จัดทำนิทรรศการเคลื่อนที่		= 600,000 บาท
		รวม 6,000,000 บาท

6.2 พื้นที่ดำเนินการ

ในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ คือ จังหวัดภูเก็ต กระบี่ พังงา สตูล ตรัง และระนอง

7. ระยะเวลาดำเนินการ

12 เดือน

8. กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน และ องค์กรพัฒนาเอกชน (ถ้ามี)

ให้สื่อท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดทำวิทยุท้องถิ่น

9. ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

มีความเชื่อมโยงกับโครงการตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ประสบธรณิพิบัติภัยภาคใต้

10. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์แผ่นดินไหว และคลื่นยักษ์บริเวณชายฝั่งทะเลภาคใต้ฝั่งอันดามัน ในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ คือ จังหวัดภูเก็ต กระบี่ พังงา สตูล ตรัง และระนอง มีความรู้ ความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

11. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

11.1 ประชาชนในพื้นที่เป้าหมายรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ประชาสัมพันธ์

12. เป้าหมายผลผลิตและตัวชี้วัด

12.1 จำนวนสื่อที่เผยแพร่ประชาสัมพันธ์

13. แผนการใช้จ่ายงบประมาณ งบประมาณ 6,000,000 บาท

ปีงบประมาณ 2548 (12 เดือน มีนาคม 2548 – กุมภาพันธ์ 2549 โดยประมาณ)

แผนการใช้จ่ายเงิน

การดำเนินงาน	มี.ค. 48	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ. 49
1. โปสเตอร์												
2. แผ่นพับ	←				→							
3. ป้ายคัดเอาท์	←											→

14. การบริหารจัดการโครงการ

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม จ้างดำเนินการ

15. การรายงานและการติดตามประเมินผล

รายงานและติดตามผลการดำเนินงาน 1 ครั้ง

7.2 โครงการพัฒนาอุทยานแห่งชาติทางทะเลให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. หลักการและเหตุผล

อุทยานแห่งชาติทางทะเล เป็นแหล่งอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง การให้ความรู้ด้านนิเวศวิทยาทางทะเลและชายฝั่งเป็นส่วนหนึ่งในการปลูกจิตสำนึกและแรงจูงใจให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้ช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนเช่น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากร

2. สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

ความเสื่อมของทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะใต้ท้องทะเล หลายแห่งมีการเข้าไปทำลายโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ทั้งจากการทำประมง และการท่องเที่ยว หลายแห่งอยู่ในขั้นวิกฤต

3. ความสอดคล้องกับนโยบายพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติช่วยรักษาสีน้ำเงิน และส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้ดียิ่งขึ้น

4. วัตถุประสงค์

1. เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. ปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
3. พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

5. เป้าหมาย

ศูนย์ศึกษาธรรมชาติทางทะเลในอุทยานแห่งชาติ 2 แห่ง จังหวัดระนอง และภูเก็ตให้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการอนุรักษ์

พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

6. กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินงาน

1. จัดโปรแกรมการศึกษาและเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติศึกษา
2. ปรับปรุงศูนย์ศึกษาธรรมชาติทางทะเล ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
3. จัดหน่วยเคลื่อนที่ประชาสัมพันธ์ในชุมชน
4. จัดการอบรมด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

7. ระยะเวลาดำเนินการ

12 เดือน

8. กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

ร่วมกับท้องถิ่นและสถานศึกษาในการจัดหาเยาวชนและชาวบ้านเข้ารับการเรียนรู้

9. ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

เกี่ยวข้องกับการศึกษา และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

10. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนและราษฎรในพื้นที่ได้รับความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

11. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

การทำลายทรัพยากรธรรมชาติลดลง

12. เป้าหมายผลผลิตและตัวชี้วัด

จำนวนผู้มารับการเรียนรู้

13. แผนการใช้จ่ายงบประมาณ (ปี)

ปี 2549 จำนวน 30,000,000 บาท

14. การบริหารจัดการโครงการ

สำนักอุทยานแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

15. การรายงานและติดตามประเมินผล

ทุกเดือน

7.3 โครงการส่งเสริมประสิทธิภาพการเผยแพร่ความรู้สู่ท้องถิ่น เพื่อการปฏิบัติตามมาตรการ ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม บริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย 6 จังหวัดภาคใต้

1. หลักการและเหตุผล

การดำเนินการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 โดยกำหนดไว้ในมาตรา 43, 44, และ 45 ในการกำหนดเกณฑ์และมาตรการในการปฏิบัติเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่และยาวนานและป้องกันปัญหามลพิษที่จะเกิดขึ้นจากการพัฒนา ดังนั้นการดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ธรณีพิบัติภัยภาคใต้ให้ได้รับผลสำเร็จตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย จำเป็นต้องให้ความรู้แก่ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรชุมชน และประชาชน ที่เกี่ยวข้อง ในการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ ดังนั้น สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงมีความจำเป็นต้องมีโครงการส่งเสริมประสิทธิภาพการเผยแพร่ความรู้สู่ท้องถิ่น เพื่อการปฏิบัติตามมาตรการในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม บริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย 6 จังหวัดภาคใต้

2. สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

หลังจากที่เกิดเหตุการณ์คลื่นยักษ์ถล่มชายฝั่งทะเลอันดามันในพื้นที่ 6 จังหวัด สำนักงานฯ ได้เห็นความสำคัญในการป้องกันและฟื้นฟูพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบโดยได้กำหนดเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณดังกล่าวเพื่อต้องการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

3. ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

การดำเนินการโครงการส่งเสริมประสิทธิภาพการเผยแพร่ความรู้สู่ท้องถิ่น เพื่อการปฏิบัติตามมาตรการในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม บริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย 6 จังหวัดภาคใต้ จะสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ข้อ 2 ด้านการเสริมสร้างศักยภาพของประเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และข้อ 5 ด้านการบริหารจัดการประเทศที่เน้นการฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งด้านการพัฒนาการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เอื้อต่อการดำรงชีวิตและเกิดความสมดุลในการพัฒนาและเป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในประเทศอย่างยั่งยืน

4. วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างประสิทธิภาพการเผยแพร่ความรู้ในการปฏิบัติตามมาตรการในการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ให้แก่ท้องถิ่น และประชาชน ในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

5. เป้าหมาย

1. ประชาชนในท้องถิ่นทุกภาคส่วน มีความเข้าใจในมาตรการตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสามารถนำไปปฏิบัติและควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ประชาชนในท้องถิ่นรู้สึกหวงแหนและรู้คุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม

6. กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินงาน

กิจกรรม

1. จัดทำสื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในรูปแบบ แผ่นซีดี สิ่งพิมพ์
2. จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อสร้างเสริมประสิทธิภาพในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม แก่มวลชนท้องถิ่นบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย 6 จังหวัดภาคใต้
3. จัดทำสื่อ (media) เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อวิทยุ และโทรทัศน์

พื้นที่โครงการ

พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติใน 6 จังหวัดภาคใต้

7. ระยะเวลาดำเนินการ 12 เดือน

8. กระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน และ องค์กรพัฒนาเอกชน

การดำเนินการในพื้นที่ต้องกระทำร่วมกับสื่อท้องถิ่น ชุมชน หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องและผู้ประกอบการ ในการสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้านการพัฒนาการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความสมดุล ตลอดจนเสริมสร้างและสร้างจิตสำนึกให้ชุมชนในท้องถิ่นได้เกิดความเข้าใจการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ต่อไป

9. ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น ๆ

เป็นการขยายเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ได้ดำเนินการออกประกาศไปแล้ว ซึ่งได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2535 คือ จังหวัดภูเก็ตและพื้นที่บางส่วนของจังหวัดกระบี่และพื้นที่ที่อยู่ระหว่างการดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน

10. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง

11. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนผู้เข้าร่วมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
2. จำนวนสื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

12. การบริหารจัดการโครงการจะมีหน่วยงานรับผิดชอบ ประกอบด้วย

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค

13. การรายงานและติดตามประเมินผล

คณะทำงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่และสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติ จะทำหน้าที่กำกับดูแลและติดตามการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพโดยจัดทำสรุปเพื่อรายงานผลโครงการทุก 3 เดือน

14. แผนการใช้จ่ายงบประมาณ

โครงการสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามมาตรการในการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้แก่หน่วยงานราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย เป็นเงิน 8,000,000 บาท มีแผนการใช้จ่ายเงิน ดังนี้

1. การจัดทำสื่อเผยแพร่ในรูปแบบวีซีดี สิ่งพิมพ์	2.5 ล้านบาท
2. จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการแก่มวลชนท้องถิ่นในพื้นที่	2.5 ล้านบาท
3. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อวิทยุและโทรทัศน์	3.0 ล้านบาท

8.1 โครงการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติและศิลปกรรมอันควรอนุรักษ์

กิจกรรมที่ 1 : โครงการจัดทำแผนฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ

1. หลักการและเหตุผล

แหล่งธรรมชาติ โดยเฉพาะแหล่งธรรมชาติประเภทชายหาด หาดทราย เกาะ แก่ง ภูเขา ถ้ำ น้ำตก แหล่งน้ำ ชากดึกดำบรรพ์ ธรณีสัณฐานและภูมิลักษณะวรรณา จัดเป็นทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวประเภทหนึ่ง ซึ่งมักถูกนำมาใช้ประโยชน์ บางครั้งนำมาใช้ประโยชน์อย่างไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับระบบนิเวศ ก่อให้เกิดการเสื่อมโทรมลงเป็นจำนวนมาก บางแห่งถูกทำลายจนไม่สามารถฟื้นฟูได้ สาเหตุสำคัญประการหนึ่งเกิดจากประชาชนและองค์กรที่ดูแลพื้นที่ขาดความรู้ความเข้าใจ ถึงคุณค่าความสำคัญอย่างแท้จริง และขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างถูกต้องซึ่งเป็นการถูกทำลายที่เกิดจากมนุษย์โดยตรง ในขณะที่เดียวกันสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ดังกล่าว ก็สามารถที่จะถูกทำลาย หรือได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดจากภัยธรรมชาติได้เช่นเดียวกันและไม่สามารถที่จะควบคุมได้ และรวมถึงเหตุการณ์อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในภาคใต้ครั้งนี้ได้ส่งผลกระทบให้แหล่งธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ในพื้นที่ 6 จังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามันได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงและเพื่อให้แหล่งธรรมชาติในพื้นที่ดังกล่าวได้รับการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในเบื้องต้น จึงเห็นควรให้มีการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยใช้ดัชนีชี้วัดที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจัดทำขึ้น เพื่อทราบข้อมูลพื้นฐานปัญหาสิ่งแวดล้อมว่ามีคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์ใด ตั้งแต่ระดับดีมาก ดี หรือต่ำ เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดแนวทางการแก้ไขและการจัดการสภาพสิ่งแวดล้อมของแหล่งรวมทั้งเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นของตน และเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวมีมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีเป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศต่อไปได้อย่างยั่งยืน

2. สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

จากสถานการณ์พื้นที่ใน 6 จังหวัดภาคใต้อันได้แก่ ระนอง พังงา กระบี่ ภูเก็ต ตรังและสตูล ซึ่งใน 6 จังหวัด มี 4 จังหวัด คือ พังงา ระนอง ภูเก็ต และภูเก็ต เป็นพื้นที่ที่ได้รับประสพธรณพิบัติภัย อันเกิดจากคลื่นสึนามิ ซึ่งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อแหล่งธรรมชาติประเภทชายหาด : หาดทราย โดยตรงที่ก่อให้เกิดความเสียหายสูง ซึ่งแหล่งธรรมชาติดังกล่าว เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างรายได้ให้กับประเทศอย่างต่อเนื่อง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดทำโครงการจัดทำแผนฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ภายใต้โครงการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรมอันควรอนุรักษ์ เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามหลักการอนุรักษ์และพัฒนาอย่างยั่งยืน

3. ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

โครงการจัดทำแผนฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมีความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2548 ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงานตามมาตรการการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ประสบภัยพิบัติภัยภายใต้ชายฝั่งทะเลอันดามัน เพื่อคงไว้ซึ่งสิ่งแวดล้อมธรรมชาติอย่างยั่งยืนนั้น

4. วัตถุประสงค์

4.1 เพื่อให้แหล่งธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้รับการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อม และจัดลำดับความสำคัญ เพื่อจัดทำแผนและแนวทางการดูแลรักษา ฟื้นฟูและป้องกัน

4.2 เพื่อให้แหล่งธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทั่วประเทศเป็นที่ยอมรับในระดับสากล และเป็นที่ยอมรับของไทยและต่างประเทศ

5. เป้าหมาย

สิ่งแวดล้อมธรรมชาติที่เป็นท่องเที่ยวมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่มีมาตรฐานและเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการกำหนดนโยบายและแนวทางในการดูแล รักษา ฟื้นฟู และแก้ไขปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทั้งในปัจจุบันและอนาคต ทั้งในรูปของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หรือการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

6. ระยะเวลาดำเนินการ

ปีงบประมาณ 2549 - 2550

7. กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินการ

7.1 พื้นที่ดำเนินการ ในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ ประกอบด้วย จังหวัดภูเก็ต พังงา ระนอง สตูล ตรัง และกระบี่

7.2 กิจกรรมโครงการ การดำเนินการจะมีขั้นตอน ในการดำเนินการดังนี้

1) การประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวแหล่งธรรมชาติโดยใช้ดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ได้ศึกษาไว้ ได้แก่ดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติประกอบด้วยตัวชี้วัดทางด้านมลพิษทางชีวภาพ และทางกายภาพ ซึ่งตัวชี้วัดหลายตัวแปรต้องเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

2) ประชาสัมพันธ์โครงการจัดทำแผนฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติในพื้นที่ดำเนินการให้ประชาชนรับรู้เพื่อให้ประชาชนให้ข้อคิดเห็นทุกขั้นตอน

3) กำหนดแผน มาตรการและแนวทางการดูแลรักษาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ

4) จัดกลุ่มแหล่งธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อม และจัดลำดับความสำคัญเพื่อจัดทำแผน มาตรการและแนวทางการดูแลรักษา ฟื้นฟู และป้องกันทั้งในปัจจุบันและอนาคต

5) เสนอแผน มาตรการและแนวทางการดูแลรักษา ฟื้นฟูและป้องกันต่อ คณะอนุกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรี เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

6) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ประกาศแหล่งธรรมชาติที่มีคุณภาพสิ่งแวดล้อมดีเด่นประจำปี

8. กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชนและ องค์กรพัฒนาเอกชน

การจัดทำแผนฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติจะนำเสนอให้กับทุกภาคส่วน อาทิ ประชาชน หน่วยงานในท้องถิ่น และหน่วยงานในส่วนกลาง ที่จะเป็นองค์ประกอบในการจัดทำแผนฯ ในทุกขั้นตอน ตั้งแต่เริ่มประชาสัมพันธ์ รวมถึงการจัดประชุมสัมมนาที่ผู้ดำเนินโครงการฯ จะนำเสนอ เช่น รูปแบบการดำเนินวิธีการศึกษา แนวทาง มาตรการและการบริหารจัดการของหน่วยงานที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องในแต่ละพื้นที่ โดยรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงานในพื้นที่ที่จัดทำแผนฯ และจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

9. ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

โครงการจัดทำแผนฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติจะต้องมีการวิเคราะห์/สังเคราะห์ข้อมูลและประสานเชื่อมโยงกับนโยบายอื่นๆ ที่มีในพื้นที่ที่ทำการศึกษาย่างเป็นระบบ เพื่อให้ข้อมูลที่ได้รับสอดคล้องและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ และสอดคล้องกับรูปแบบความเป็นอยู่และวิถีชีวิตของชุมชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ

10. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1) เป็นทุนของสังคมในการสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourism) ทางธรรมชาติทั้งในระดับท้องถิ่นและประเทศ

2) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีคุณค่าทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศได้รับการดูแลรักษา และการอนุรักษ์อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามหลักวิชาการ และหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน

- 3) เป็นแหล่งเรียนรู้มรดกทางสิ่งแวดล้อมธรรมชาติของท้องถิ่นและของประเทศ
- 4) ประชาชนและทุกภาคส่วนในสังคมมีความภาคภูมิใจในแหล่งธรรมชาติของท้องถิ่นและของประเทศเกิดความตระหนักวางแผนและร่วมกันอนุรักษ์แหล่งธรรมชาติของตน

11. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

สภาพสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวมีสภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น

12. เป้าหมายผลผลิตและตัวชี้วัด

- 1) มีแผนและแนวทางมาตรการในการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งธรรมชาติที่เสื่อมโทรมไม่น้อยกว่า 15 แห่งต่อปี
- 2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำแผนฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวไปดำเนินการให้เกิดผลในทางปฏิบัติร้อยละ 60

13. แผนการใช้จ่ายงบประมาณ (เป็นปี)

- ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานโครงการจัดทำแผนฟื้นฟู สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ปีงบประมาณ 2549 ใช้งบประมาณรวมเป็นเงิน 15 ล้านบาท ประกอบด้วย
1. ค่าใช้จ่ายในการจัดทำโครงการจัดทำแผนฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ 15 ล้านบาท

14. การบริหารจัดการโครงการ

การดำเนินงานโครงการจัดทำแผนฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติจะบริหารจัดการโครงการฯ โดยกลุ่มงานอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ กองอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

15. การรายงานและการติดตามประเมินผล

การรายงานและการติดตามประเมินผลจะดำเนินการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลและประเมินผลแหล่งธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง

กิจกรรมที่ 2 : โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมเชิงบูรณาการ ในพื้นที่ชายฝั่งอันดามัน (กระบี่)

1. หลักการและเหตุผล

พื้นที่ชายฝั่งอันดามัน เป็นพื้นที่ที่มีสวยงามความอุดมสมบูรณ์และของทรัพยากรการท่องเที่ยว ทั้งทางด้านธรรมชาติและวัฒนธรรม อีกทั้งยังมีความเป็นเอกลักษณ์และความโดดเด่นของวิถีชีวิตชุมชนที่อยู่บริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันตกของประเทศไทย ในช่วงปลายปี 2547 บริเวณพื้นที่ชายฝั่งอันดามันได้รับผลกระทบจากธรณีพิบัติและคลื่นยักษ์สึนามิ ทำให้เกิดความเสียหายอย่างมากมายมหาศาลต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติ รวมทั้งทรัพยากรทางวัฒนธรรมบางแห่งที่อยู่บริเวณชายฝั่งทะเล ภายหลังจากวิกฤตการณ์ดังกล่าว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติการท่องเที่ยวเหล่านั้นให้กลับคืนสู่สภาพที่สวยงามและมีสภาพที่ดีดังเดิมให้มากที่สุด ในส่วนของทรัพยากรทางด้านวัฒนธรรม นอกจากตัวแหล่งศิลปกรรมบางแห่งที่ได้รับความเสียหายแล้ว สภาพแวดล้อมโดยรอบแหล่งศิลปกรรม ยังได้รับผลกระทบเสียหายมากมาย ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของชุมชนในพื้นที่ร่วมดำเนินการอนุรักษ์และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของแหล่งศิลปกรรมอันควรอนุรักษ์เหล่านั้นไว้ เพื่อเป็นการดำรงรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรทางวัฒนธรรมหรือมรดกทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติให้คงอยู่สืบไป และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเศรษฐกิจชุมชนทั้งทางด้าน การเป็นแหล่งเรียนรู้ทางด้านประวัติศาสตร์โบราณคดี ศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งวิถีชีวิตชุมชนและเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในระยะยาว

2. สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

ธรณีพิบัติก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ที่ตั้งอยู่บริเวณพื้นที่ชายฝั่งอันดามัน ในบริเวณที่มีแหล่งศิลปกรรมอันควรอนุรักษ์หลายแห่ง ได้แก่ กระบี่ และพังงา ทำให้แหล่งศิลปกรรมและสภาพแวดล้อมโดยรอบถูกทำลายเสียหาย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องดำเนินการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมของแหล่งศิลปกรรมและบูรณะแหล่งศิลปกรรมเหล่านั้นให้กลับคืนสภาพที่ยังทรงคุณค่าและความสำคัญทางด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศิลปวัฒนธรรมรวมทั้งวิถีชีวิตชุมชนดั้งเดิม เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจชุมชนและท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืน

3. ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์

โครงการนี้สอดคล้องกับนโยบายการเร่งด่วน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2548 ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการตามมาตรการจัดการฟื้นฟู และพัฒนาพื้นที่ที่ประสบธรณีพิบัติภัยภาคใต้ชายฝั่งอันดามัน เพื่อให้มีการฟื้นฟูพื้นที่อุทยานแห่งชาติและแหล่งท่องเที่ยว และให้มีการจัดการฟื้นฟูชุมชนและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

4. วัตถุประสงค์

4.1 เพื่อให้มีการดำเนินการอนุรักษ์ พัฒนาฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของแหล่งศิลปกรรมอันควรอนุรักษ์ในพื้นที่ประสบภัยพิบัติภัยเป็นการเร่งด่วน

4.2 เพื่อเสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในพื้นที่เป้าหมาย

4.3 เพื่อให้ทุกภาคส่วนร่วมในการดำเนินการอนุรักษ์และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของแหล่งศิลปกรรมในพื้นที่เป้าหมายให้สวยงาม และมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสมคุณค่าแก่การเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติในอนาคต

5. เป้าหมาย

พื้นที่ชายฝั่งอันดามัน

กระบี่ : แหล่งศิลปกรรม / ชุมชนประมงดั้งเดิม เกาะลันตาใหญ่

6. ระยะเวลาดำเนินการ

360 วัน

7. ขั้นตอนการดำเนินการ

7.1 สํารวจตรวจสอบ และประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของแหล่งศิลปกรรม

ในพื้นที่เป้าหมาย

7.2 จัดประชุมเพื่อระดมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการอนุรักษ์ พัฒนาฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

7.3 จัดทำแนวทางการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและแผนฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ในพื้นที่เป้าหมาย

7.4 ดำเนินการอนุรักษ์และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม เพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ในพื้นที่เป้าหมาย

7.5 จัดทำรายงานผลการดำเนินการอนุรักษ์และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

8. กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน และ องค์กร พัฒนาเอกชน

ในทุกกิจกรรมเป็นการดำเนินการแบบบูรณาการ โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนตั้งแต่เริ่มโครงการจนสิ้นสุดโครงการ และจะมีการดำเนินการเชิงปฏิบัติการในพื้นที่ในการอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพแวดล้อมของแหล่งศิลปกรรม ในพื้นที่เป้าหมาย เพื่อให้ทุกภาคส่วนได้

มีส่วนร่วม ในการดำเนินการอนุรักษ์ พัฒนา พื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรม

9. ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

โครงการนี้เป็นโครงการที่จะต้องมีการประสานและดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมศิลปากร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการดำเนินการเชิงบูรณาการ ในการอนุรักษ์ พื้นฟู บูรณะแหล่งศิลปกรรมรวมทั้งสภาพแวดล้อมโดยรอบให้เหมาะสม สวยงาม และมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย

10. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของแหล่งศิลปกรรมอันควรอนุรักษ์ในพื้นที่เป้าหมาย ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู ให้มีคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยรอบสวยงาม และเป็นระเบียบเรียบร้อยดียิ่งขึ้น
2. ประชาชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการอนุรักษ์ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมอย่างแท้จริงและเกิดผลเป็นรูปธรรม
3. ประชาชนและท้องถิ่นได้รับประโยชน์จากแหล่งศิลปกรรมในพื้นที่เป้าหมายที่ได้รับการอนุรักษ์ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างดีแล้ว ในการเป็นแหล่งเรียนรู้ทางด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิตชุมชนและเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมดั้งเดิมได้ในระยะยาว

11. ตัวชี้วัดผลสำเร็จของโครงการ

สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของแหล่งศิลปกรรมอันควรอนุรักษ์และฟื้นฟู ในพื้นที่เป้าหมายได้รับการอนุรักษ์ ให้ดียิ่งขึ้น

12. เป้าหมายผลผลิตและตัวชี้วัด

12.1 ร้อยละของผู้เข้าร่วมจากทุกภาคส่วนได้รับความรู้ความเข้าใจ และมีความพึงพอใจในการอนุรักษ์ พัฒนา พื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

12.2 จำนวนองค์กรที่เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ในพื้นที่เป้าหมาย

13. แผนการใช้จ่ายงบประมาณ

ประมาณการค่าใช้จ่าย

15 ล้านบาท

รายจ่ายอื่น

- ค่าใช้จ่ายในการสำรวจตรวจสอบและประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน จำนวน 6 ครั้ง วงเงิน 1.0 ล้านบาท
- ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมและอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ จำนวน 7 ครั้ง วงเงิน 1.0 ล้านบาท
- ค่าใช้จ่ายในการประกวดแบบ เพื่อการอนุรักษ์รูปแบบอาคารสถาปัตยกรรมดั้งเดิมของท้องถิ่นและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ในพื้นที่เป้าหมาย วงเงิน 3.0 ล้านบาท
- ค่าใช้ในการดำเนินการอนุรักษ์และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ในพื้นที่เป้าหมาย วงเงิน 10.0 ล้านบาท

14. การบริหารจัดการโครงการ

ผู้รับผิดชอบโครงการ คือ กลุ่มงานอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม กองอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

15. การรายงานและการติดตามประเมินผล

ในแต่ละกิจกรรมจะมีการติดตามตรวจสอบและประเมินผล การดำเนินการอนุรักษ์และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ทุกระยะ 3 เดือน และสรุปรายงานการติดตามประเมินผลการดำเนินงานทุก 6 เดือน

ร่าง

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่องกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับธรณิพิบัติภัย
จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และโดยอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับธรณิพิบัติภัย จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

"แนวชายฝั่งทะเล" หมายถึง แนวที่น้ำทะเลขึ้นสูงสุดตามปกติทางธรรมชาติ

"ชายหาด" หมายถึง บริเวณพื้นที่ในระหว่างน้ำทะเลลงขึ้นสูงสุดตามปกติทางธรรมชาติและน้ำทะเลลงต่ำสุดตามปกติทางธรรมชาติ

" สันทราย" หมายถึง เนินที่เกิดขึ้นโดยลมพัดพาตะกอนทรายร่วนมากองรวมกัน พบตามแนวชายฝั่งทะเลลาดต่ำเหนือระดับน้ำทะเลขึ้นสูงสุดตามปกติทางธรรมชาติ

" ปะการัง " หมายถึง สัตว์ทะเลขนาดเล็กชนิดหนึ่ง ไม่มีกระดูกสันหลัง มีโครงสร้างภายนอกเป็นหินปูน ซึ่งตัวปะการังสามารถสร้างขึ้นเองโดยอาศัยแคลเซียมจากน้ำทะเล

" หญ้าทะเล " หมายถึง พืชชั้นสูงที่มีลำต้นใต้ดินฝังอยู่ในพื้น ส่วนของลำต้นและใบตั้งตรงขึ้นมาจากพื้นสีเขียวของใบเป็นสีเขียว ลำต้น ราก และใบมีสารประกอบของลิกนิน มีเส้นใบและช่องอากาศ มีดอกอย่างสมบูรณ์โดยสามารถผลิตดอก เมล็ด และผลได้ จัดอยู่ในกลุ่มพืชใต้น้ำที่มีการปรับตัวและวิวัฒนาการอย่างสมบูรณ์ในกลุ่มของพืชใบเลี้ยงเดี่ยว

" ป่าชายเลน " หมายถึง ป่าที่อยู่ตามชายทะเลที่มีเลนและน้ำทะเลขึ้นถึง ต้นไม้ในป่าประเภทนี้มักมีรากงอกอยู่เหนือพื้นดินเพื่อค้ำยันลำต้น โดยมากเป็นไม้โกงกาง แสม และลำพู

" พรุ " หมายถึง บริเวณที่ลุ่มชื้นแฉะ มีสนุ่น คือ ซากผุพังของพืชพรรณที่บวมอยู่
มาก

ข้อ ๒ ให้พื้นที่ที่ได้มีการกำหนดเป็นเขตอนุรักษ์และเขตควบคุมอาคารของจังหวัด ะนอง จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล บางส่วน ดังต่อไปนี้ เป็นเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

(๑) พื้นที่ภายในเขตตามพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับใช้ในท้องที่บางแห่งในจังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล

(๒) พื้นที่ภายในเขตตามพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๓๔

(๓) พื้นที่ภายในแนวเขตตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดเขต ห้ามใช้เครื่องมืออวนลาก และอวนรุน ที่ใช้กับเรือยนต์ทำการประมง ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๑๕ ในบริเวณที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปในทะเลเป็นระยะ ๓๐๐๐ เมตร

กำหนดพื้นที่ตามวรรคหนึ่งบางส่วนเป็น ๒ บริเวณ ดังต่อไปนี้

บริเวณที่ ๑ หมายถึง แผ่นดินใหญ่และเกาะ

๑) แผ่นดินใหญ่ ได้แก่ พื้นที่ภายในบริเวณที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลเข้าไป ในแผ่นดินจนหมดเขตหมู่บ้าน ดังต่อไปนี้ โดยเริ่มตั้งแต่ หมู่ที่ ๑ บ้านปากน้ำ หมู่ที่ ๒ บ้านเกาะคนตี หมู่ที่ ๔ บ้านเกาะสินไห หมู่ที่ ๖ บ้านเกาะเหลา ตำบลปากน้ำ หมู่ที่ ๓ บ้านท่าฉาง หมู่ที่ ๔ บ้านล่าง หมู่ที่ ๕ บ้านหาดทรายดำ ตำบลหวว หมู่ที่ ๑ บ้านเกาะพยาม ตำบลเกาะพยาม หมู่ที่ ๑ บ้านทุ่งละออง หมู่ที่ ๒ บ้านล่าง หมู่ที่ ๓ บ้านเขาหยวก หมู่ที่ ๔ บ้านห้วยน้ำใส หมู่ที่ ๕ บ้านนกงาง หมู่ที่ ๖ บ้านคลองซอง หมู่ที่ ๗ บ้านห้วยปลิง หมู่ที่ ๘ บ้านขจัดภัย ตำบลราชกรูด อำเภอเมืองระนอง หมู่ที่ ๑ บ้านม่วงกลวง หมู่ที่ ๒ บ้านบางเบน หมู่ที่ ๓ บ้านสำนัก หมู่ที่ ๔ บ้านอ่าวเคย ตำบลม่วงกลวง หมู่ที่ ๑ บ้านชาดลี หมู่ที่ ๒ บ้านบางหิน หมู่ที่ ๕ บ้านคลองทราย ตำบลบางหิน หมู่ที่ ๑ บ้านด่าน หมู่ที่ ๓ บ้านบางลำพู หมู่ที่ ๔ บ้านซิมี่ ตำบลกะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ หมู่ที่ ๑ บ้านทะเลนอก หมู่ที่ ๒ บ้านเหนือ หมู่ที่ ๓ บ้านกำแพง หมู่ที่ ๔ บ้านภูเขทอง หมู่ที่ ๕ บ้านสุขสำราญ ตำบลกำแพง หมู่ที่ ๑ บ้านบางมัน หมู่ที่ ๓ บ้านบางกล้วยนอก หมู่ที่ ๖ บ้านแหลมนาว ตำบลนาคา กิ่งอำเภอสสุขสำราญ จังหวัดระนอง หมู่ที่ ๒ บ้านน้ำเค็ม หมู่ที่ ๓ บ้านบางหม้อ หมู่ที่ ๔ บ้านบางม่วง หมู่ที่ ๗ บ้านบางลึกเหนือ หมู่ที่ ๘ บ้านบางลึกใต้ ตำบลบางม่วง หมู่ที่ ๑ บ้านปากทวีป หมู่ที่ ๒ บ้านบางชะ หมู่ที่ ๓ บ้านคึกคัก หมู่ที่ ๕ บ้านบางเนียง หมู่ที่ ๗ บ้านบางหลาโอน ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า หมู่ที่ ๑ บ้านลำรุ หมู่ที่ ๒ บ้านเขาหลัก หมู่ที่ ๓ บ้านลำแก่น หมู่ที่ ๕ บ้านทับละมุ ตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา หมู่ที่ ๒ บ้านคลองม่วง หมู่ที่ ๓ บ้านเกาะกวาง ตำบลหนองทะเล หมู่ที่ ๑ บ้านเกาะกลาง หมู่ที่ ๒ บ้านคลองประสงค์ ตำบลคลองประสงค์ หมู่ที่ ๒ บ้านเขาทอง หมู่ที่ ๓ บ้านท่าเลน อำเภอเมืองกระบี่ หมู่ที่ ๑ บ้านคลองรั้ว หมู่ที่ ๒ บ้านดลิ่งชัน หมู่ที่ ๔ บ้านหาดยาว หมู่ที่ ๕ บ้านปากหრა ตำบลดลิ่งชัน อำเภอเหนือคลอง จังหวัดกระบี่ หมู่ที่ ๑ บ้านกะรน หมู่ที่ ๒ บ้านกะตะ หมู่ที่ ๓ บ้านบางลา หมู่ที่ ๔ บ้านคอกช้าง เทศบาลตำบลกะรน หมู่ที่ ๑ บ้านในหาน หมู่ที่ ๒ บ้านราไวย์ หมู่ที่ ๔ บ้านบางคณทิ

หมู่ที่ ๕ บ้านห้าแยก หมู่ที่ ๖ บ้านแหลมพรหมเทพ หมู่ที่ ๗ บ้านไสยวน ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง
ภูเก็ต หมู่ที่ ๑ บ้านหมากปรก หมู่ที่ ๓ บ้านสวนมะพร้าว หมู่ที่ ๔ บ้านไม้ขาว ตำบลไม้ขาว
หมู่ที่ ๑ บ้านในยาง หมู่ที่ ๓ บ้านสาคร หมู่ที่ ๔ บ้านในทอน ตำบลสาคร หมู่ที่ ๒ บ้านบางเทา หมู่ที่ ๓
บ้านหาดสุรินทร์ หมู่ที่ ๕ บ้านบางเทานอก หมู่ที่ ๖ บ้านโคกตโนด ตำบลเชิงทะเล อำเภอดกลาง หมู่ที่ ๑
บ้านบางหวาน หมู่ที่ ๒ บ้านเหนือ หมู่ที่ ๓ บ้านโคกยาง หมู่ที่ ๔ บ้านกมลา หมู่ที่ ๕ บ้านหัวควน
หมู่ที่ ๖ บ้านนาคา ตำบลกมลา เทศบาลตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต หมู่ที่ ๓ บ้านแหลมไทร
หมู่ที่ ๔ บ้านบางค้างคาว หมู่ที่ ๕ บ้านแหลมมะขาม หมู่ที่ ๗ บ้านทุ่งทอง ตำบลเขาไม้แก้ว หมู่ที่ ๒
บ้านพรจุต หมู่ที่ ๖ บ้านหัวหิน หมู่ที่ ๘ บ้านโต๊ะบัน ตำบลบ่อหิน หมู่ที่ ๓ บ้านไม้ฝาด หมู่ที่ ๔
บ้านหาดปากเมง หมู่ที่ ๕ บ้านฉางหลวง หมู่ที่ ๗ บ้านนาทะเล ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา หมู่ที่ ๓
บ้านควนตุงกู หมู่ที่ ๔ บ้านน้ำราบ ตำบลบางลึก หมู่ที่ ๑ บ้านหาดทรายขาว หมู่ที่ ๔ บ้านพระม่วง
ตำบลนาเกลือ หมู่ที่ ๕ บ้านนายอดทอง ตำบลสวีวน อำเภอกันตัง หมู่ที่ ๑ บ้านปากปรนตก หมู่ที่ ๕ บ้าน
แหลมปอ หมู่ที่ ๑๐ บ้านโคกค่าย ตำบลหาดสำราญ หมู่ที่ ๑ บ้านนาทะเล หมู่ที่ ๒ บ้านนาชุมเห็ด หมู่ที่ ๓
บ้านทุ่งเปลว หมู่ที่ ๔ บ้านตะเสะ ตำบลเสะ กิ่งอำเภอหาดสำราญ หมู่ที่ ๑ บ้านท่าข้าม หมู่ที่ ๒
บ้านหยงสตาร์ หมู่ที่ ๓ บ้านป็น หมู่ที่ ๔ บ้านทุ่งรวงทอง หมู่ที่ ๕ บ้านสามแยก หมู่ที่ ๗ บ้านควนตก หมู่ที่
๘ บ้านท่าข้ามตก ตำบลท่าข้าม หมู่ที่ ๑ บ้านสุโสะ หมู่ที่ ๓ บ้านตันไทร หมู่ที่ ๔ บ้านท่าคลอง หมู่ที่ ๗
บ้านสุโสะ ตำบลสุโสะ หมู่ที่ ๒ บ้านนา หมู่ที่ ๓ บ้านหินคอกควาย หมู่ที่ ๔ บ้านวังศิลา หมู่ที่ ๕
บ้านหัวควน หมู่ที่ ๗ บ้านแหลมยาง หมู่ที่ ๑๐ บ้านนาทุ่ง หมู่ที่ ๑๑ บ้านท่านา หมู่ที่ ๑๒ บ้านพรใหญ่
ตำบลบ้านนา อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง หมู่ที่ ๑ บ้านตันหยงโป หมู่ที่ ๒ บ้านหาดทรายขาว
หมู่ที่ ๓ บ้านกันเคย ตำบลตันหยงโป หมู่ที่ ๒ บ้านเจ๊ะบิลัง หมู่ที่ ๓ บ้านปาเต๊ะ หมู่ที่ ๔ บ้านบันนังปูรา
ตำบลเจ๊ะบิลัง อำเภอเมือง หมู่ที่ ๑ บ้านมะหัง หมู่ที่ ๒ บ้านทุ่งสะโง๊ะ หมู่ที่ ๓ บ้านทุ่งทะน่าน หมู่ที่ ๔
บ้านท่านา หมู่ที่ ๕ บ้านทุ่งบุหลิง ตำบลทุ่งบุหลิง หมู่ที่ ๑ บ้านซอนคลานตะวันออก หมู่ที่ ๒ บ้านราไวย์
ใต้ หมู่ที่ ๓ บ้านซอนคลานตะวันตก หมู่ที่ ๔ บ้านราไวย์เหนือ ตำบลซอนคลาน หมู่ที่ ๓ บ้านช่องไทร
หมู่ที่ ๔ บ้านวังตง ตำบลนาทอน อำเภอทุ่งหว้า หมู่ที่ ๑ บ้านตันหยงละไน้ หมู่ที่ ๒ บ้านกาแบง
หมู่ที่ ๓ บ้านบุโบย หมู่ที่ ๔ บ้านสนกลาง หมู่ที่ ๕ บ้านสุโงโมชะ หมู่ที่ ๖ บ้านสนใหม่ ตำบลแหลมสน
หมู่ที่ ๑ บ้านบ่อเจ็ดลูก หมู่ที่ ๒ บ้านปากบารา หมู่ที่ ๔ บ้านตะโล๊ะไส หมู่ที่ ๕ บ้านท่ายาง หมู่ที่ ๖
บ้านท่ามัลย์ หมู่ที่ ๗ บ้านท่าพะยอม ตำบลปากน้ำ หมู่ที่ ๑ บ้านท่าชะมวง หมู่ที่ ๒ บ้านปากละงู
หมู่ที่ ๓ บ้านในเมือง หมู่ที่ ๔ บ้านหัวทาง หมู่ที่ ๖ บ้านลาหงา หมู่ที่ ๗ บ้านปากันโต๊ะทิด หมู่ที่ ๑๔
บ้านหลอมป็น หมู่ที่ ๑๕ บ้านในไส ตำบลละงู หมู่ที่ ๑ บ้านควนไสน หมู่ที่ ๓ บ้านควน หมู่ที่ ๔
บ้านควนใหญ่ หมู่ที่ ๕ บ้านปีใหญ่ หมู่ที่ ๑๑ บ้านทุ่งเสม็ด หมู่ที่ ๑๒ บ้านตูแตหล้า ตำบลกำแพง
อำเภอละงู หมู่ที่ ๑ บ้านทุ่งลิ้ง หมู่ที่ ๒ บ้านสาคร หมู่ที่ ๓ บ้านคลองลิดี ตำบลสาทร อำเภอท่าแพ
จังหวัดสตูล

๒) เกาะ ได้แก่ พื้นที่เกาะ ดังต่อไปนี้

- เกาะพยาม จังหวัดระนอง
- เกาะกำใหญ่ จังหวัดระนอง
- เกาะระ จังหวัดพังงา

- เกาะพระทอง (หมู่ที่ ๑ บ้านทุ่งดาบ หมู่ที่ ๔ บ้านปากจก ตำบล เกาะพระทอง อำเภอคุระบุรี) จังหวัดพังงา

- เกาะคอเขา (หมู่ที่ ๒ บ้านนอกนา หมู่ที่ ๓ บ้านปากเกาะ หมู่ที่ ๔ บ้านทุ่งตึก ตำบลเกาะคอเขา อำเภอตะกั่วป่า) จังหวัดพังงา

- เกาะศรีบอยา (หมู่ที่ ๒, ๓, ๗ ตำบลเกาะศรีบอยา อำเภอเหนือ คลอง) จังหวัดกระบี่

- เกาะลันตา (หมู่ที่ ๑ บ้านหัวแหลม หมู่ที่ ๕ บ้านคลองหิน หมู่ที่ ๖ บ้านคลองนิน หมู่ที่ ๗ บ้านสังกาอู๋ เทศบาลตำบลเกาะลันตาใหญ่ หมู่ที่ ๑ บ้านศาลาด่าน หมู่ที่ ๕ บ้านโล๊ะดูหยง หมู่ที่ ๗ บ้านพระแอะ ตำบลศาลาด่าน อำเภอเกาะลันตา) จังหวัดกระบี่

- เกาะพีพี จังหวัดกระบี่

- เกาะสุกร (หมู่ที่ ๑ บ้านเลียมไหม หมู่ที่ ๒ บ้านแหลม หมู่ที่ ๓ บ้านทุ่ง หมู่ที่ ๔ บ้านหาดทรายทอง ตำบลเกาะสุกร อำเภอปะเหลียน) จังหวัดตรัง

- เกาะลิบง (หมู่ที่ ๑ บ้านโคกสะท้อน หมู่ที่ ๒ บ้านเกาะมุกต์ หมู่ที่ ๓ บ้านมดตะนอย หมู่ที่ ๔ บ้านบาตูปูเต๊ะ หมู่ที่ ๕ บ้านหลังเขา หมู่ที่ ๖ บ้านเจ้าไหม ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง) จังหวัดตรัง

- เกาะสาหร่าย (หมู่ที่ ๑ บ้านตันหยงอูมา หมู่ที่ ๒ บ้านบากันใหญ่ หมู่ที่ ๓ บ้านตันหยงกลิง หมู่ที่ ๔ บ้านยะละโตตันย หมู่ที่ ๕ บ้านเกาะสาหร่าย หมู่ที่ ๖ บ้านท่าทะเล ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมือง) จังหวัดสตูล

บริเวณที่ ๒ บริเวณน่านน้ำ หมายถึง

๑) พื้นที่เฉพาะน่านน้ำ ที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลของแผ่นดินใหญ่ ตั้งแต่ อำเภอเมืองระนอง อำเภอกะเปอร์ ถึงอำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง อำเภอคุระบุรี อำเภอตะกั่วป่า อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอถลาง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต อำเภอสิเกา อำเภอกันตัง ถึงอำเภอหาดสำราญ อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง อำเภอเมือง อำเภอละงู อำเภอทุ่งหว้า อำเภอท่าแพ จังหวัดสตูล ออกไปในทะเลเป็นระยะ ๓๐๐๐ เมตร

๒) พื้นที่เฉพาะน่านน้ำ ที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลโดยรอบเกาะ ดังต่อไปนี้ ออกไปในทะเลเป็นรัศมี ๓๐๐๐ เมตร

- เกาะพยาม จังหวัดระนอง
- เกาะกำใหญ่ จังหวัดระนอง
- เกาะระ จังหวัดพังงา
- เกาะพระทอง จังหวัดพังงา
- เกาะคอเขา จังหวัดพังงา
- เกาะลันตา จังหวัดกระบี่
- เกาะศรีบอยา จังหวัดกระบี่

- เกาะพีพี จังหวัดกระบี่
- เกาะสุกร จังหวัดตรัง
- เกาะลิบง จังหวัดตรัง
- เกาะสาหร่าย จังหวัดตรัง

ข้อ ๓ กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือมิให้กระทบกระเทือนต่อระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติหรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

พื้นที่ในบริเวณที่ ๑ การใช้ประโยชน์ที่ดินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) พื้นที่ชายหาด อนุญาตเฉพาะ การกระทำหรือประกอบกิจกรรมดังต่อไปนี้ การทำหุ่นจอดเรือหรือเพื่อแสดงแนวเขตต่างๆ การดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยทางทะเล และชายหาด และกิจกรรมประเภทกีฬาชายหาดที่ไม่ใช้ยานพาหนะหรือเครื่องยนต์และมีลักษณะไม่ถาวร

(๒) พื้นที่แนวสันทราย อนุญาตเฉพาะการปลูกต้นไม้พุ่มหรือไม้ชายหาดที่มีรากแผ่ขยายหนาแน่น ตลอดแนวสันทราย หรือการทำเนินทรายทดแทนแนวสันทรายเดิมที่สูญหายหรือเสียหาย

(๓) พื้นที่ระหว่างแนวชายฝั่งทะเลและแนวสันทราย หรือแนวถนนที่ใกล้แนวชายฝั่งทะเลที่สุดห้ามการขับเคลื่อนยานพาหนะ ทั้งนี้เว้นแต่เพื่อการบำรุงรักษาหาด หรือการชักลากจูงเรือขึ้นสู่ฝั่ง ในบริเวณที่ทางราชการกำหนดให้

(๔) บริเวณป่าชายเลน ป่าชายหาด ห้ามดำเนินการ หรือประกอบกิจกรรมใดๆ รวมทั้งการนำไม้ออกจากพื้นที่

(๕) พื้นที่ในแผ่นดินตั้งแต่แนวชายฝั่งทะเล เข้าไปเป็นระยะ ๓๐ เมตร ห้ามปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างใด ๆ สำหรับพื้นที่ตั้งแต่ระยะ ๓๐ เมตร เป็นต้นไปจนสุดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม อนุญาตให้มีสิ่งปลูกสร้าง หรือมีการกระทำหรือประกอบกิจกรรมใด ๆ ได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(ก) ความสูงของอาคารให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๑) จังหวัดระนอง จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล ภายในระยะ ๒๐ เมตรแรก ให้สูงได้ไม่เกิน ๖ เมตร ภายในระยะ ๑๕๐ เมตร ถัดจากบริเวณแรก ให้สูงได้ไม่เกิน ๑๒ เมตร ภายในระยะ ๓๐๐ เมตร ถัดจากบริเวณที่สอง ให้สูงได้ไม่เกิน ๑๖ เมตร

๒) จังหวัดพังงา ให้เป็นไปตามความในกฎกระทรวง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทในพื้นที่บางส่วนในท้องที่อำเภอกระบุรี อำเภอตะกั่วป่า อำเภอท้ายเหมือง อำเภอเมืองพังงา อำเภอทับปุด อำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา พ.ศ. ๒๕๔๔

๓) จังหวัดกระบี่ ให้เป็นไปตามความใน ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่องกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๔๖ และ กฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลง

ใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในพื้นที่บางส่วนในท้องที่อำเภอเกาะลันตา อำเภอคลองท่อม อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง และอำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๔๗

๔) จังหวัดภูเก็ต ให้เป็นไปตามความในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่องกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๔๖

(ข) บริเวณโดยรอบในระยะรัศมี ๑๐๐ เมตร จากเขตโบราณสถานห้ามปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างใดๆ ที่มีความสูงเกินความสูงของโบราณสถาน ยกเว้นบ้านพักอาศัย แต่ทั้งนี้ความสูงต้องไม่เกินความสูงของโบราณสถานนั้น

การวัดความสูงของอาคารให้วัดในแนวตั้งจากระดับถนนหรือพื้นดินที่ก่อสร้างขึ้นไปถึงส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัดถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด

ข้อ ๔ ห้ามการกระทำหรือกิจกรรมใด ๆ ที่อาจเป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดผลกระทบในทางเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของพื้นที่นั้นจากลักษณะตามธรรมชาติหรือเกิดผลกระทบต่อคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

(๑) พื้นที่ในบริเวณที่ ๑ ห้ามดำเนินการดังต่อไปนี้

(ก) ห้ามตัด หรือ ทำลาย ป่าชายหาด ต้นไม้ หรือ พืช บนสันทราย ยกเว้นหากปล่อยให้ต้นไม้ต้นโคลนล้มหักลงเอง จะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือทรัพย์สิน

(ข) ห้ามการขุด ถม หรือเปลี่ยนสภาพธรรมชาติของพื้นที่ชายหาดหรือสันทราย เว้นแต่เป็นการดำเนินการของส่วนราชการเพื่อฟื้นฟูพื้นที่จากความเสียหายทางธรรมชาติ

(ค) ห้ามเก็บ หว น้าออกไป หรือกระทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นอันตรายต่อแหล่งวางไข่เต่าทะเล เต่าทะเล และไข่เต่าทะเล

(ง) การปล่อยทิ้งของเสียออกสู่สิ่งแวดล้อมต้องผ่านการบำบัดตามมาตรฐานของทางราชการ เว้นแต่ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลตามบ้านและอาคารต่างๆที่ไม่มีระบบกำจัดมูลฝอย ให้จัดเก็บโดยมีภาชนะรองรับ และทิ้งในที่ทางราชการจัดเตรียมไว้เท่านั้น

(จ) ห้ามการระบายน้ำทิ้งจากท่อน้ำทิ้งลงสู่ชายหาดและทะเล

(ฉ) ห้ามปรับพื้นที่ ถม หรือปิดกั้น ซึ่งทำให้แหล่งน้ำสาธารณะตื้นเขินหรือเปลี่ยนทิศทาง หรือทำให้แหล่งน้ำนั้นไม่อาจไหลได้ตามปกติ

(๒) พื้นที่ในบริเวณที่ ๒ ห้ามดำเนินการดังต่อไปนี้

(ก) การจับปลาสวยงามตามบัญชีท้ายประกาศและสิ่งมีชีวิตอื่นๆในแนวปะการัง และแหล่งหญ้าทะเล รวมทั้งการจับปลา โดยการใช้วนลาก อวนรุน สารเคมีและยาเบื่อเมา

(ข) การกระทำหรือประกอบกิจกรรมใด ๆ ที่อาจเป็นอันตรายหรือมีผลกระทบหรือทำให้ปะการัง ซากปะการัง หรือหินปะการัง และหญ้าทะเลถูกทำลายหรือเสียหาย ในเขตแนวปะการัง และแหล่งหญ้าทะเล

(ค) การสูญจรมโดยใช้เรือยนต์ผ่านบริเวณแหล่งหญ้าทะเล ในกรณีระดับน้ำไม่ถึง ๑ เมตร

- (ง) การปล่อยทิ้งมลพิษลงสู่ทะเล
- (จ) การขุดลอก ยกเว้นการขุดลอกร่องน้ำเพื่อความปลอดภัยในการเดินเรือ
- (ฉ) การทำเหมือง การขุดเจาะน้ำมัน และก๊าซธรรมชาติ
- (ช) การถม หรือกิจกรรมหรือการกระทำใด ๆ ที่เป็นการคันหา เก็บ ทำลายหรือทำให้เสียหาย ซึ่งโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุตามความหมายของ พระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ เว้นแต่การถมที่เป็นการคันหาเพื่อการศึกษาวิจัยทางวิชาการ หรือเป็นการดำเนินการของทางราชการ โดยต้องได้รับอนุญาตจากกรมศิลปากรก่อน
- (ซ) บริเวณป่าชายเลน ห้ามดำเนินการ หรือประกอบกิจกรรมใด ๆ รวมทั้งการนำไม้ออกจากพื้นที่

ข้อ ๕ กำหนดวิธีจัดการโดยเฉพาะสำหรับพื้นที่นั้น รวมทั้งการกำหนดขอบเขต หน้าที่ และความรับผิดชอบของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการร่วมมือและประสานงานให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติหรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในพื้นที่นั้น

(๑) ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- (ก) ตรวจสอบและฟื้นฟูปะการัง หาดทะเล และคุณภาพน้ำทะเล ในระยะเร่งด่วนนี้ เป็นประจำทุก ๖ เดือน
- (ข) กรณีป่าชายเลนเสียหายและเสื่อมโทรม ให้ดำเนินการปลูกป่าทดแทน และดำเนินการฟื้นฟูไปด้วยในคราวเดียวกันให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี
- (ค) ทำการฟื้นฟู และอนุรักษ์พื้ ให้กลับคืนสู่สภาพที่สมบูรณ์
- (ง) หากมีความจำเป็นต้องดำเนินการเพื่อป้องกันการกัดเซาะชายหาด หรือเกี่ยวข้องกับชายหาด ต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติก่อน

(๒) เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่นี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดของแต่ละจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ดูแล ติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมนี้ไปสู่การปฏิบัติ และให้รายงานผลให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทราบเป็นประจำทุก ๖ เดือน

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน กรรมการหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดหรือผู้แทนที่เกี่ยวข้อง หัวหน้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทุกแห่งในพื้นที่หรือผู้แทน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในพื้นที่ไม่เกินสามคน และผู้แทนภาคเอกชนซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่มีอยู่ในพื้นที่ไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ และให้หัวหน้าสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๓) ให้ผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมอาคาร หรือผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการใด ๆ ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมนี้ มีอำนาจปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๖ กำหนดมาตรการคุ้มครองอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควรและเหมาะสมแก่สภาพของพื้นที่นั้น
พื้นที่บริเวณที่ ๑ สิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้ เพื่อประโยชน์ต่อ
การฟื้นฟูและรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๑) สิ่งก่อสร้างต้องอยู่ในลักษณะไม่ขวางทางน้ำ และภายในบริเวณระยะ ๑๐๐ เมตร
แรกของบริเวณที่ปลูกสร้างได้ อาคารต้องเป็นไปตามแบบที่สามารถป้องกันตัวเองจากภัยธรรมชาติได้
เช่น การเปิดใต้ถุนโล่งด้วยความสูงจากระดับพื้นดินอันเป็นที่ตั้งอาคารอย่างน้อย ๑ เมตร

(๒) อาคารทุกชนิดทุกประเภทที่ปลูกสร้างใหม่ต้องติดตั้งบ่อดักไขมันและระบบบำบัด
น้ำเสีย โดยบ่อดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสีย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๑) ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

๒) อยู่สูงกว่าระดับน้ำใต้ดินสูงสุดไม่น้อยกว่า ๑ เมตร

(๓) ภายใต้บังคับข้อ ๓ และข้อ ๔(๑) โรงแรมหรือสถานที่พักตากอากาศ ต้อง
ดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(ก) มีพื้นที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ทั้งหมดและพื้นที่สีเขียวต้องไม่
น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ว่างนั้น

(ข) โรงแรมหรือสถานที่พักตากอากาศที่มีจำนวนห้องพักต่ำกว่า ๔๐ ห้อง ลงมา
ให้ดำเนินการตามข้อกำหนด เรื่องการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับกิจการโรงแรมหรือ
สถานที่พักตากอากาศ ที่แนบท้ายประกาศนี้

(ค) สำหรับพื้นที่เกาะต่าง ๆ โรงแรมหรือสถานที่พักตากอากาศในแต่ละโครงการ
ให้มีพื้นที่อาคารรวมในแต่ละอาคารหรือของกลุ่มอาคารได้ไม่เกิน ๓๐๐๐ ตารางเมตร

ข้อ ๗ ในพื้นที่ตามข้อ ๒ บรรดาประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง
การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่ประกาศใช้ก่อนหรือหลังวันที่ประกาศนี้ใช้
บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปในส่วนที่ไม่ขัดหรือแย้งกับประกาศนี้ สำหรับความในข้อใดที่ขัดหรือแย้งกับความ
ในประกาศนี้ให้ใช้ประกาศฉบับนี้บังคับใช้แทน

ข้อ ๘ ในพื้นที่ตามข้อ ๒ หากมีกฎหมายใดกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเรื่องใดไว้
โดยเฉพาะและเป็นมาตรการที่ไม่ต่ำกว่ามาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมนี้หรือมีมาตรการที่ดีกว่าในการ
คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ก็ให้เป็นไปตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนด
ไว้ในกฎหมายนั้น

ข้อ ๙ อาคารที่มีอยู่แล้ว หรืออาคารที่ได้รับใบอนุญาต ใบรับแจ้งการก่อสร้าง ดัดแปลง
เปลี่ยนการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารที่ได้รับความเสียหายที่ประสงคจะ
ซ่อมแซมโดยไม่ต้องดำเนินการก่อสร้างใหม่ ในพื้นที่ที่กำหนดไว้ตามข้อ ๒ ก่อนหรือในวันที่ประกาศนี้
ใช้บังคับให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามประกาศนี้ แต่ห้ามดัดแปลง ต่อเติม หรือดำเนินการใดๆ ให้
ขัดกับหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ และข้อ ๔(๑)

ข้อ ๑๐ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนด ๑ ปี นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ท้ายประกาศ
ข้อกำหนดเรื่อง

การป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับกิจการโรงแรมหรือสถานที่พักตากอากาศ
(ที่มีจำนวนห้องพักต่ำกว่า ๘๐ ห้องลงมา)

ข้อกำหนดที่โครงการจะต้องดำเนินการก่อนก่อสร้าง

๑. ตรวจสอบการดำเนินโครงการ ให้มีความสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายอื่นใดที่กำหนดบังคับใช้เป็นการเฉพาะ ในพื้นที่ตั้งของโครงการ
๒. ออกแบบ ลักษณะ และรูปแบบของอาคารให้สอดคล้องกับสภาพนิเวศน์ตามธรรมชาติของพื้นที่ให้มากที่สุด

ข้อกำหนดระหว่างการก่อสร้าง

๑. ข้อกำหนดการป้องกันและลดผลกระทบด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิประเทศ และการชะล้างพังทลายของดิน
 - ๑.๑ ในการก่อสร้างที่มีการเปิดหน้าดินและขุดหลุมเพื่อตอกเสาเข็ม หรือในการปรับหน้าดินจะต้องอัดชั้นดินให้แน่น โดยให้มีความราบเรียบและสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันการชะล้างหน้าดิน โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝน
 - ๑.๒ ในกรณีที่มีการร่วนหล่นของเศษหินและดินจากการขนส่งบริเวณพื้นที่โครงการและพื้นที่ใกล้เคียงโดยรอบ ให้ทำการเก็บกวาดให้สะอาดเรียบร้อย
 - ๑.๓ จัดทำรั้วหรือกำแพงล้อมรอบบริเวณพื้นที่ก่อสร้าง เพื่อบดบังทัศนอุจาดที่เกิดจากการก่อสร้าง โดยใช้รั้วหรือกำแพงที่มีความสูงเพียงพออย่างน้อยเกินระดับสายตา

๒. ข้อกำหนดการป้องกันและลดผลกระทบด้านคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน

- ๒.๑ จำกัดความเร็วของรถบรรทุกขนส่งวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างให้มีความเร็วไม่เกิน ๓๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง และหลีกเลี่ยงการขนส่งวัสดุก่อสร้างในเวลากลางคืน
- ๒.๒ ในการบรรทุกวัสดุก่อสร้าง จัดให้มีวัสดุปิดคลุมท้ายรถให้มิดชิด เพื่อป้องกันการปลิวฟุ้งและร่วนหล่นของวัสดุที่บรรทุกมา
- ๒.๓ ตรวจสอบและบำรุงรักษาเครื่องจักรที่ใช้ในการก่อสร้างให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอเพื่อลดการเกิดเขม่า ค้อนดำ และเสียงดัง

๒.๔ จัดให้มีปล่องชั่วคราวสำหรับทิ้งเศษวัสดุ และป้องกันฝุ่นละอองที่เกิดจากการก่อสร้าง และการทิ้งเศษวัสดุต่างๆ

๒.๕ ทำการฉีดพรมน้ำบริเวณพื้นที่ก่อสร้างและกองวัสดุพวกหินและทราย เพื่อลดการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองอย่างน้อยวันละ ๒ ครั้ง

๒.๖ ใช้ผ้าใบกันรอบตัวอาคาร โดยยึดติดกับนั่งร้านรอบอาคาร มีความสูงเท่ากับความสูงของอาคารขณะก่อสร้างตลอดแนวอาคารและต้องรักษาให้อยู่ในสภาพดีตลอดการก่อสร้าง เพื่อป้องกันฝุ่นละอองและเศษวัสดุก่อสร้างร่วงหล่นและลดความดังของเสียง

๓. ข้อกำหนดการป้องกันและลดผลกระทบด้านคุณภาพน้ำผิวดินและน้ำทะเล

๓.๑ จัดให้มีรางระบายน้ำ (Gutter) และบ่อพักน้ำ ขนาดเพียงพอที่รองรับน้ำฝนในพื้นที่เพื่อตกตะกอนดินจากพื้นที่ก่อสร้าง ก่อนระบายออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ

๓.๒ ดูแล บำรุงรักษาและขุดลอกตะกอนดินจากรางระบายน้ำ (Gutter) และบ่อพักน้ำให้อยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

๓.๓ จัดสร้างส้วมที่ถูกต้องสุขลักษณะ โดยมีจำนวนห้องส้วมอย่างน้อย คนงาน ๒๐ คน ต่อ ๑ ห้อง

๓.๔ จัดให้มีการบำบัดน้ำเสียจากห้องส้วม และน้ำใช้ในพื้นที่ก่อสร้าง โดยจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียสำเร็จรูปที่มีใบบดเกราะและบ่อซึม เพื่อป้องกันการปนเปื้อนต่อดิน ทราย และคุณภาพน้ำใต้ดิน หรือคุณภาพน้ำของบ่อน้ำตื้นในบริเวณใกล้เคียง

๔. ข้อกำหนดการป้องกันและลดผลกระทบจากขยะมูลฝอย

๔.๑ เศษวัสดุจากการก่อสร้าง ต้องแยกเก็บและรวบรวมไว้เป็นสัดส่วนภายในพื้นที่โครงการ จัดให้มีระบบการคัดแยกและนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้อีก เช่น เศษคอนกรีตนำไปปรับถมพื้นที่ เศษเหล็กและถุงปูนซีเมนต์นำไปขาย เป็นต้น

๔.๒ จัดให้มีถังรองรับมูลฝอยที่มีจำนวนเพียงพอ เพื่อรองรับขยะจากคนงานและควบคุมให้คนงานทิ้งขยะในภาชนะรองรับที่จัดเตรียมไว้อย่างเคร่งครัด

๔.๓ หลังการก่อสร้างแล้วเสร็จต้องจัดให้มีการเก็บขนเศษวัสดุก่อสร้าง ออกจากบริเวณพื้นที่โครงการให้เรียบร้อย

๕. ข้อกำหนดการป้องกันและลดผลกระทบด้านการคมนาคมขนส่ง

๕.๑ รถบรรทุกที่ขนส่งวัสดุก่อสร้างจะต้องไม่บรรทุกน้ำหนักเกินพิกัดที่ราชการกำหนด เพราะจะทำให้ผิวจราจรเสียหาย

๕.๒ หลีกเลียงการขนส่งวัสดุก่อสร้างในช่วงโมงเร่งด่วน เพื่อป้องกันความแออัดของการจราจรในพื้นที่

๕.๓ จัดระบบจราจรภายในโครงการและบริเวณทางเข้าและออกโครงการ ให้มีความปลอดภัย โดยติดตั้งป้ายสัญญาณหรือจัดให้มีพนักงานอำนวยความสะดวกและจัดการจราจรภายในพื้นที่โครงการ

๖. ข้อกำหนดการป้องกันและลดผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

มีมาตรการกำกับดูแลมิให้คนงานรบกวนหรือบุกรุกพื้นที่นอกโครงการบริเวณใกล้เคียง

๗. ข้อกำหนดการป้องกันและลดผลกระทบด้านการสาธารณสุข

กำหนดให้ผู้รับเหมาก่อสร้างเตรียมหน่วยปฐมพยาบาลเบื้องต้นสำหรับกรณี เกิดอุบัติเหตุหรือบาดเจ็บจากการทำงาน และจัดเตรียมรถฉุกเฉินที่พร้อมให้บริการนำส่งโรงพยาบาลได้ตลอด 24 ชั่วโมง

๘. ข้อกำหนดการป้องกันและลดผลกระทบด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

๘.๑ ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่อง ความปลอดภัยในการก่อสร้างอย่างเคร่งครัด

๘.๒ จัดให้มีการอบรมชี้แจงมาตรการรักษาความปลอดภัยแก่หัวหน้าคนงาน หรือจัดหาคู่มือความปลอดภัยในการก่อสร้าง พร้อมทั้งชี้แจงให้เกิดความสำนึกและเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยให้ดียิ่งขึ้น

๘.๓ ติดตั้งป้ายเตือนอันตรายบริเวณพื้นที่ก่อสร้าง ห้ามมิให้ผู้ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณที่ก่อสร้างเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ พร้อมเขียนข้อความ เขตก่อสร้าง อันตรายห้ามเข้า ให้เห็นโดยชัดเจน

๘.๔ จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้กับคนงานก่อสร้าง เช่น Ear Plugs, Ear Muffs แว่นตานิรภัย หน้ากากกันฝุ่น หมวกกันกระแทก ถุงมือ รองเท้ากันกระแทก และอื่นๆ ให้เหมาะสมกับประเภทของงาน และมีจำนวนเพียงพอเพื่อลดผลกระทบต่อสุขภาพของคนงานก่อสร้าง

๘.๕ จัดเตรียมเวชภัณฑ์ปฐมพยาบาลต่างๆ เช่น สำลี ผ้าพันแผล ยาฆ่าเชื้อโรค ยาแก้ปวดและแก้ไข้ เป็นต้น ไว้คอยบริการคนงานในเบื้องต้น สำหรับกรณีที่รุนแรงต้องนำส่งโรงพยาบาลทันที

๘.๖ ติดตั้งอุปกรณ์เตือนอัคคีภัย เช่น Heat Detector ที่ทำงานด้วยถ่านไฟฉายขนาดเล็ก และติดตั้งง่าย โดยติดตั้งไว้ ณ จุดที่เป็นมุมอับต่างๆ เช่น ห้องเก็บของบริเวณที่พักคนงาน

๘.๗ ติดตั้งถังดับเพลิงเคมีไว้บริเวณที่สำนักงานชั่วคราวและบริเวณพื้นที่ก่อสร้าง ให้มีจำนวนเพียงพอและอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน

ข้อกำหนดระยะดำเนินการ

๑. ข้อกำหนดการป้องกันและลดผลกระทบด้านคุณภาพอากาศ เสียง และความ สั่นสะเทือน

๑.๑ ต้องติดตั้งพัดลมดูดอากาศและปล่องระบายควัน (Hood) เหนือเตาประกอบปรุง

๒. ข้อกำหนดการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านการระบายน้ำฝนของ โครงการ

๒.๑ จัดให้มีการดูแลบำรุงรักษาระบบระบายน้ำ เช่น ตะแกรงดักขยะ และท่อระบายน้ำและ บ่อหน่วงน้ำ รวมทั้ง เครื่องสูบน้ำ อุปกรณ์ต่างๆ ให้มีสภาพดีอยู่เสมอ

๓. ข้อกำหนดการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านการจัดการมูลฝอย

๓.๑ จัดให้มีห้องพักขยะที่ถูกสุขลักษณะ สามารถป้องกันกลิ่นและแมลงรบกวน โดยภายใน แยกเป็นห้องพักขยะเปียกขยะแห้งและขยะอันตราย โดยมีขนาดสามารถรองรับมูลฝอยของโครงการ ได้ไม่น้อยกว่า ๓ วัน

๓.๒ จัดให้มีการทำความสะอาดห้องพักมูลฝอยเปียก อย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง และน้ำ เสียที่เกิดจากการทำความสะอาดห้องพักมูลฝอย ให้ระบายสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของโครงการ กรณีที่โครงการอยู่ในเขตบริการบำบัดน้ำเสียเมืองหรือชุมชน ให้ระบายลงสู่ท่อน้ำสาธารณะที่รวบรวม น้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียเมืองหรือชุมชน

๔. ข้อกำหนดการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านการคมนาคมขนส่ง

๔.๑ จัดให้มีที่จอดรถอย่างเพียงพออย่างน้อยตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ.๒๕๑๗) ออก ตามในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคารพุทธศักราช พ.ศ.๒๕๔๗

๔.๒ ติดตั้งป้ายชื่อโครงการและป้ายทางเข้าและออกโครงการพร้อมไฟฟ้าส่องสว่าง บริเวณ ทางเข้าและออก ตามถนนหน้าโครงการให้สามารถมองเห็นได้ชัดเจนในเวลากลางวัน

๔.๓ จัดให้มีเจ้าหน้าที่คอยจัดการจราจรบริเวณทางเข้า-ออกทุกแห่ง และจัดระเบียบการจอด รถบริเวณที่จอดรถเพื่อให้การเข้าและออกเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็วและเป็นระเบียบไม่กีดขวาง การจราจรผู้อื่น

๕. ข้อกำหนดการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านอัคคีภัย

๕.๑ จัดให้มีระบบป้องกันเพลิงไหม้ โครงสร้างเพื่อการหนีไฟ อุปกรณ์ดับเพลิง อย่างน้อยเป็นไปตามกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยโครงการต้องจัดทำตารางเปรียบเทียบข้อกำหนดตามกฎหมายและสิ่งที่จัดให้มีในโครงการ

๕.๒ จัดให้มีจุดรวมคนทั้งภายในและภายนอกพื้นที่โครงการกรณีเกิดเพลิงไหม้ เพื่อการตรวจสอบผู้ที่ติดค้างในอาคารและผู้อาศัยในอาคาร ให้สามารถเคลื่อนย้ายจากอาคารไปยังพื้นที่ดังกล่าวได้ อย่างเป็นระเบียบเวลาเกิดเพลิงไหม้

๕.๓ จัดทำแผนปฏิบัติการกรณีเพลิงไหม้ ซึ่งแสดงรายละเอียดวิธีการเข้าดับเพลิงและการอพยพผู้อาศัยในอาคารไปยังจุดรวมคนที่ปลอดภัย และจัดให้มีการติดตั้งแบบแปลนแผนผังตำแหน่งที่ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิงต่าง ๆ และป้ายบอกตำแหน่งที่ชัดเจนในแต่ละชั้นของอาคาร

๖. ข้อกำหนดการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านสุนทรียภาพและทัศนียภาพ

๖.๑ จัดให้มีพื้นที่สีเขียวในลักษณะที่เป็นไม้ยืนต้นและไม้ดอกไม้ประดับตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงฯ

บัญชีท้าย
ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
ในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับธรณิพิบัติภัย จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดภูเก็ต
จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล พ.ศ.

ลำดับที่	รายชื่อ	กำหนดขนาด
Acanthuridae		
๑	ปลาซีตังเบ็ดทุกชนิดในสกุล (Genus) Acanthurus	ความยาวไม่เกิน ๒๐ ซม.
๒	ปลาซีตังเบ็ดทุกชนิดในสกุล (Genus) Ctenochaetus	
๓	ปลาซีตังเบ็ดทุกชนิดในสกุล (Genus) Naso	
๔	ปลาซีตังเบ็ดทุกชนิดในสกุล (Genus) Paracanthurus	
๕	ปลาซีตังเบ็ดทุกชนิดในสกุล (Genus) Zebrasoma	
Antennariidae		
๖	ปลากบทุกชนิดในวงศ์ (Family) Antennariidae	
Apogonidae		
๗	ปลาอมไข่ทุกชนิดในวงศ์ (Family) Apogonidae	
Balistidae		
๘	ปลาวัวทุกชนิดในสกุล (Genus) Abalistes	ความยาวไม่เกิน ๒๐ ซม.
๙	ปลาวัวทุกชนิดในสกุล (Genus) Balistapus	
๑๐	ปลาวัวทุกชนิดในสกุล (Genus) Balistoides	
๑๑	ปลาวัวทุกชนิดในสกุล (Genus) Melichthys	
๑๒	ปลาวัวทุกชนิดในสกุล (Genus) Odonus	
๑๓	ปลาวัวทุกชนิดในสกุล (Genus) Pseudobalistes	
๑๔	ปลาวัวทุกชนิดในสกุล (Genus) Rhinecanthus	
๑๕	ปลาวัวทุกชนิดในสกุล (Genus) Sufflamen	ความยาวไม่เกิน ๒๐ ซม.
Batrachoididae		
๑๖	ปลาคางคกทุกชนิดในวงศ์ (Family) Batrachoididae	
Blenniidae		
๑๗	ปลาดักแดนนินทุกชนิดในสกุล (Genus) Alticus	
๑๘	ปลาดักแดนนินทุกชนิดในสกุล (Genus) Andamia	
๑๙	ปลาดักแดนนินทุกชนิดในสกุล (Genus) Aspidontus	
๒๐	ปลาดักแดนนินทุกชนิดในสกุล (Genus) Atrosalarias	
๒๑	ปลาดักแดนนินทุกชนิดในสกุล (Genus) Blenniella	
๒๒	ปลาดักแดนนินทุกชนิดในสกุล (Genus) Cirripectes	

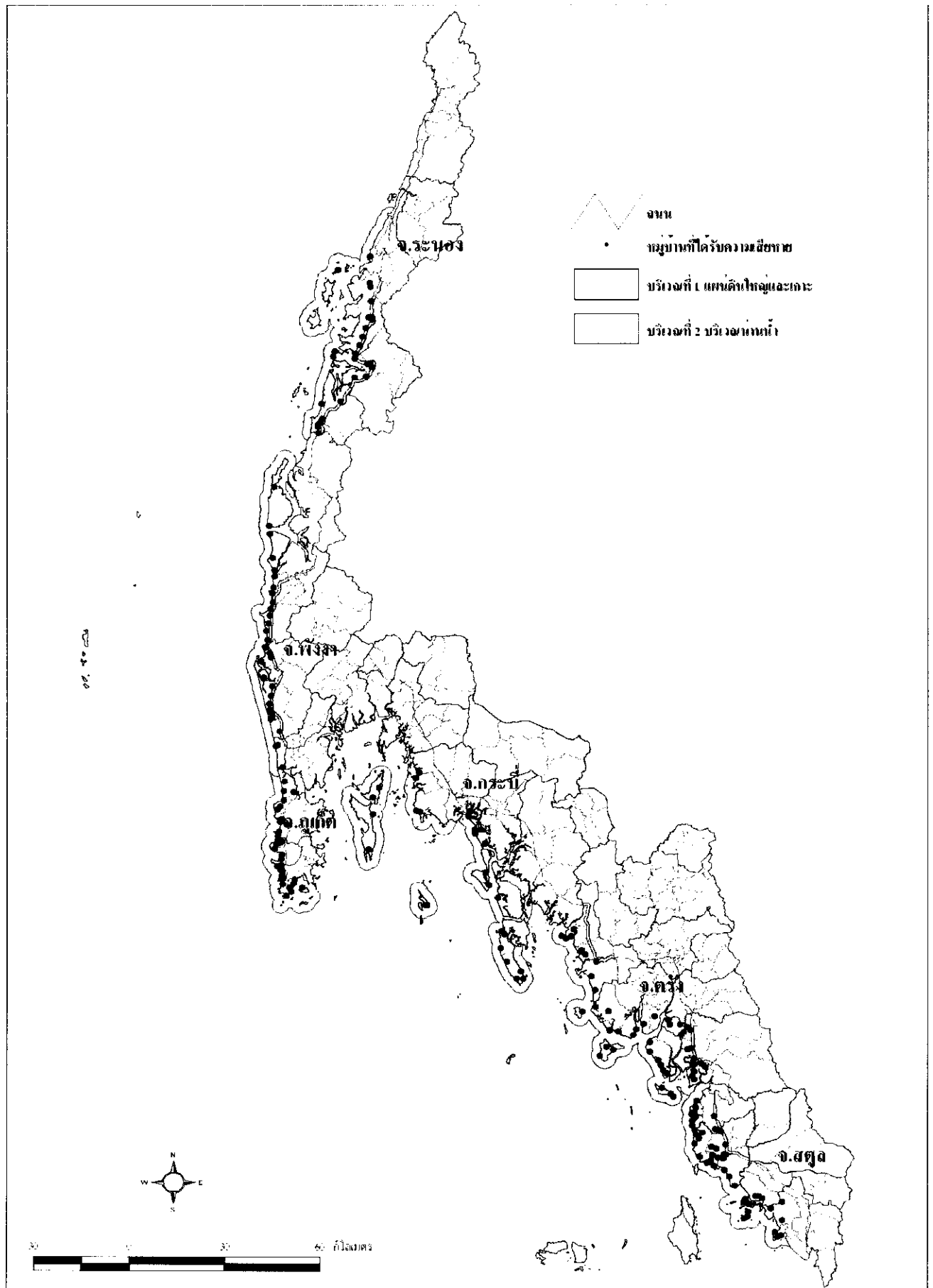
ลำดับที่	รายชื่อ	กำหนดขนาด
๒๓	ปลาดักแตนหินทุกชนิดในสกุล (Genus) Ecsenius	
๒๔	ปลาดักแตนหินทุกชนิดในสกุล (Genus) Entomacrodus	
๒๕	ปลาดักแตนหินทุกชนิดในสกุล (Genus) Exallias	
๒๖	ปลาดักแตนหินทุกชนิดในสกุล (Genus) Istiblennius	
๒๗	ปลาดักแตนหินทุกชนิดในสกุล (Genus) Laiphognathus	
๒๘	ปลาดักแตนหินทุกชนิดในสกุล (Genus) Meiacanthus	
๒๙	ปลาดักแตนหินทุกชนิดในสกุล (Genus) Plagiotremus	
๓๐	ปลาดักแตนหินทุกชนิดในสกุล (Genus) Salarfas	
Carapidae		
๓๑	ปลาไข่มุกทุกชนิดในวงศ์ (Family) Carapidae	
Carcharinidae		
๓๒	ปลาฉลามทุกชนิดในวงศ์ (Family) Carcharinidae	ความยาวไม่เกิน ๕๐ ซม.
Centriscidae		
๓๓	ปลาข้างใสทุกชนิดในวงศ์ (Family) Centriscidae	
Chaetodontidae		
๓๔	ปลาผีเสื้อ และปลาโนรีทุกชนิดในวงศ์ (Family) Chaetodontidae	
Cirrhitidae		
๓๕	ปลาเหี่ยวทุกชนิดในวงศ์ (Family) Cirrhitidae	
Ephippidae		
๓๖	ปลาหูช้างทุกชนิดในสกุล (Genus) Platax	ความยาวไม่เกิน ๒๐ ซม.
Gobiidae		
๓๗	ปลาบู่งทุกชนิดในสกุล (Genus) Amblyeleotris	
๓๘	ปลาบู่งทุกชนิดในสกุล (Genus) Amblygobius	
๓๙	ปลาบู่งทุกชนิดในสกุล (Genus) Asterpteryx	
๔๐	ปลาบู่งทุกชนิดในสกุล (Genus) Bethygobius	
๔๑	ปลาบู่งทุกชนิดในสกุล (Genus) Callogobius	
๔๒	ปลาบู่งทุกชนิดในสกุล (Genus) Cryptocentrus	
๔๓	ปลาบู่งทุกชนิดในสกุล (Genus) Ctenogobiops	
๔๔	ปลาบู่งทุกชนิดในสกุล (Genus) Eviota	
๔๕	ปลาบู่งทุกชนิดในสกุล (Genus) Exvrias	
๔๖	ปลาบู่งทุกชนิดในสกุล (Genus) Gnatholepis	

ลำดับที่	รายชื่อ	กำหนดขนาด
๔๗	ปลาบู่ปะการังทุกชนิดในสกุล(Genus) Gobiodon	
๔๘	ปลาบู่ทุกชนิดในสกุล(Genus) Istigobius	
๔๙	ปลาบู่หมัดทุกชนิดในสกุล(Genus) Mahidolia	
๕๐	ปลาบู่กึ่งทุกชนิดในสกุล(Genus) Myersina	
๕๑	ปลาบู่จิ๋วทุกชนิดในสกุล(Genus) Priolepis	
๕๒	ปลาบู่กึ่งทุกชนิดในสกุล(Genus) Stonogobiops	
๕๓	ปลาบู่จิ๋วทุกชนิดในสกุล(Genus) Trimma	
๕๔	ปลาบู่ทรายทุกชนิดในสกุล (Genus) Valenciennea	
๕๕	ปลาบู่กึ่งทุกชนิดในสกุล (Genus) Vanderhorstia	
Grammistidae		
๕๖	ปลากะรังเมือกทุกชนิดในวงศ์ (Family) Grammistidae	
Haemulidae		
๕๗	ปลาสร้อยนกเขาทุกชนิดในสกุล (Genus) Diagramma	ความยาวไม่เกิน ๒๐ ซม.
๕๘	ปลาสร้อยนกเขาทุกชนิดในสกุล (Genus) Plectorhinchus	ความยาวไม่เกิน ๒๐ ซม.
Holocentridae		
๕๙	ปลาข้าวเม่าน้ำลึกทุกชนิดในวงศ์ (Family) Holocentridae	
Kuhliidae		
๖๐	ปลาหางธงทุกชนิดในสกุล (Genus) Kuhlia	
Labridae		
๖๑	ปลานกขุนทองทุกชนิดในวงศ์ (Family) Labridae	
Malacanthidae		
๖๒	ปลาจรวดทรายทุกชนิดในสกุล (Genus) Hoplostethus	
๖๓	ปลาจรวดทรายทุกชนิดในสกุล (Genus) Malacanthus	
Microdesmidae		
๖๔	ปลาปลูดอกทุกชนิดในสกุล (Genus) Nemateleotris	
๖๕	ปลาปลูดอกทุกชนิดในสกุล (Genus) Parioglossus	
๖๖	ปลาปลูดอกทุกชนิดในสกุล (Genus) Ptereleotris	
Monacanthidae		
๖๗	ปลาวัวทุกชนิดในวงศ์ (Family) Monacanthidae	ความยาวไม่เกิน ๒๐ ซม.
Muraenidae		
๖๘	ปลาไหลทุกชนิดในวงศ์ (Family) Muraenidae	

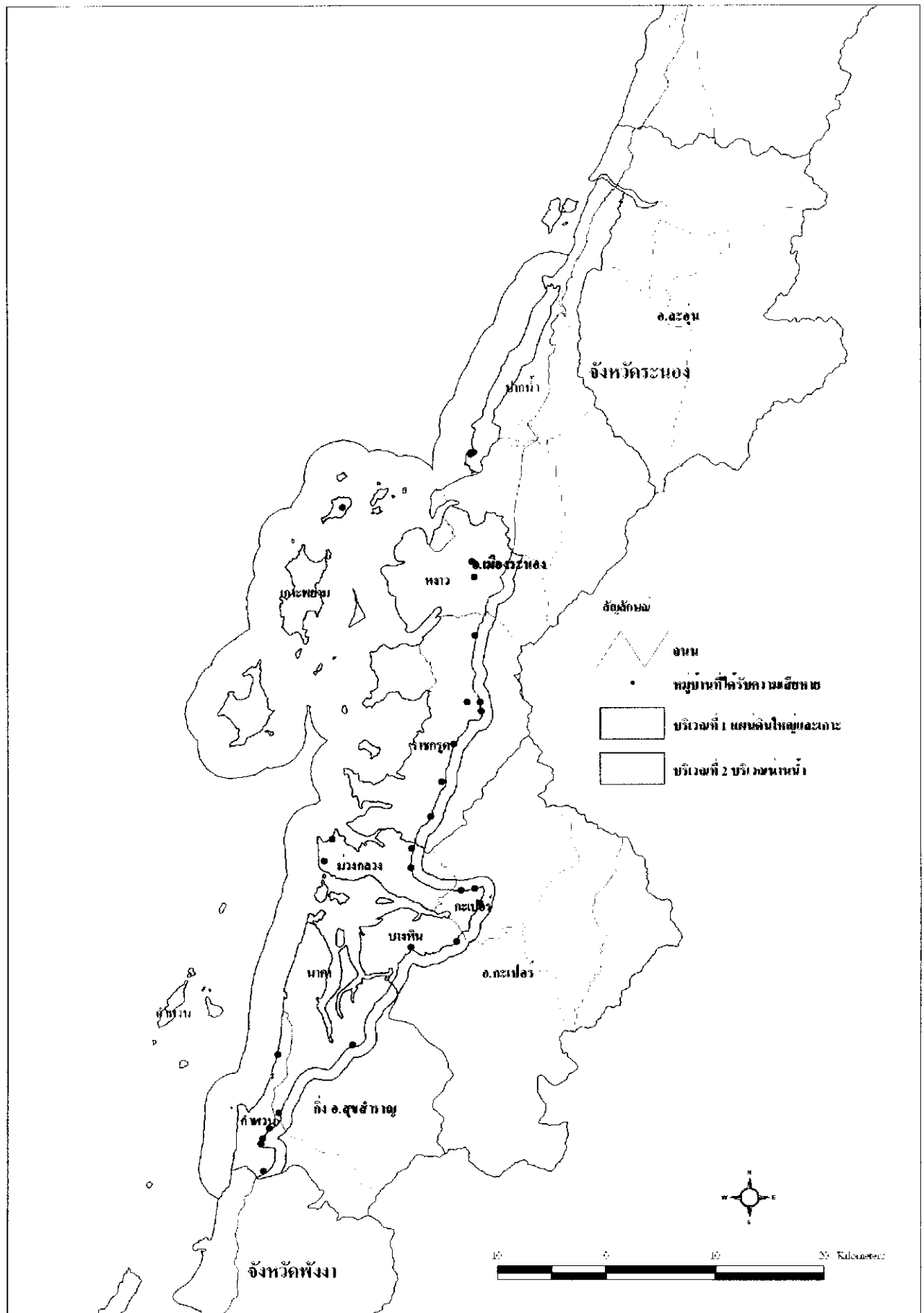
ลำดับที่	รายชื่อ	กำหนดขนาด
Ostraciidae		
๖๙	ปลาปักเป้ากล่องทุกชนิดในวงศ์ (Family) Ostraciidae	
Pempheridae		
๗๐	ปลากระดี่ทะเลทุกชนิดในวงศ์ (Family) Pempheridae	
Pinguipedidae (Mugiloididae)		
๗๑	ปลาตาแหงนทุกชนิดในวงศ์ (Genus) Parapercis	
Plesiopidae		
๗๒	ปลาครีบน้ำขาวทุกชนิดในวงศ์ (Family) Plesiopidae	
Pomacanthidae		
๗๓	ปลาหินสมุทรทุกชนิดในวงศ์ (Family) Pomacanthidae	
Pomacentridae		
๗๔	ปลาสลิดหิน และปลาการ์ตูนทุกชนิดในวงศ์ (Family) Pomacentridae	
Pristidae		
๗๕	ปลาฉลามทุกชนิดในวงศ์ (Family) Pristidae	
Pseudochromidae		
๗๖	ปลาไหลทรายทุกชนิดในสกุล (Genus) Blennodesmus	
๗๗	ปลาไหลทรายทุกชนิดในสกุล (Genus) Congrogadus	
๗๘	ปลาหลังจุดทุกชนิดในสกุล (Genus) Pseudochromis	
๗๙	ปลาหลังจุดทุกชนิดในสกุล (Genus) Pseudoplesiops	
Rhinobatidae		
๘๐	ปลาโรนิน และปลาโรนันทุกชนิดในวงศ์ (Family) Rhinobatidae	ความยาวไม่เกิน ๕๐ ซม.
Scaridae		
๘๑	ปลานกแก้วทุกชนิดทุกชนิดในวงศ์ (Family) Scaridae	ความยาวไม่เกิน ๕๐ ซม.
Scorpaenidae		
๘๒	ปลาสิงโตและปลาหินทุกชนิดในวงศ์ (Family) Scorpaenidae	
Serranidae		
๘๓	ปลากะรังแดงเลือดนกชนิด Aethaloperca rogaa	ความยาวไม่เกิน ๒๐ ซม.
๘๔	ปลากะรังลายเส้นชนิด Anyperodon leucogrammicus	ความยาวไม่เกิน ๒๐ ซม.
๘๕	ปลากะรังทุกชนิดในสกุล (Genus) Cephalopholis	ความยาวไม่เกิน ๒๐ ซม.
๘๖	ปลากะรังหน้าทองชนิด Cromileptes altivelis	ความยาวไม่เกิน ๒๐ ซม.
๘๗	ปลากะรังทุกชนิดในสกุล (Genus) Epinephelus ยกเว้นปลากะรังดอกแดงชนิด Epinephelus coioides	ความยาวไม่เกิน ๒๐ ซม.

ลำดับที่	รายชื่อ	กำหนดขนาด
Ostraciidae		
๙๘	ปลากะรังจิ๋วทุกชนิดในสกุล (Genus) Liopropoma	ความยาวไม่เกิน ๒๐ ซม.
๙๙	ปลากะรังทุกชนิดในสกุล (Genus) Plectropomus	
๙๐	ปลากะรังจิ๋วทุกชนิดในสกุล (Genus) Pseudanthias	
๙๑	ปลากะรังหางวงเดือนทุกชนิดในสกุล (Genus) Variola	
Siganidae		
๙๒	ปลาสลิดทะเลโคมงาชนิด Siganus (Lo) magnificus	
๙๓	ปลาสลิดทะเลเหลืองชนิด Siganus puelloides	
Solenostomidae		
๙๔	ปลาจิ้มฟันจระเข้ปีศาจทุกชนิดในวงศ์ (Family) Solenostomidae	
Sphymidae		
๙๕	ปลาฉลามหัวค้อนทุกชนิดในวงศ์ (Family) Sphymidae	ความยาวไม่เกิน ๕๐ ซม.
Stegostomidae		
๙๖	ปลาฉลามลายเสือดาวชนิด Stegostoma fasciatum	
Syngnathidae		
๙๗	ปลาจิ้มฟันจระเข้ทุกชนิดในสกุล (Genus) Bhanotia	
๙๘	ปลาจิ้มฟันจระเข้ทุกชนิดในสกุล (Genus) Choeroichthys	
๙๙	ปลาจิ้มฟันจระเข้ทุกชนิดในสกุล (Genus) Corythoichthys	
๑๐๐	ปลาจิ้มฟันจระเข้ทุกชนิดในสกุล (Genus) Dorythamphus	
๑๐๑	ปลาจิ้มฟันจระเข้ทุกชนิดในสกุล (Genus) Dunckerocampus	
๑๐๒	ปลาจิ้มฟันจระเข้ทุกชนิดในสกุล (Genus) Halicampus	
๑๐๓	ปลาจิ้มฟันจระเข้ทุกชนิดในสกุล (Genus) Phoxocampus	
๑๐๔	ปลาจิ้มฟันจระเข้ทุกชนิดในสกุล (Genus) Trachyrhamphus	
Tetraodontidae		
๑๐๕	ปลาปักเป้าทุกชนิดในสกุล (Genus) Arothron	
๑๐๖	ปลาปักเป้าทุกชนิดในสกุล (Genus) Canthigaster	
Torpedinidae		
๑๐๗	ปลากะเบนไฟฟ้าทุกชนิดในวงศ์ (Family) Torpedinidae	
Toxotidae		
๑๐๘	ปลาเสือพ่นน้ำทุกชนิดในวงศ์ (Family) Toxotidae	
Tripterygiidae		
๑๐๙	ปลาสามครีบทุกชนิดในวงศ์ (Family) Tripterygiidae	
Zanclidae		
๑๑๐	ปลาผีเสื้อเทวรูปชนิด Zanclus cornutus	

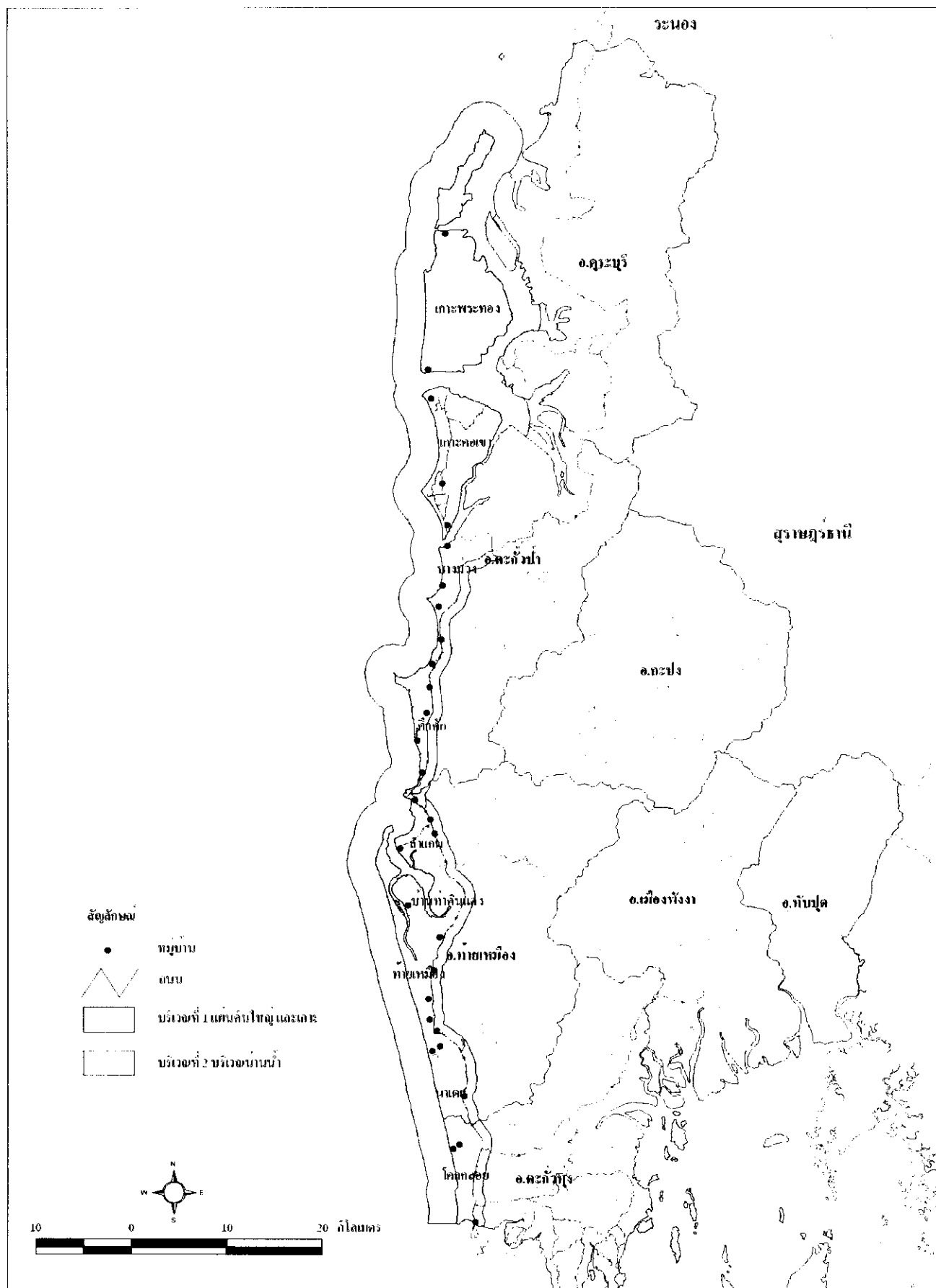
แผนที่ แสดงขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัย

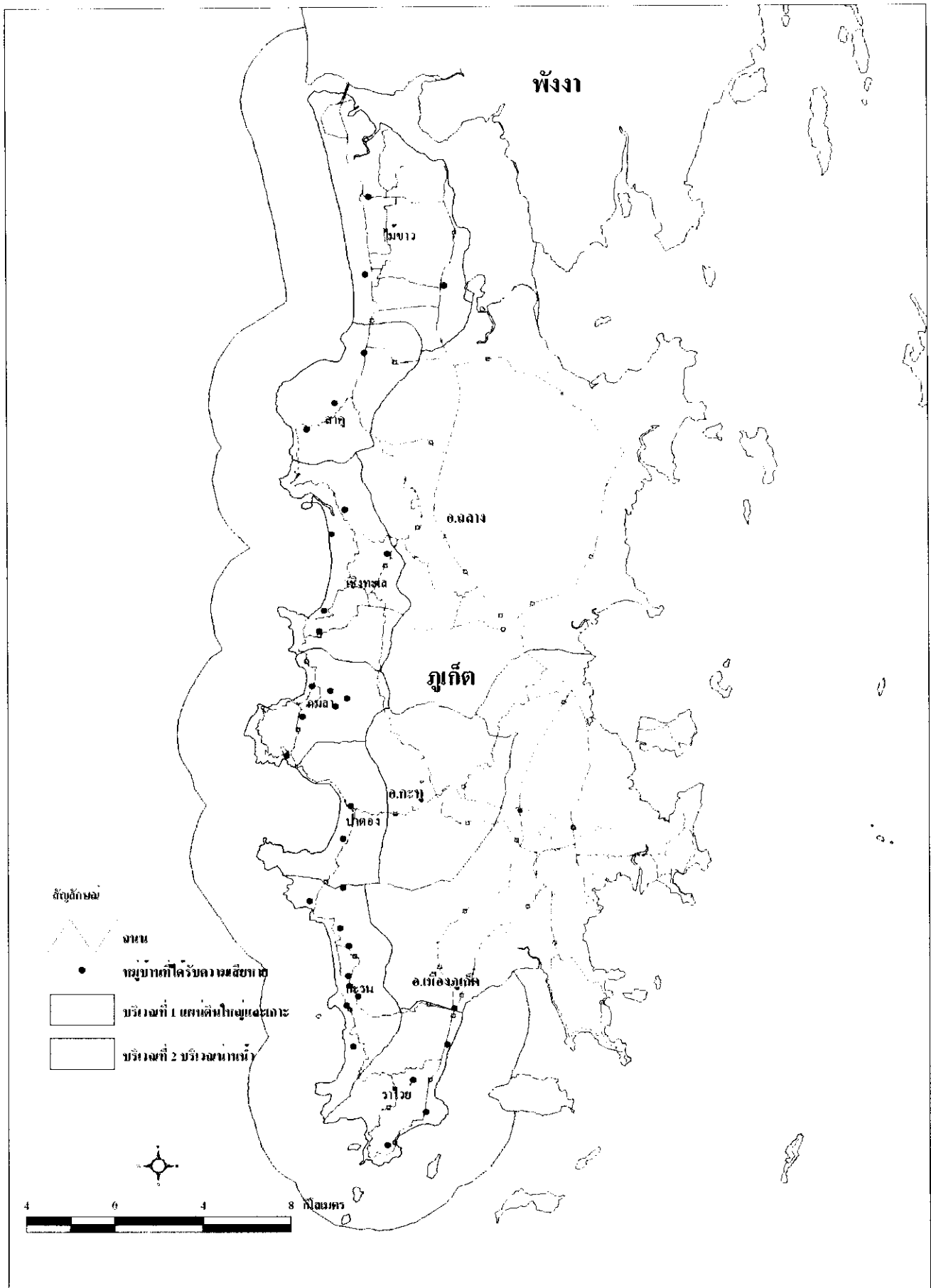
แผนที่ แสดงขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับอนุมัติบัญชี จังหวัดระนอง

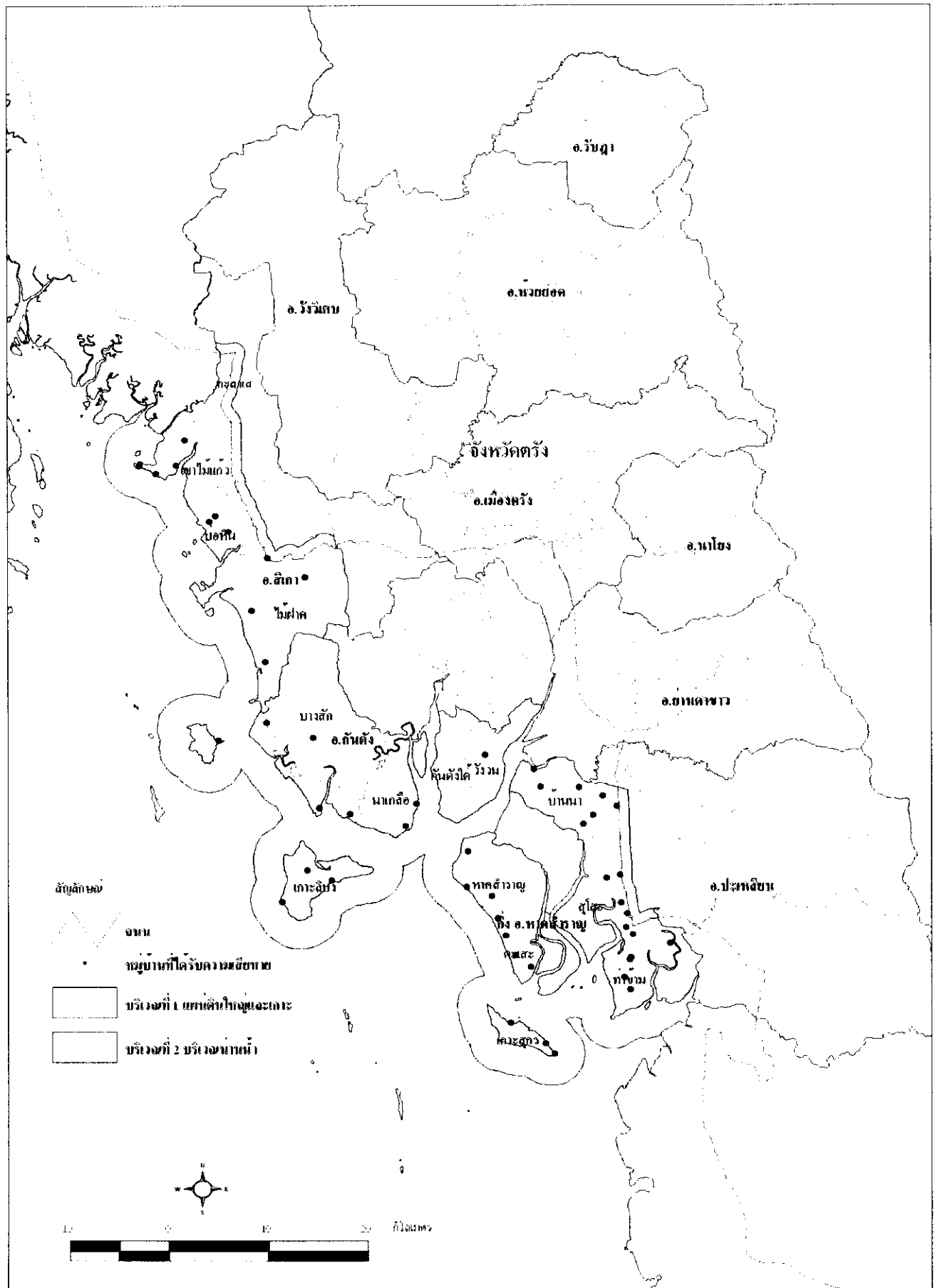
แผนที่ แสดงเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่ประสิทธิผลพิบัติภัย จังหวัดพังงา

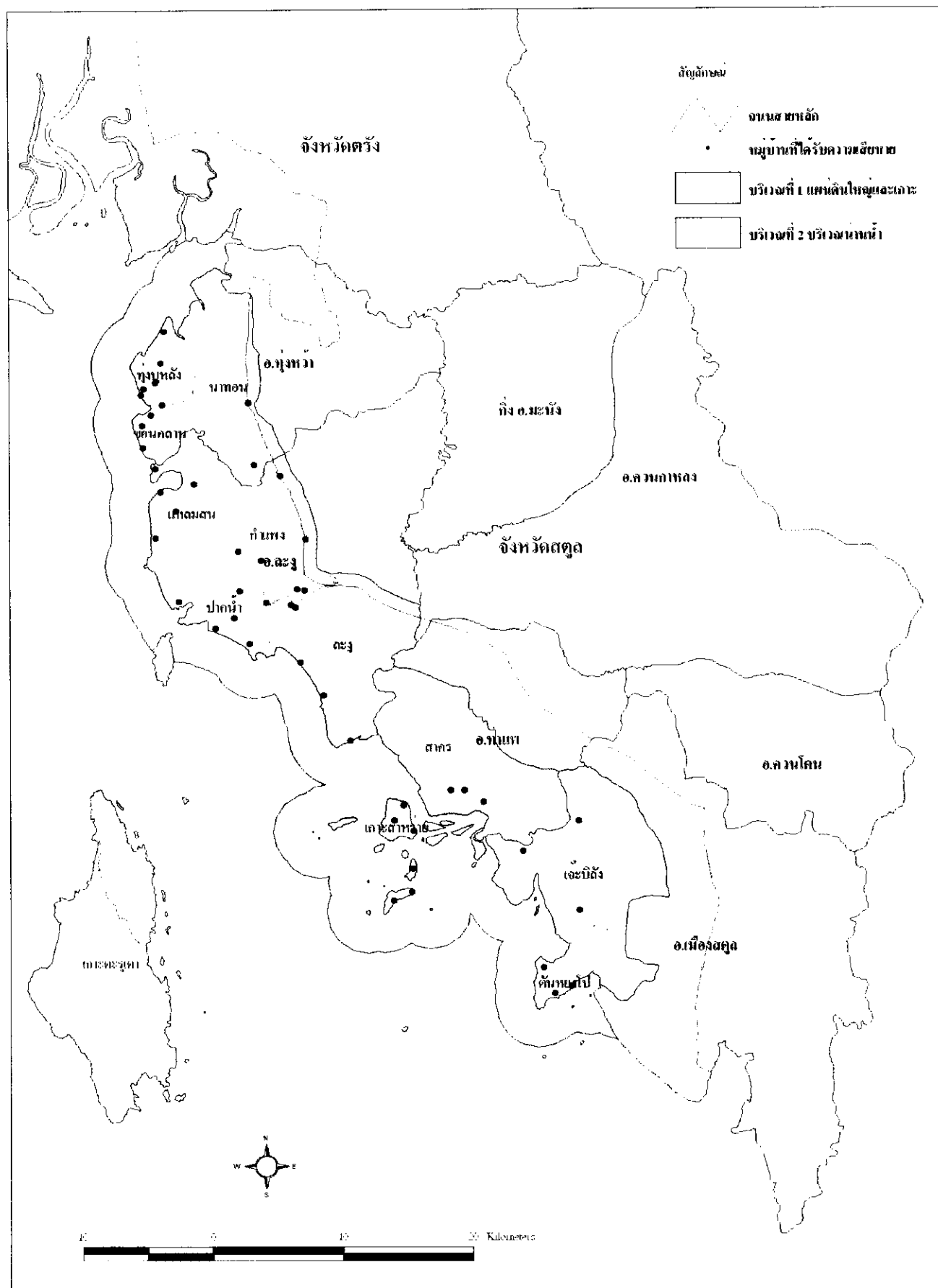
แผนที่ แสดงขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ จังหวัดภูเก็ต

แผนที่ แสดงขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ จังหวัดตรัง

แผนที่ แสดงขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ จังหวัดสตูล

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณิพิบัติภัยภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
1. ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ได้แก่ ปะการัง หญ้าทะเลป่าเลน ป่าชายหาด และชายหาดในพื้นที่ธรณิพิบัติภัย ให้มีความสมบูรณ์ดังเดิม	1.1 โครงการศึกษาศักยภาพของทรัพยากรธรรมชาติเพื่อทราบความสามารถในการรองรับด้านการท่องเที่ยว ในบริเวณพื้นที่ธรณิพิบัติภัย - ศักยภาพของทรัพยากรธรรมชาติ - ศึกษาความสามารถในการรองรับด้านการท่องเที่ยว	12	12 เดือน	สผ.	- ข้อมูลศักยภาพในการรองรับของพื้นที่ในมิติต่าง ๆ เพื่อรองรับการท่องเที่ยว
	1.2 โครงการเพิ่มศักยภาพการจัดการทรัพยากรในอุทยานแห่งชาติ 14 แห่ง ในพื้นที่ธรณิพิบัติภัย - การสำรวจและศึกษาทางวิชาการ - การติดตาม ตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงทรัพยากร - การพัฒนาระบบฐานข้อมูล	200	12-24 เดือน	อส.	- รายงานการติดตามการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรในอุทยานแห่งชาติ 14 แห่ง - ระบบและฐานข้อมูล
	1.3 โครงการพัฒนาขีดความสามารถการกักกันและตรวจสอบในอุทยานแห่งชาติทางทะเล - ปรับปรุงศูนย์ปฏิบัติการอุทยานแห่งชาติทางทะเลอุทยานแห่งชาติแหลมสน และอุทยานแห่งชาติตะรุเตาให้เป็นศูนย์กักกันทางทะเล - พัฒนาระบบสื่อสารในอุทยานแห่งชาติชายฝั่งอันดามัน	100	12 เดือน	อส.	- จำนวนศูนย์กักกันทางทะเลที่ได้รับการพัฒนาขีดความสามารถ - ระบบสื่อสารที่ได้รับการพัฒนา
	1.4 โครงการฟื้นฟูป่าชายหาด - ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากท้องถิ่น - พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ - ฟื้นฟูป่าชายหาดโดยการปลูกเสริมป่าเพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์ - ชายหาดพื้นที่ประมาณ 600 ไร่	5	12-24 เดือน	อส.	- พื้นที่ป่าชายหาดได้รับการฟื้นฟูโดยการมีส่วนร่วมจากท้องถิ่น

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการพื้นที่ที่ได้รับฉันทินิเทศภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
	- อุทยานแห่งชาติแหลมสน จังหวัดระนอง - อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ จังหวัดพังงา - อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน จังหวัดพังงา - อุทยานแห่งชาติเขาลำปี-หาดท้ายเหมือง จังหวัดพังงา - อุทยานแห่งชาติสิรินาถ จังหวัดภูเก็ต - อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี จังหวัดกระบี่ - อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม จังหวัดตรัง				
	1.5 โครงการฟื้นฟูระบบนิเวศป่าชายเลน - พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เส้นทางศึกษาธรรมชาติ - ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล - ฟื้นฟู และปลูกป่าเสริมป่าชายเลน พื้นที่ประมาณ 250 ไร่ - อุทยานแห่งชาติแหลมสน จังหวัดระนอง - อุทยานแห่งชาติเขาลำปี-หาดท้ายเหมือง จังหวัดพังงา - อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม จังหวัดตรัง - อุทยานแห่งชาติตะรุเตา จังหวัดสตูล	5	12-24 เดือน	อส.	- จำนวนกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนา - รายงานการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล - พื้นที่ป่าชายเลนได้รับการฟื้นฟู และปลูกเสริมตามจำนวนพื้นที่ที่กำหนดไว้
	1.6 โครงการติดตามและฟื้นฟูทรัพยากรใต้ทะเล - จัดตั้งหุ่นลอยกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ - สำรวจและติดตามการเปลี่ยนแปลง - การปลูกเสริมการจัดทำปะการังเทียม - พื้นที่ดำเนินการ ○ อุทยานแห่งชาติแหลมสน จังหวัดระนอง ○ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ จังหวัดพังงา	20	12 - 24 เดือน	อส.	- จำนวนหุ่นลอยที่ติดตั้งเพื่อกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ - รายงานการสำรวจ ติดตาม - จำนวนปะการังเทียมที่ปลูกเสริม

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณิภัยภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
	○ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน จังหวัดพังงา ○ อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี จังหวัดกระบี่ ○ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ○ อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี จังหวัดกระบี่ ○ อุทยานแห่งชาติสิรินาถ จังหวัดภูเก็ต ○ อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม จังหวัดตรัง ○ อุทยานแห่งชาติตะรุเตา จังหวัดสตูล 1.7 โครงการฟื้นฟูกิจกรรมการท่องเที่ยวและนันทนาการในอุทยานแห่งชาติ 13 แห่ง - การจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว - ประชุมภาคธุรกิจ - จัดระเบียบกิจกรรมดำน้ำ - การอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว - การพัฒนาระบบฐานข้อมูลข่าวสาร - สร้างเครือข่ายการบริการนักท่องเที่ยว - การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวโดยสื่อต่าง ๆ 1.8 โครงการพัฒนาอุทยานแห่งชาติให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ด้านการอนุรักษ์ - พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	45	12 เดือน	อส.	- จำนวนเครือข่ายการบริการนักท่องเที่ยว - จำนวนสื่อการประชาสัมพันธ์
		30	12-24 เดือน	อส.	- จำนวนกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ - จำนวนศูนย์ศึกษาธรรมชาติ

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณิพิบัติภัยภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
2. ปรับปรุง พื้นฟู และก่อสร้างระบบ โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการ ดำรงชีพ วิถีชีวิตและคุณภาพชีวิตของ ประชาชน รวมทั้ง การจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ได้แก่ ระบบประปา แหล่งน้ำ (ผิวดินและบาดาล) ระบบจัด การน้ำเสียและระบบกำจัดขยะมูลฝอย การติดตามและตรวจสอบการปน เปื้อน ของแหล่งน้ำสาธารณะ เพื่อ การบริโภคอุปโภค ในบริเวณพื้นที่ ธรณิพิบัติภัยและพื้นที่ที่จะจัดตั้งชุม ชนใหม่	- จัดตั้งศูนย์ศึกษาธรรมชาติและฝึกอบรมเยาวชน 3 แห่ง ○ อุทยานแห่งชาติแหลมสน จังหวัดระนอง ○ อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม จังหวัดตรัง ○ ศูนย์ปฏิบัติการจัดการอุทยานแห่งชาติทางทะเล จังหวัดภูเก็ต				
	1.9 โครงการจัดระเบียบการท่องเที่ยวและกิจกรรมนันทนาการใน อุทยานแห่งชาติ - การประชุม สัมมนาจัดระเบียบการจ่อเรือการใช้ประโยชน์ อย่างมีส่วนร่วม	5	12 เดือน	อส.	- จำนวนผู้ประกอบการท่องเที่ยว เข้าร่วมประชุม - จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ในเขต อุทยานแห่งชาติที่ได้รับการจัด ระเบียบ
	2.1 โครงการสำรวจและแก้ไขปัญหาการปนเปื้อนของมลพิษในแหล่ง น้ำสาธารณะ ในบริเวณพื้นที่ธรณิพิบัติภัย - การสำรวจการปนเปื้อนมลพิษในแหล่งน้ำสาธารณะ น้ำผิวดิน น้ำใต้ดิน	20	12 เดือน	คพ.	- ร้อยละ 80 ของแหล่งน้ำ สาธารณะที่มีการปนเปื้อนของมล พิษ และได้รับการแก้ไข

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณิพิบัติภัยภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
	2.2 ส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิดในบริเวณพื้นที่ธรณิพิบัติภัย - ส่งเสริมการติดตั้งถังดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิดสำหรับบ้านเรือนและอาคาร - ประสานท้องถิ่นในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้บ้านเรือนและอาคารติดตั้งถังดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิด - ประชาสัมพันธ์และจัดอบรมการติดตั้งถังดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิด	5	12 เดือน	คพ./อปท.	- ชุมชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ได้รับคำแนะนำในการติดตั้งและการใช้ถังดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิด
	2.3 นำร่องระบบการจัดการน้ำเสียสำหรับชุมชนขนาดเล็ก - จัดสร้างระบบการจัดการน้ำเสียที่เหมาะสมสำหรับชุมชนขนาดเล็ก - สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับองค์กรปกครองท้องถิ่นและชุมชนในการเดินระบบและบริหารจัดการระบบ	45	24 เดือน	คพ./อปท.	- ระบบนำร่องที่ประกอบด้วยระบบรวบรวมน้ำเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย และการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อเป็นต้นแบบสำหรับนำไปประยุกต์ใช้ในพื้นที่อื่น
	2.4 ประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่ธรณิพิบัติภัย - สำรวจและประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว 4 ด้าน ได้แก่ คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง ปริมาณขยะตกค้าง ความสมบูรณ์ของชายหาด และการรุกรานชายหาด - จัดทำและติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์ผลการประเมินดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว เอกสารเผยแพร่และเว็บไซต์	5	24 เดือน	คพ./ทสจ./สสภ./อส.	- ร้อยละ 80 ของชายหาดท่องเที่ยวในพื้นที่ได้รับการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณิพิบัติภัยภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
	2.5 การควบคุมการระบายมลพิษจากแหล่งกำเนิดโดยใช้มาตรการทางกฎหมายและสังคม ในบริเวณพื้นที่ธรณิพิบัติภัย	3	17 เดือน	คพ.	- แหล่งกำเนิดมลพิษที่ปฏิบัติตามกฎหมายมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น
	- ตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายและการจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งกำเนิดมลพิษ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 - ประชาสัมพันธ์เปิดเผยข้อมูลการจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ตรวจสอบสู่สาธารณะ				
	2.6 โครงการส่งเสริมการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยในบริเวณพื้นที่ธรณิพิบัติภัย	5	24 เดือน	คพ./สสภ./อปท./ทสจ.	- ร้อยละ 60 ของชุมชนที่เข้าร่วมโครงการมีกิจกรรมการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย
	- จัดเตรียมเอกสารรูปแบบการดำเนินกิจกรรมการลดคัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย - ประสานท้องถิ่นในการจัดทำแผนงานและกิจกรรม ในการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยตามรูปแบบที่กำหนด - ประสานการดำเนินกิจกรรมลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย ตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้ พร้อมทั้งการให้คำแนะนำสนับสนุนการดำเนินงานและติดตามตรวจสอบประเมินผลการดำเนินงาน				
	2.7 ปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในบริเวณพื้นที่ธรณิพิบัติภัย	10.3	60 เดือน	คพ./อปท.	- ร้อยละ 80 ของพื้นที่เป้าหมายสามารถดำเนินงานการจัดการมูลฝอยติดเชื้อได้อย่างมีประสิทธิภาพภายในปี พ.ศ. 2550
	- ประสานท้องถิ่นและสถานพยาบาลจัดการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อแบบครบวงจร โดยการสนับสนุนก่อสร้าง/ขนส่งนำไปกำจัด อปท.ใกล้เคียงให้ครอบคลุมพื้นที่เป้าหมาย	(0.2)	12 เดือน	คพ.	

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณิพิบัติภัยภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
3. เร่งรัดแก้ไขปัญหาการบุกรุกชาย หาดป่าชายเลน โดยการจัดซื้อหรือ เวนคืนเพื่อฟื้นฟู และดำเนินการปรับ ปรุงให้คืนสู่สภาพของระบบนิเวศเดิม	- ปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ตั้งแต่เก็บรวบรวม ขนส่งและกำจัดที่ถูกต้อง(เตาเผาติดเชื้อ 3 ตันวัน,ห้องเย็น, รถเก็บขน,อาคารสถานที่ ฯลฯ)	(10)	24 เดือน	อปท./คพ.	- คลองใหญ่ ได้รับการปรับปรุงพื้น ฟู - พรุเก่า ได้รับการปรับปรุงพื้นที่ - พื้นที่ชายหาด ป่าชายเลน ฯลฯ ที่ถูกบุกรุกได้รับการ reclaim - แผนการจัดการ ผังแม่บท และพื้น ฟูในพื้นที่ที่มีการบุกรุก และพื้นที่ที่ จัดซื้อ เวนคืน ที่สอดคล้องกับระบบ นิเวศและผ่านกระบวนการมีส่วน ร่วมจากภาคส่วนในพื้นที่ - รายงานการติดตามและประเมิน ผลการดำเนินงาน
	- ติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของ อปท. ใน การจัดการมูลฝอยติดเชื้อในพื้นที่เป้าหมาย	(0.1)	24 เดือน	คพ.	
	2.8 ปรับปรุงพื้นที่ฟูคลองใหญ่ หมู่ 6, 8 ต.เกาะลันตาใหญ่ อ.เกาะ ลันตา จ.กระบี่	3	8 เดือน	สทภ.8/ ทน.	
	2.9 ปรับปรุงพื้นที่ฟูพรุเก่า หมู่ที่ 2,3 ต.เกาะลันตาใหญ่ อ.เกาะลันตา จ.กระบี่	5	8 เดือน	สทภ.8/ ทน.	
	3.1 โครงการจัดซื้อ เวนคืนและ/หรือ reclaim ในบริเวณพื้นที่ธรณิ พิบัติภัยเพื่อปรับปรุงให้สอดคล้องกับระบบนิเวศเดิม	2,000	20 เดือน	สป.ทส.	
4. วางระบบการติดตามประเมินผล การดำเนินงานร่วมกับหน่วยงาน ภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรชุมชน ในการฟื้นฟู พัฒนา และการดำเนินงานตามมาตรการคุ้ม ครองสิ่งแวดล้อม	- การสำรวจพื้นที่ที่มีการบุกรุก - จัดทำผัง และแนวทาง การจัดการ และฟื้นฟูในพื้นที่ที่มีการ บุกรุก - กำหนดพื้นที่เป้าหมายที่จะจัดซื้อ เวนคืนเครือข่ายในการ เฝ้าระวังดูแล				
	4.1 โครงการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามแผนฟื้นฟู และพัฒนาในบริเวณพื้นที่ธรณิพิบัติภัย	10	12 เดือน	คพ./อส. สผ.	

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณิพิบัติภัยภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
5. สร้างกลไกการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในระดับพื้นที่ โดยสร้างโอกาสให้ ประชาคมและทุกภาคส่วนในสังคมได้ เข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของ การดำเนินงาน	4.2 โครงการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามมาตรการคุ้ม ครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณิพิบัติภัย - ศึกษา วิเคราะห์และประเมินผลการดำเนินการตามมาตร การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม - จัดทำรูปแบบ กลไก และเครื่องมือที่ใช้ในการติดตาม ประเมินผล - การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน	6	12 เดือน	สผ.	- รายงานการติดตามและประเมิน ผลการดำเนินงาน
	4.3 โครงการสนับสนุนการบริหารจัดการตามมาตรการคุ้มครองสิ่ง แวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณิพิบัติภัย	10	12 เดือน	สป.ทส./ สผ.	- จำนวนมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการปฏิบัติตาม
	5.1 โครงการสนับสนุนให้ชุมชนเฝ้าระวังไม่ให้เกิดการปล่อยมลพิษสู่ พื้นที่สาธารณะในบริเวณพื้นที่ที่เกิดธรณิพิบัติภัย - จัดตั้งเครือข่ายในการเฝ้าระวังของชุมชน - จัดทำคู่มือการเฝ้าระวังการปล่อยมลพิษ เพื่อเผยแพร่ให้เครือ ข่ายและภาคส่วนต่าง ๆ	10	20 เดือน	ทสจ./อปท.	- จำนวนเครือข่ายที่เข้าร่วมใน การเฝ้าระวัง

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณิพิบัติภัยภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
	5.2 โครงการสร้างเสริมศักยภาพและความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐ ชุมชน และเครือข่ายเพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ในบริเวณพื้นที่ธรณิพิบัติภัย - สร้างความพร้อมให้หน่วยงานของรัฐ ชุมชน เครือข่าย ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน - สนับสนุนและจัดทำข้อมูลทางด้านวิชาการ	24	20 เดือน	สผ./ทสจ./อปท.	- การมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐ ชุมชนและเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - แผนงานโครงการ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
6. สนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรชุมชนและประชาชนในพื้นที่ธรณิพิบัติภัย	6.1 โครงการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้แก่ชุมชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณิพิบัติภัย - จัดการประชุม อบรมให้ความรู้แก่ชุมชนในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ - จัดตั้งเครือข่ายองค์กรประชาชน - การประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ	6	12 เดือน	สผ.	- จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เพิ่มขึ้น - มีกลุ่ม/เครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณิพิบัติภัยภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
7. เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและความตระหนัก ในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะบริเวณพื้นที่ธรณิพิบัติภัย และให้มีการปฏิบัติตามบทกำหนดโทษ ตามมาตรา 100 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ	7.1 โครงการจัดทำสื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ธรณิพิบัติภัยการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ	6	12 เดือน	สผ.	- จำนวนสื่อเพื่อการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
	7.2 โครงการเสริมสร้างความเข้าใจให้แก่องค์กรทุกภาคส่วนเกี่ยวกับการประกาศเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่ธรณิพิบัติภัย - การประชุม ชี้แจง เพื่อสร้างความเข้าใจในมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม แก่องค์กรทุกภาคส่วน - การประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ	6	6 เดือน	สผ.	- องค์กรทุกภาคส่วน มีความรู้ความเข้าใจในมาตรการและการบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
	7.3 โครงการสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามมาตรการในการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ให้แก่หน่วยราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน ในบริเวณพื้นที่ธรณิพิบัติภัย - การประชุม ชี้แจง การปฏิบัติตามมาตรการและบทกำหนดโทษตาม พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม - การประชาสัมพันธ์ ในรูปแบบต่าง ๆ	6	12 เดือน	สผ./ทสจ./สสภ.	- จำนวนหน่วยงาน องค์กรประชาชนที่ได้รับทราบแนวทางการดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ตาราง แสดงโครงการ/กิจกรรมตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบภัยภาคใต้

แนวทาง/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด
8. ส่งเสริมการอนุรักษ์และบูรณะ แหล่งธรรมชาติและศิลปกรรม	8.1 โครงการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติและ ศิลปกรรมอันควรรักษา	50	24 เดือน	สผ.	- สภาพแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติและศิลปกรรมดีขึ้น
รวม	29 โครงการ	2657.30			-

1.1 โครงการศึกษาศักยภาพของทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อทราบความสามารถในการรองรับด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของพื้นที่ในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

หลักการและเหตุผล

พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ คลื่นยักษ์ “สึนามิ” ที่พัดเข้าสู่ทะเล อันดามัน เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 เป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญในด้านการท่องเที่ยวของประเทศ ได้ทำความเสียหายให้แก่ทรัพยากรธรรมชาติ และทำให้ทรัพยากรธรรมชาติเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม การวางแผนเพื่อฟื้นฟูการท่องเที่ยวจำเป็นต้องมีฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติเพื่อใช้ในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในอนาคต จึงเห็นควรให้มีการจัดทำโครงการศึกษาศักยภาพของทรัพยากรธรรมชาติในปัจจุบันเพื่อทราบความสามารถในการรองรับด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ในภาคใต้ที่เกิดภัยพิบัติ

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันของทรัพยากรธรรมชาติ
2. ศึกษาความสามารถในการรองรับในด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

สร้างความสมดุลระหว่างการพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยว และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กิจกรรมดำเนินงานและพื้นที่โครงการ

1. คัดเลือกบริษัทที่ปรึกษาเพื่อวางจ้างเป็นที่ปรึกษาในการดำเนินโครงการ
2. ศึกษาทรัพยากรธรรมชาติและประเมินศักยภาพความสามารถในการรองรับด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

พื้นที่โครงการ

พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติในภาคใต้

ระยะเวลาดำเนินการ 12 เดือน

งบประมาณ 12,000,000 บาท

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบศักยภาพของทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่
2. ทราบความสามารถในการรองรับในด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

ข้อมูลศักยภาพของพื้นที่เพื่อรองรับด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

หน่วยงานรับผิดชอบ

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.2 โครงการเพิ่มศักยภาพการจัดการทรัพยากรในอุทยานแห่งชาติ 14 แห่ง ในพื้นที่ ธรณีพิบัติภัย

หลักการและเหตุผล

ภายหลังเหตุการณ์คลื่นยักษ์ สึนามิ ได้ซัดกระหน่ำพื้นที่ริมทะเลภาคใต้ ฝั่งตะวันตก ใน 6 จังหวัดของประเทศไทย ได้สร้างความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินอย่างมหาศาล อุทยานแห่งชาติหลายแห่งได้รับผลกระทบจากคลื่นยักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงามในเขตอุทยานแห่งชาติได้รับผลกระทบ ซึ่งเป็นผลกระทบต่อเนื่องถึงแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ดังนั้นการจัดการฟื้นฟู รวมถึงการเพิ่มศักยภาพการจัดการทรัพยากรในอุทยานแห่งชาติ จะทำให้ทราบถึงสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทรัพยากร เพื่อนำข้อมูลไปกำหนดแนวทางการจัดการให้เป็นรูปธรรมต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อคุ้มครองรักษา และช่วยการฟื้นตัวของทรัพยากรธรรมชาติ
2. เพื่อประเมินการเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติหลังจากเกิดธรณีพิบัติภัย
3. เพื่อสร้างระบบฐานข้อมูลของทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ
4. เพื่อการวางแผนการจัดการต่อไป

เป้าหมาย

เพิ่มศักยภาพการจัดการทรัพยากรในอุทยานแห่งชาติ 14 แห่ง

กิจกรรมหลักของโครงการ

1. การสำรวจและศึกษาทางวิชาการเกี่ยวกับทรัพยากรในอุทยานแห่งชาติ
2. การติดตาม ตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของทรัพยากร
3. การพัฒนาระบบฐานข้อมูล

พื้นที่ดำเนินการ

อุทยานแห่งชาติ 14 แห่ง ในพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

ระยะเวลาดำเนินการ

12 – 24 เดือน

งบประมาณ

200,000,000 ล้านบาท

หน่วยงานรับผิดชอบ

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. รายงานการติดตามการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรในอุทยานแห่งชาติ 14 แห่ง
2. ระบบและฐานข้อมูล

1.3 โครงการพัฒนาขีดความสามารถเน้นการกู้ภัย และตรวจสอบในอุทยานแห่งชาติทางทะเล

หลักการและเหตุผล

สืบเนื่องจากจุดประสงค์ในการพัฒนาขีดความสามารถในการกู้ภัย และการตรวจสอบภัยธรรมชาติต่าง ๆ ในเขตอุทยานแห่งชาติ ภายหลังจากคลื่นสึนามิ ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนนักท่องเที่ยวภายในเขตอุทยานแห่งชาติ ได้รับความเสียหายและอันตราย กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช จึงเห็นควรที่ต้องมีการจัดการในเรื่องการตรวจสอบภัยธรรมชาติต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ตลอดจนพัฒนาขีดความสามารถในการกู้ภัยของอุทยานแห่งชาติเป็นกาด่วน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการกู้ภัยของอุทยานแห่งชาติทางทะเล
2. เพื่อสร้างศักยภาพในการตรวจสอบและเตือนภัยธรรมชาติต่าง ๆ ของอุทยานแห่งชาติทางทะเล

เป้าหมาย

1. อุทยานแห่งชาติทางทะเลได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการกู้ภัยและการเสริมสร้างศักยภาพในการตรวจสอบและเตือนภัยธรรมชาติต่าง ๆ

กิจกรรมการดำเนินงานและพื้นที่โครงการ

กิจกรรม

1. การอบรมหลักสูตรการกู้ภัยต่าง ๆ แก่เจ้าหน้าที่ของอุทยานแห่งชาติทางทะเล
2. การจัดตั้งศูนย์กู้ภัยทางทะเล ในอุทยานแห่งชาติทางทะเลให้ครบทุกอุทยาน
3. การจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการตรวจสอบและเตือนภัยธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติทางทะเล โดยให้อุทยานแห่งชาติแหลมสน และอุทยานแห่งชาติตะรุเตาเป็นอุทยานนำร่อง

พื้นที่โครงการ

อุทยานแห่งชาติทางทะเลในทะเลอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากคลื่นสึนามิ

ระยะเวลาดำเนินการ

12 เดือน

1.4 โครงการฟื้นฟูป่าชายหาด

หลักการและเหตุผล

พื้นที่ที่ได้รับความเสียหายจากธรณีพิบัติภัย จะเป็นพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเล ซึ่งจะมีลักษณะแตกต่างกันไป คือ พื้นที่ชายหาด พื้นที่ป่าชายเลน พื้นที่ป่าชายหาด และพื้นที่ชุมชน ซึ่งในแต่ละพื้นที่จะมีความแตกต่างกับของสภาพทางกายภาพ วิธีการฟื้นฟูในแต่ละพื้นที่จะมีวิธีการที่ไม่เหมือนกัน การฟื้นฟูป่าชายหาดจะเป็นการฟื้นฟูเพื่ออนุรักษ์และความมั่นคงปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และต้องมีความสอดคล้องกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของพื้นที่ เพื่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์

1. สร้างความอุดมสมบูรณ์ให้ป่าชายหาด
2. เพื่อสร้างปราการทางธรรมชาติในการป้องกันภัยจากคลื่น ลม
3. เพื่อส่งเสริมชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
4. เพื่อการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณชายฝั่ง

เป้าหมาย

พื้นที่ชายหาดประมาณ 600 ไร่

กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินการ

กิจกรรมโครงการ

1. สำรวจความเสียหายของป่าชายหาดจากธรณีพิบัติภัย
2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนการปลูกป่า
3. ฟื้นฟูป่าชายหาดโดยการปลูกเสริมป่าเพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์

พื้นที่ดำเนินการ

ป่าชายหาดที่ได้รับความเสียหายจากธรณีพิบัติภัย ประมาณ 600 ไร่

ระยะเวลาดำเนินงาน 12-24 เดือน

งบประมาณ 5,000,000 บาท

หน่วยงานรับผิดชอบ

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ระบบนิเวศของป่าชายหาดกลับคืนสู่ความอุดมสมบูรณ์
2. เป็นการกระตุ้นและเสริมสร้างให้เกิดการมีส่วนร่วมและสร้างจิตสำนึกในการ

อนุรักษ์

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

พื้นที่ป่าชายหาดได้รับการฟื้นฟูโดยการมีส่วนร่วมจากท้องถิ่น

1.5 โครงการฟื้นฟูระบบนิเวศป่าชายเลน

หลักการและเหตุผล

พื้นที่ประสิทธิผลพิบัติภัย 6 จังหวัด ตั้งอยู่บริเวณทะเลอันดามัน ซึ่งเป็นบริเวณที่มีความสวยงามและมีความอุดมสมบูรณ์สูง เป็นระบบนิเวศที่มีความสำคัญแห่งหนึ่งเป็นพื้นที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยพันธุ์ไม้ป่าชายเลน ซึ่งพันธุ์ไม้ที่อุดมสมบูรณ์จะเกื้อกูลให้ชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงได้มีไม้ใช้สอยในรูปแบบต่างๆ เช่น เชื้อเพลิงหุงต้ม ที่อยู่อาศัย คอกสัตว์ อุปกรณ์ทางการประมง นอกจากนี้ป่าชายเลนยังเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำชนิดต่างๆ และป่าชายเลนยังเป็นปราการป้องกันภัยธรรมชาติเป็นอย่างดี ดังนั้น จึงต้องมีการฟื้นฟูระบบนิเวศป่าชายเลนให้มีสภาพป่าที่อุดมสมบูรณ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าชายเลนให้มีความอุดมสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยและขยายพันธุ์ของสัตว์ป่า
2. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาชุมชนโดยรอบและองค์กรท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรป่าชายเลน เพื่อวิฤตาสมดุลสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศให้ยั่งยืน

เป้าหมาย

ฟื้นฟูป่าชายเลนในพื้นที่ของ 6 จังหวัด ที่ประสิทธิผลพิบัติภัย

กิจกรรมการดำเนินงาน

1. พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เส้นทางศึกษาทางธรรมชาติ
2. ฟื้นฟูและปลูกป่าเสริมป่าชายเลน พื้นที่ประมาณ 250 ไร่
3. ฟื้นฟูและปลูกป่าชายเลน บริเวณอุทยานแห่งชาติแหลมฉบัง จังหวัดระนอง
4. ฟื้นฟูและปลูกป่าชายเลน บริเวณอุทยานแห่งชาติเลาะป่า-หาดท้ายเหมือง จังหวัดพังงา
5. ฟื้นฟูและปลูกป่าชายเลน บริเวณอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม จังหวัดตรัง
6. ฟื้นฟูและปลูกป่าชายเลน บริเวณอุทยานแห่งชาติตะรุเตา จังหวัดสตูล

ระยะเวลาดำเนินงาน 12-24 เดือน

งบประมาณ 5,000,000 บาท

หน่วยงานรับผิดชอบ

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ระบบนิเวศของป่าชายเลนกลับคืนสู่สภาพอุดมสมบูรณ์
2. เป็นการกระตุ้นและเสริมสร้างให้เกิดการมีส่วนร่วมและสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนา
2. รายงานการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล
3. พื้นที่ป่าชายเลนได้รับการฟื้นฟูและปลูกเสริมตามจำนวนพื้นที่ที่กำหนดไว้

1.6 โครงการติดตามและฟื้นฟูทรัพยากรใต้ทะเล

หลักการและเหตุผล

ทะเลอันดามันมีทรัพยากรใต้ทะเลที่สวยงาม จึงเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก แต่ผลจากกรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์สึนามิ เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 ได้ทำลายพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามัน ระบบนิเวศทั้งพื้นบนบกและในทะเล ซึ่งรวมไปถึงใต้ทะเลได้รับความเสียหาย ดังนั้น สำนักงานฯ เห็นว่าพื้นที่ใต้ทะเลจำเป็นต้องมีการติดตาม ตรวจสอบ ในพื้นที่อย่างเป็นระบบ เพื่อดำเนินการฟื้นฟูทรัพยากรใต้ทะเลเหล่านั้นคืนกลับสภาพสวยงามต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสำรวจและติดตามการเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรใต้ทะเล
2. เพื่อประเมินผลด้านความเสียหายทรัพยากรธรรมชาติใต้ทะเลในพื้นที่
3. เพื่อจัดทำแผนการฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลที่ได้รับความเสียหาย

เป้าหมาย

1. ทราบถึงสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรใต้ทะเล
2. แผนการฟื้นฟูทรัพยากรใต้ทะเลที่มีรูปแบบที่เหมาะสม
3. การกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ทะเล

กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินงาน

กิจกรรม

1. ติดตั้งทุ่นลอยกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ในทะเล
2. สำรวจและติดตามการเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรใต้ทะเล
3. ฟื้นฟูทรัพยากรใต้ทะเลโดยปลูกเสริมการจัดทำปะการังเทียม

พื้นที่ดำเนินการ

1. อุทยานแห่งชาติแหลมสน จ.ระนอง
2. อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ จ.พังงา
3. อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน จ.พังงา
4. อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี จ.กระบี่
5. อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา จ.กระบี่
6. อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี จ.กระบี่

พื้นที่ดำเนินการ

- อุทยานแห่งชาติ 13 แห่ง และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและมีชื่อเสียงซึ่งอยู่นอกเขตอุทยานแห่งชาติ

ระยะเวลาดำเนินการ 12 เดือน

งบประมาณ 45,000,000 ล้านบาท

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. แหล่งท่องเที่ยวทั้งในและนอกเขตอุทยานแห่งชาติได้รับการฟื้นฟู
2. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่
3. การประชาสัมพันธ์ การพัฒนาฐานข้อมูลข่าวสาร และการสร้างเครือข่าย การท่องเที่ยว ส่งผลให้เกิดความพัฒนาการท่องเที่ยวและมียกท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการมากยิ่งขึ้น

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการฟื้นฟู
2. จำนวนเครือข่ายการบริการนักท่องเที่ยว
3. จำนวนสื่อการประชาสัมพันธ์

1.7 โครงการฟื้นฟูกิจกรรมการท่องเที่ยวและนันทนาการในอุทยานแห่งชาติ 13 แห่ง

หลักการและเหตุผล

ชายฝั่งทะเลอันดามันถือว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและทำรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก แต่หลังจากประสบภัยพิบัติภัยสึนามิแล้ว ทำให้แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งในพื้นที่ได้รับผลกระทบ รวมทั้ง พื้นที่อุทยานแห่งชาติทั้ง 13 แห่งด้วย ดังนั้น สำนักงานฯ จึงเห็นควรจัดทำโครงการฟื้นฟูกิจกรรมการท่องเที่ยวและนันทนาการในอุทยานแห่งชาติ เพื่อให้กลับคืนสู่สภาพเดิมและรองรับการท่องเที่ยวต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อกำหนดกิจกรรมของการฟื้นฟูในแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ
2. เพื่อจัดระเบียบกิจกรรมด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ในเขตและนอกอุทยานแห่งชาติ
3. เพื่อการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและสร้างเครือข่ายการบริการนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ

เป้าหมาย

1. แหล่งเที่ยวทั้งในเขตและนอกเขตอุทยานแห่งชาติได้รับการฟื้นฟูอย่างเป็นระบบ
2. มีการจัดระเบียบของกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นในเขตอุทยานแห่งชาติทั้งบนบกและในทะเล
3. การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ พร้อมทั้งมีการสร้างเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวมากขึ้น

กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินการ

กิจกรรม

1. ติดตามและสำรวจพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวทั้งในเขตและนอกเขตอุทยานแห่งชาติ
2. การจัดระเบียบของกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่
3. การจัดประชุม เพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้ประกอบการในพื้นที่
4. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ด้านการท่องเที่ยว พร้อมทั้งทำระบบฐานข้อมูลด้านข่าวสารและเครือข่ายของการบริการนักท่องเที่ยว

พื้นที่ดำเนินการ

- อุทยานแห่งชาติ 13 แห่ง และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและมีชื่อเสียงซึ่งอยู่นอกเขตอุทยานแห่งชาติ

ระยะเวลาดำเนินการ 12 เดือน

งบประมาณ 45,000,000 ล้านบาท

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. แหล่งท่องเที่ยวทั้งในและนอกเขตอุทยานแห่งชาติได้รับการฟื้นฟู
2. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่
3. การประชาสัมพันธ์ การพัฒนาฐานข้อมูลข่าวสาร และการสร้างเครือข่าย การท่องเที่ยว ส่งผลให้เกิดความพัฒนาการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการมากยิ่งขึ้น

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการฟื้นฟู
2. จำนวนเครือข่ายการบริการนักท่องเที่ยว
3. จำนวนสื่อการประชาสัมพันธ์

1.8 โครงการพัฒนาอุทยานแห่งชาติให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ด้านการอนุรักษ์

หลักการและเหตุผล

อุทยานแห่งชาติ ซึ่งเป็นพื้นที่ประกอบด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญทางระบบนิเวศวิทยา ซึ่งมีความสวยงามที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวอุทยานแห่งชาติ ถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายมากมาย สำหรับนักท่องเที่ยว นอกจากนี้แล้วยังเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของพืชและสัตว์ที่มีคุณค่าในเชิงวิทยาศาสตร์ เศรษฐกิจ และเชิงนิเวศวิทยา และเป็นแหล่งความรู้ทางการศึกษาอีกด้วย ดังนั้น สำนักงานฯ จึงเห็นว่าควรมีการศึกษาโครงการพัฒนาอุทยานแห่งชาติให้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการอนุรักษ์สำหรับนักท่องเที่ยวต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์
2. เพื่อจัดตั้งศูนย์ศึกษาธรรมชาติและฝึกอบรมสำหรับเยาวชน
3. เพื่อสร้างแหล่งเรียนรู้ทางธรรมชาติ

เป้าหมาย

1. จัดลำดับความสำคัญ และพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในด้านต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม
2. การจัดตั้งศูนย์ศึกษาธรรมชาติและฝึกอบรมสำหรับเยาวชน 3 แห่ง
3. จัดทำคู่มือการเรียนรู้ทางธรรมชาติในเขตอุทยานแห่งชาติ

กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินการ

กิจกรรม

1. พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
2. การจัดตั้งศูนย์ศึกษาธรรมชาติและฝึกอบรมสำหรับเยาวชน 3 แห่ง คือ
 - อุทยานแห่งชาติแหลมสน จ.ระนอง
 - อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม จ.ตรัง
 - ศูนย์ปฏิบัติการจัดการอุทยานแห่งชาติทางทะเล จ.ภูเก็ต

พื้นที่ดำเนินงาน

เขตอุทยานแห่งชาติในพื้นที่ที่ประสบธรณีพิบัติภัย

ระยะเวลา 12-24 เดือน

งบประมาณ 30 ล้านบาท

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. กิจกรรมด้านต่าง ๆ ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
2. เยาวชนและบุคคลอื่นในพื้นที่ได้รับความรู้ด้านต่าง ๆ ในระบบนิเวศน์ที่มีความหลากหลายแตกต่างกัน
3. คู่มือการเรียนรู้ทางธรรมชาติเกี่ยวกับความหลากหลายทางธรรมชาติในเขตอุทยานแห่งชาติ

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
2. จำนวนศูนย์ศึกษาธรรมชาติ

1.9 โครงการจัดระเบียบการท่องเที่ยวและกิจกรรมนันทนาการในอุทยานแห่งชาติ

หลักการและเหตุผล

ผลการธรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์สึนามิ เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 ได้ทำลายพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามันในหลายพื้นที่ ซึ่งในหลายพื้นที่นั้นเป็นเขตอุทยานแห่งชาติได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง ซึ่งในส่วนนี้ต้องได้รับการปรับปรุงภูมิทัศน์และจัดระเบียบการท่องเที่ยวและกิจกรรมนันทนาการใหม่ เพื่อที่อุทยานแห่งชาติเหล่านั้นเป็นแหล่งรองรับนักท่องเที่ยวต่อไป

วัตถุประสงค์

1. ส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว
2. เพื่อจัดระเบียบในกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

เป้าหมาย

เขตอุทยานแห่งชาติทุกพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบในพื้นที่ 6 จังหวัด ได้รับการจัดระเบียบได้อย่างเหมาะสม

กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินการ

กิจกรรม

1. สำรวจพื้นที่อุทยานแห่งชาติที่ได้รับความเสียหายทั้งหมดในพื้นที่
2. จัดประชุมสัมมนาเพื่อจัดระเบียบกิจกรรมทั้งหมดที่เกิดขึ้นในพื้นที่
3. ดำเนินการออกแบบและวางแผนในการประชุมและจัดระเบียบในกิจกรรมด้านต่างๆ ในเขตอุทยานแห่งชาติ

พื้นที่ดำเนินการ

พื้นที่อุทยานแห่งชาติทั้งหมดที่ได้รับผลกระทบในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

ระยะเวลาดำเนินการ

12 เดือน

งบประมาณ

5,000,000 บาท

หน่วยงานรับผิดชอบ

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. อุทยานแห่งชาติได้รับการจัดระเบียบและทำให้นักท่องเที่ยวมาใช้บริการมากขึ้น
2. ความเป็นระเบียบของอุทยานแห่งชาติในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่

ตัวชี้วัดผลสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนผู้ประกอบการท่องเที่ยวเข้าร่วมประชุม
2. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติที่ได้รับการจัดระเบียบ

2.1 โครงการสำรวจและแก้ไขปัญหการปนเปื้อนขยะมลพิษในแหล่งน้ำสาธารณะ ในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

หลักการและเหตุผล

ผลจากธรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์สึนามิ เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 ทำลายพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลอันดามันของหลายประเทศ รวมถึงประเทศไทยได้ส่งผลให้ชายฝั่งทะเล ระบบนิเวศ และแหล่งน้ำสาธารณะต่าง ๆ ได้รับความเสียหาย โดยแหล่งน้ำสาธารณะทั้งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินมีการปนเปื้อนมลพิษ ซึ่งสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนที่เคยใช้แหล่งน้ำต่าง ๆ เหล่านั้น จึงมีความจำเป็นที่หน่วยงานราชการจะต้องเข้าไปดำเนินการช่วยเหลือโดยเร่งด่วน เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนให้กลับมาใช้แหล่งน้ำต่าง ๆ เหล่านั้นได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อแก้ไขปัญหาที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนจากการใช้น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะที่ได้รับการปนเปื้อนของมลพิษ
2. เพื่อส่งเสริมท้องถิ่นมีน้ำใช้ที่สะอาด ปลอดภัยเพื่อการอุปโภค บริโภค
3. เพื่อการสนับสนุนให้ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์

เป้าหมาย

ฟื้นฟูแหล่งน้ำสาธารณะที่ได้รับการปนเปื้อนจากมลพิษ ในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินการ

กิจกรรม

1. สำรวจและเก็บตัวอย่างน้ำจากแหล่งน้ำสาธารณะทั้งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย เพื่อตรวจวัดคุณภาพน้ำ
2. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบว่าแหล่งน้ำใดบ้างที่ได้รับการปนเปื้อน
3. ดำเนินการฟื้นฟูแหล่งน้ำสาธารณะที่ได้รับการปนเปื้อนของมลพิษ

พื้นที่ดำเนินการ

แหล่งน้ำสาธารณะทั้งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน ในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

ระยะเวลาดำเนินการ 12 เดือน

งบประมาณ 20,000,000 บาท

หน่วยงานรับผิดชอบ

กรมควบคุมมลพิษ

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. แหล่งน้ำสาธารณะในพื้นที่ที่ธรณีพิบัติภัยได้รับการฟื้นฟูให้มีคุณภาพดี
2. ประชาชนในพื้นที่มีแหล่งน้ำที่สะอาดใช้เพื่อการอุปโภค บริโภค

ตัวชี้วัดผลสำเร็จของโครงการ

ร้อยละ 80 ของแหล่งน้ำสาธารณะที่มีการปนเปื้อนของมลพิษและได้รับการแก้ไข

2.2 โครงการส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิดประเภทบ้านเรือนและอาคาร

เหตุผลและความจำเป็น

สืบเนื่องจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 ทำให้ประชาชนใน 6 จังหวัดภาคใต้ อันได้แก่ จ. ระนอง พังงา กระบี่ ภูเก็ต ตรัง และสตูล ได้รับความสูญเสียทั้งทางด้านชีวิตและทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก การฟื้นฟูที่อยู่อาศัยของประชาชนจำเป็นต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วน เพื่อให้ประชาชนสามารถประกอบอาชีพได้ตามปกติ ซึ่งการฟื้นฟูดังกล่าวจำเป็นต้องดำเนินการอย่างมีระบบเพื่อป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจากการเพิ่มขึ้นของประชาชนและนักท่องเที่ยว โดยเบื้องต้นการแก้ไขปัญหาน้ำเสียจากชุมชนในพื้นที่สามารถทำได้โดยการจัดการน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิด เพื่อปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียให้ดีขึ้นก่อนระบายน้ำเสียลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

ระบบบำบัดน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิดที่เป็นระบบที่มีการก่อสร้างหรือติดตั้งเพื่อบำบัดน้ำเสียจากอาคารเดี่ยว เช่น บ้านพักอาศัย อาคารชุด โรงเรียน หรืออาคารสถานที่ทำการ เพื่อลดความสกปรกของน้ำเสียในระดับหนึ่งก่อนระบายออกสู่สิ่งแวดล้อม โดยทั่วไปที่นิยมใช้กัน ได้แก่ บ่อดักไขมัน (Grease Trap) ระบบบ่อกะเอย (Septic Tank) ระบบบ่อกกรองไร้อากาศ (Anaerobic Filter) เป็นต้น ซึ่งเป็นระบบที่สามารถดำเนินการจัดสร้างได้โดยเจ้าของบ้านและอาคารต่างๆ แต่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากเจ้าของอาคารและผู้ประกอบการเป็นสำคัญ ทั้งนี้ บ่อดักไขมันใช้สำหรับบำบัดน้ำเสียจากครัวเรือนของบ้านพักอาศัย ห้องอาหาร หรือภัตตาคาร เนื่องจากน้ำเสียดังกล่าวนี้น้ำมันและไขมันปนอยู่มาก หากไม่กำจัดออกจะทำให้ท่อระบายน้ำอุดตัน และมีผลกระทบต่อคุณภาพน้ำ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น กรมควบคุมมลพิษจึงดำเนินการจัดทำโครงการส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิดประเภทบ้านเรือนและอาคาร เพื่อให้ประชาชนและผู้ประกอบการได้ รับทราบถึงปัญหาพื้นฐานของท้องถิ่นในเบื้องต้นและเพื่อช่วยลดปริมาณความสกปรกของน้ำเสียจากชุมชน

สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

จากการสำรวจความเสียหายที่ประสบภัยธรณีพิบัติภาคใต้ พบว่าชุมชนที่อยู่แนวชายฝั่งได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การฟื้นฟูควรกำหนดมาตรการและมีกรอบการดำเนินงานที่ครอบคลุม เพื่อให้ท้องถิ่นและประชาชนสามารถดำเนินการได้ด้วยตนเอง และจะทำให้ชุมชนอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้โดยไม่เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในอนาคต

การจัดการน้ำเสียชุมชนในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ เพื่อให้เกิดการฟื้นฟูธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพน้ำแหล่งน้ำที่ดีขึ้น จำเป็นต้องมีการจัดการน้ำเสียควบคู่กับการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในการจัดการน้ำเสีย โดยใช้วิธีการที่สามารถดำเนินการได้เองในพื้นที่ และคำนึงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งจะทำให้การพัฒนามีความยั่งยืนต่อไป

ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

การดำเนินโครงการนำร่องระบบการจัดการน้ำเสียสำหรับชุมชนขนาดเล็กในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัย จะสามารถควบคุมการระบายน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำ ซึ่งโครงการนี้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติข้อที่ 2 ด้านการเสริมสร้างศักยภาพของประเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และข้อที่ 5 ด้านการบริหารจัดการประเทศที่เน้นการฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งด้านการดูแลพัฒนาการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เอื้อต่อการดำรงชีวิตเกิดความสมดุลในการพัฒนาและเป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในประเทศอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่เร่งดำเนินการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ประสบภัยจากธรณีพิบัติภาคใต้

วัตถุประสงค์

4.1 เพื่อให้มีการติดตั้งถังดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิดสำหรับบ้านเรือนและอาคาร

4.2 เพื่อสร้างจิตสำนึกและความร่วมมือในการแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำจากชุมชน

เป้าหมาย

อาคารและบ้านเรือนในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัย มีการจัดการน้ำเสียเบื้องต้นก่อนระบายออกสู่สิ่งแวดล้อม

กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินการ

6.1 ประสานงาน ประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดเตรียมการอบรมและสาธิต

6.2 จัดอบรมและสาธิตวิธีการติดตั้งถังดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิด

6.3 เผยแพร่และประชาสัมพันธ์โครงการให้กับสถานประกอบการและประชาชนผู้สนใจทั่วไปอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในรูปของสื่อสิ่งพิมพ์และอิเล็กทรอนิกส์ เช่น แผ่นพับ วีดิทัศน์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น

ระยะเวลาดำเนินการ

ระยะเวลาดำเนินการ 1 ปี

กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน และองค์กรพัฒนาเอกชน

โครงการส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิดประเภทบ้านเรือนและอาคารในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัย เป็นโครงการที่เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชนและองค์กรพัฒนาเอกชนในท้องถิ่นสามารถดำเนินการในการบริหารจัดการน้ำเสียที่เกิดขึ้นภายในชุมชนได้เอง เช่น การติดตามตรวจสอบและควบคุมการระบายน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดของชุมชน การใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่ในการบำบัดน้ำเสีย เป็นต้น

ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

โครงการส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิดประเภทบ้านเรือนและอาคารในพื้นที่ 6 จังหวัดเป็นโครงการหนึ่งภายใต้การบริหารจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัยภาคใต้ ซึ่งเป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล และเป็นโครงการจัดการน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดประเภทหนึ่งในหลายประเภทที่จะได้ดำเนินการไปพร้อมกันในพื้นที่ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัยภาคใต้ เช่น โครงการจัดการน้ำเสียในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ โครงการนำร่องระบบการจัดการน้ำเสียสำหรับชุมชนขนาดเล็กในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ เพื่อลดและควบคุมการระบายน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดที่จะระบายลงสู่แหล่งน้ำ

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 10.1 เพื่อลดปริมาณความสกปรกของน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดประเภทชุมชนก่อนระบายลงสู่สิ่งแวดล้อม
- 10.2 อาคารและบ้านเรือนมีการจัดการน้ำเสียเบื้องต้นก่อนระบายออกสู่สิ่งแวดล้อม
- 10.3 ชุมชนและประชาชนในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัย มีความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดการน้ำเสียที่เหมาะสม

ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ

- 11.1 อาคารและบ้านเรือน ไม่น้อยกว่าจังหวัดละ 20 แห่งในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัยมีการจัดการน้ำเสียเบื้องต้นที่เหมาะสม
- 11.2 ร้อยละ 80 ของกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัยมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการน้ำเสีย

เป้าหมายผลผลิตและตัวชี้วัด

ผลผลิต

1. บ้านเรือนและอาคารมีการจัดการน้ำเสียเบื้องต้นก่อนระบายออกสู่สิ่งแวดล้อม
2. ประชาชนในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัยมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการน้ำเสีย

ตัวชี้วัด

1. อาคารและบ้านเรือน ไม่น้อยกว่าจังหวัดละ 20 แห่งในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัยมีการจัดการน้ำเสียเบื้องต้นที่เหมาะสม
2. ประชาชนในพื้นที่กลุ่มเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ได้รับความรู้ ความเข้าใจในการติดตั้งและการใช้ถังดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิดสำหรับจัดการน้ำเสียเบื้องต้นเบื้องต้นก่อนระบายลงสู่สิ่งแวดล้อม

งบประมาณ 5,000,000 บาท

การบริหารจัดการโครงการ

กรมควบคุมมลพิษจะเป็นผู้บริหารโครงการ โดยจัดตั้งคณะกรรมการบริหารโครงการและเชิญองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือชุมชนในพื้นที่ดำเนินการร่วมเป็นคณะกรรมการบริหารโครงการ

การรายงานและติดตามประเมินผล

จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรมทุก 6 เดือน และติดตามประเมินผลสำเร็จของโครงการตามดัชนีชี้วัดผลสำเร็จโครงการ

2.3 โครงการนำร่องระบบการจัดการน้ำเสียสำหรับชุมชนขนาดเล็ก ในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้

หลักการและเหตุผล

จากเหตุการณ์ธรณีพิบัติได้สร้างความเสียหายให้แก่ประชาชนและส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมในพื้นที่ 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง สตูล เป็นอย่างมาก จึงจำเป็นต้องได้รับการบูรณะอย่างเร่งด่วนเนื่องจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของภาคใต้ การฟื้นฟูพื้นที่ดังกล่าวจำเป็นต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีมาตรการและแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนมีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มต้น มีการจัดการน้ำเสียจากชุมชนและสถานประกอบการ เป็นมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษด้านน้ำเสียที่ควรดำเนินการควบคู่กับการฟื้นฟูบูรณะความเสียหาย ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งในการให้ชุมชนขนาดเล็กสามารถจัดการน้ำเสียของตนเองได้ โดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่และการให้ชุมชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและร่วมดำเนินการ ซึ่งโครงการนำร่องระบบการจัดการน้ำเสียสำหรับชุมชนขนาดเล็กจะเป็นแนวทางในการลดปริมาณความสกปรกของน้ำเสียจากชุมชนที่ระบายลงสู่แหล่งน้ำและชายฝั่งทะเลซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวต่อไป

สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

จากการสำรวจความเสียหายที่ประสบภัยธรณีพิบัติภาคใต้ พบว่าชุมชนที่อยู่แนวชายฝั่งได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การฟื้นฟูควรกำหนดมาตรการและมีกรอบการดำเนินงานที่ครอบคลุม เพื่อให้ท้องถิ่นและประชาชนสามารถดำเนินการได้ด้วยตนเอง และจะทำให้ชุมชนอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้โดยไม่เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในอนาคต

การจัดการน้ำเสียชุมชนในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ เพื่อให้เกิดการฟื้นฟูธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพน้ำแหล่งน้ำที่ดีขึ้น จำเป็นต้องมีการจัดการน้ำเสียควบคู่กับการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในการจัดการน้ำเสีย โดยใช้วิธีการที่สามารถดำเนินการได้เองในพื้นที่ และคำนึงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งจะทำให้การพัฒนามีความยั่งยืนต่อไป

ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

การดำเนินโครงการนำร่องระบบการจัดการน้ำเสียสำหรับชุมชนขนาดเล็กในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัย จะสามารถควบคุมการระบายน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำ ซึ่งโครงการนี้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติข้อที่ 2 ด้านการเสริมสร้างศักยภาพของประเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และข้อที่ 5 ด้านการบริหารจัดการประเทศที่เน้นการฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งด้านการดูแลพัฒนาการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เอื้อต่อการดำรงชีวิตเกิดความสมดุลในการพัฒนาและเป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในประเทศอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่เร่งดำเนินการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ประสบภัยจากธรณีพิบัติภาคใต้

วัตถุประสงค์

1. จัดทำระบบการจัดการน้ำเสียสำหรับชุมชนขนาดเล็ก ในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้
2. เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในการจัดการน้ำเสียชุมชน โดยใช้วิธีการที่สามารถดำเนินการได้เองในพื้นที่ และการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชน

เป้าหมาย

ชุมชนขนาดเล็กในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัย สามารถจัดการน้ำเสียได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินการ

ดำเนินการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียขนาดเล็กจำนวน 10 แห่ง ในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัย ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ภูเก็ต ระนอง ตรัง พังงา และสตูล โดยมีกิจกรรมดังนี้

1. ศึกษารูปแบบระบบบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดเล็กที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ประสบภัยพิบัติ 6 จังหวัดภาคใต้ (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล) ขนาดความสามารถในการบำบัดน้ำเสียรวมไม่น้อยกว่า 50 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน โดยการนำรูปแบบระบบบำบัดน้ำเสียที่กรมควบคุมมลพิษศึกษาไว้ไปประยุกต์ใช้
2. คัดเลือกชุมชนที่มีความเหมาะสมและมีความพร้อมในการดำเนินการจัดการน้ำเสียที่เหมาะสม เช่น พื้นที่ ปริมาณน้ำเสีย จำนวนไม่น้อยกว่า 10 แห่งและกำหนดแนวทางและจัดทำรายละเอียดการจัดการน้ำเสียที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่
3. ก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียตามรูปแบบและแนวทางในข้อ 1 และ 2
4. ทดสอบการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย
5. ตรวจสอบน้ำเสียและน้ำทิ้ง และจุดอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการทดสอบประสิทธิภาพระบบบำบัดน้ำเสีย โดยวิเคราะห์ค่าพารามิเตอร์ที่สำคัญไม่น้อยกว่า 8 พารามิเตอร์
6. อบรมผู้แทนชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการดูแลและบำรุงรักษาระบบ การบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย
7. จัดสัมมนาและดูงานการจัดการน้ำเสียชุมชนขนาดเล็ก สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนในพื้นที่ให้มีส่วนร่วมในการจัดการน้ำเสีย โดยเชิญผู้นำองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นและชุมชนในพื้นที่เข้าร่วม
8. จัดทำคู่มือการเดินระบบและบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสีย
9. จัดทำแผ่นพับเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดการน้ำเสีย

ระยะเวลาดำเนินการ

24 เดือน

กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน และองค์กรพัฒนาเอกชน

โครงการนำร่องระบบการจัดการน้ำเสียสำหรับชุมชนขนาดเล็กในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัย เป็นโครงการที่เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชนและองค์กรพัฒนาเอกชนในท้องถิ่นสามารถดำเนินการในการบริหารจัดการน้ำเสียที่เกิดขึ้นภายในชุมชนได้เอง เช่น การติดตามตรวจสอบและควบคุมการระบายน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดของชุมชน การใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่ในการบำบัดน้ำเสีย เป็นต้น

ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

โครงการนำร่องระบบการจัดการน้ำเสียสำหรับชุมชนขนาดเล็กในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้เป็นโครงการหนึ่งภายใต้การบริหารจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัยภาคใต้ ซึ่งเป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล และเป็นโครงการจัดการน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดประเภทหนึ่งในหลายประเภทที่จะได้ดำเนินการไปพร้อมกันในพื้นที่ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัยภาคใต้ เช่น โครงการจัดการน้ำเสียในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เพื่อลดและควบคุมการระบายน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดที่จะระบายลงสู่แหล่งน้ำ

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

10.1 เพื่อลดปริมาณความสกปรกของน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดประเภทชุมชนก่อนระบายลงสู่แหล่งน้ำ

10.2 ระบบบำบัดน้ำเสียนำร่องที่ประกอบด้วย ระบบรวบรวมน้ำเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย และการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย จำนวน 10 แห่งเพื่อเป็นต้นแบบสำหรับนำไปประยุกต์ใช้ในพื้นที่

10.3 ชุมชนและประชาชนในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัย มีความรู้ ความเข้าใจ ในการดูแลรักษาระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย และการจัดการน้ำเสียที่เหมาะสม

ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ

11.1 จำนวนชุมชน 10 ชุมชนในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัยมีการจัดการน้ำเสียที่เหมาะสม

11.2 ร้อยละ 80 ของกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัยมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการน้ำเสีย

เป้าหมายผลผลิตและตัวชี้วัด

ผลผลิต

1. ชุมชนขนาดเล็กอย่างน้อย 10 ชุมชน มีรูปแบบการจัดการน้ำเสียที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่
2. ชุมชนในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัยมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการน้ำเสีย

ตัวชี้วัด

1. ระบบบำบัดน้ำเสียที่จัดสร้างสามารถลดปริมาณความสกปรกได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของความสามารถของระบบ
2. ชุมชนขนาดเล็กในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยธรณีพิบัติภัยมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียไม่น้อยกว่า 10 ชุมชน

งบประมาณ 45,000,000 บาท

การบริหารจัดการโครงการ

กรมควบคุมมลพิษจะเป็นผู้บริหารโครงการ โดยจัดตั้งคณะกรรมการบริหารโครงการและเชิญองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือชุมชนในพื้นที่ดำเนินการร่วมเป็นคณะกรรมการบริหารโครงการ

การรายงานและติดตามประเมินผล

จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรมทุก 6 เดือน และติดตามประเมินผลสำเร็จของโครงการตามดัชนีชี้วัดผลสำเร็จโครงการ

2.4 โครงการการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว

หลักการและเหตุผล

จากการเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติ (สึนามิ) ได้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันในพื้นที่ 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อการท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ ประกอบกับรัฐบาลได้กำหนดให้การท่องเที่ยวเป็นนโยบายหลักในการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประเทศ และมีมติให้หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวชักจูงให้นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยอันจะนำมาซึ่งรายได้เข้าสู่ประเทศ จึงมีความจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูอย่างเร่งด่วน

กรมควบคุมมลพิษ จึงได้ขยายพื้นที่ดำเนินการโครงการประเมินดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยวในพื้นที่ 6 จังหวัด เพื่อประเมินสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของชายหาดท่องเที่ยวและอำนวยความสะดวกต่อการท่องเที่ยว รวมทั้งสนับสนุนข้อมูลแก่หน่วยงานท้องถิ่นให้มีการปรับปรุงและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมของชายหาดท่องเที่ยว โดยคาดว่าจะสามารถฟื้นคืนธรรมชาติของชายหาดท่องเที่ยว รวมทั้งรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับการท่องเที่ยวให้ยั่งยืนตลอดไป

สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

พื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันในพื้นที่ 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล ได้รับผลกระทบจากการเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติ (สึนามิ) ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและส่งผลกระทบโดยตรงต่อการท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ จึงมีความจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูอย่างเร่งด่วน

ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

เป็นการดำเนินงานตามที่ คณะกรรมการบริหารจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ประสบภัยพิบัติภัยภาคใต้ชายฝั่งทะเลอันดามัน ซึ่งมีท่านรองนายกรัฐมนตรี (นายจาตุรนต์ ฉายแสง) เป็นประธาน ได้มีมติเห็นชอบในหลักการกรอบโครงการ/กิจกรรม และวงเงินงบประมาณตามมาตรการหลักการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและชุมชนในพื้นที่ประสบภัยพิบัติภัย ในระยะเร่งด่วน ดังนั้น กรมควบคุมมลพิษ จึงได้ดำเนินโครงการการประเมินดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยวขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรการดังกล่าวซึ่งเป็นนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ โดยได้ขยายพื้นที่ดำเนินการโครงการฯ ในพื้นที่ 6 จังหวัด

วัตถุประสงค์

- 1.เพื่อสำรวจคุณภาพสิ่งแวดล้อมของชายหาดท่องเที่ยวในพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามัน 6 จังหวัด
- 2.จัดทำปายประชาสัมพันธ์ดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยวที่ทำการประเมิน

เป้าหมาย

เพื่อทราบสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของชายหาดท่องเที่ยวในพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามัน 6 จังหวัด และเป็นข้อมูลสนับสนุนการจัดการและการแก้ไขปัญหา รวมทั้งการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์ดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยวที่ทำการประเมินแก่นักท่องเที่ยวและประชาชนที่สนใจ

กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินงาน

6.1 สำรวจและเก็บตัวอย่างน้ำทะเลชายฝั่งบริเวณหาดท่องเที่ยวที่สำคัญ 15 หาด ได้แก่ หาดนางทอง หาดบางเนียง จังหวัดพังงา หาดพระนาง หาดนพรัตน์ธารา หาดคลองดาว หาดคลองหิน (เกาะลันตา) จังหวัดกระบี่ หาดบางเทา หาดกะตะ หาดกมลา หาดโนayang จังหวัดภูเก็ต หาดเขาควาย หาดอ่าวใหญ่ (เกาะพยาม) จังหวัดระนอง หาดบ้านเขา (เกาะสุกร) จังหวัดตรัง หาดพันตะมะละกา หาดตะโละอูดัง จังหวัดสตูล จำนวน 6 ครั้งต่อปี (เดือนกุมภาพันธ์ มีนาคม เมษายน มิถุนายน สิงหาคม และธันวาคม) โดยสำรวจคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว ดังนี้

6.1.1 สำรวจคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง เก็บตัวอย่างน้ำทะเลที่ทุกๆ ระยะ 500 เมตร ตลอดแนวความยาวหาด จากบริเวณที่มีกิจกรรมนันทนาการต่างๆ ที่ความลึกประมาณ 1 เมตร

6.1.2 สำรวจปริมาณขยะตกค้าง สำรวจบริเวณเดียวกับที่เก็บตัวอย่างน้ำ โดยเก็บขยะตกค้างในน้ำทั้งที่ลอยน้ำและใต้น้ำ และขยะตกค้างบนหาดในพื้นที่ขนาด 100 ตารางเมตร ส่วนขยะตกค้างในชุมชนชายหาดจะประเมินขยะที่ตกค้างนอกถังรองรับขยะที่ตั้งอยู่บริเวณแนวชายหาด

6.1.3 สำรวจความสมบูรณ์ของชายหาด สันทรายจะใช้การเดินสำรวจ ส่วนข้อมูลการกัดเซาะชายหาดและปะการัง จะใช้ข้อมูลทุติยภูมิล่าสุดจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและได้ศึกษาไว้

6.1.4 สำรวจการรุกรานของพืชต่างถิ่น โดยใช้วิธีการเดินสำรวจเพื่อวัดขนาดพื้นที่ของสิ่งก่อสร้างถาวรที่รุกรานแนวชายหาด เช่น จุดชมวิวที่ยื่นลงไปทะเล ท่าเทียบเรือ ร้านอาหาร เป็นต้น แล้วคำนวณเป็นร้อยละกับขนาดพื้นที่หาดทั้งหมด

6.2 สรุปผลการสำรวจ เพื่อประเมินและจัดทำรายงานคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว ในพื้นที่ 6 จังหวัด

6.3 จัดทำและติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์ผลการประเมินดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยวในพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันที่ทำการประเมิน จำนวน 15 ป้าย เพื่อเผยแพร่ผลการดำเนินงานให้นักท่องเที่ยวทราบสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม และให้เกิดความร่วมมือในการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ระยะเวลาการดำเนินการ

24 เดือน

กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชนและองค์กรพัฒนาเอกชน (ถ้ามี)

เป็นการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

เป็นการขยายพื้นที่ดำเนินการโครงการประเมินดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว ซึ่งกรมควบคุมมลพิษได้ดำเนินงานมาตั้งแต่ ปี 2545 ในพื้นที่ชายหาดสำคัญ ๆ 14 แห่งทั่วประเทศ

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยวในพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามัน 6 จังหวัด ผ่านป้ายประชาสัมพันธ์ดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

ชายหาดท่องเที่ยวในพื้นที่ได้รับการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายผลผลิตและตัวชี้วัด

ร้อยละ 80 ของชายหาดท่องเที่ยวในพื้นที่ได้รับการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อม

งบประมาณ 5,000,000 บาท

การบริหารจัดการโครงการ

กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ

การรายงานและการติดตามประเมินผล

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช รายงานผลการประเมินดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยวมายังกรมควบคุมมลพิษทุก ๆ 6 เดือน

2.5 โครงการเสริมสร้างการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดโดยมาตรการทางกฎหมายและมาตรการทางสังคม

หลักการและเหตุผล

พื้นที่ 6 จังหวัดที่เกิดกรณีพิบัติภัยซึ่งตั้งอยู่บนชายฝั่งด้านตะวันตกของภาคใต้ ครอบคลุมเนื้อที่ในจังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต ตรัง กระบี่ สตูล ถือได้ว่าเป็นพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการอุปโภคและบริโภคของประชาชนที่สำคัญ อีกทั้งยังเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติซึ่งมีระบบนิเวศที่สลับซับซ้อนและมีคุณค่าแก่การรักษาไว้ รวมถึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย แต่ในปัจจุบันนอกเหนือจากกรณีกรณีพิบัติแล้ว ลุ่มน้ำพื้นที่ 6 จังหวัดได้เสื่อมโทรมลงอันเนื่องมาจากกิจกรรมของมนุษย์อย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นปัญหามลพิษจากแหล่งชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม และเกษตรกรรมของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานพักตากอากาศและโรงแรมที่ตั้งบริเวณริมชายฝั่ง เป็นสาเหตุที่ทำให้คุณภาพน้ำชายฝั่งเสื่อมโทรมลง อีกทั้งการบังคับใช้กฎหมายของรัฐที่ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ อาจอันเนื่องมาจากการทำงานที่ซ้ำซ้อนกันของหน่วยงานต่างๆ การขาดแคลนบุคลากรเจ้าหน้าที่ การขาดแรงจูงใจในการรักษาสสิ่งแวดล้อมและการขาดประสิทธิภาพในการติดตามตรวจสอบ การรายงานผล ตลอดจนการควบคุมมลพิษข้อจำกัดต่างๆ เหล่านี้ แสดงให้เห็นว่ามาตรการด้านกฎหมายในลักษณะการบังคับใช้กฎหมายในการควบคุมเพียงอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอที่จะลดปัญหามลพิษ

ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมสู่สาธารณะเป็นแนวทางหนึ่งในการเสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการช่วยกันลดปัญหาและปริมาณมลพิษ ซึ่งช่วยส่งเสริมสนับสนุนมาตรการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เพื่อให้ชุมชนและผู้ประกอบการมีแรงจูงใจในการรักษาสสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามเกณฑ์หรือดีกว่าเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด เพื่อปรับปรุงคุณภาพน้ำและทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ 6 จังหวัดให้ดียิ่งขึ้น

สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

สืบเนื่องจากเหตุการณ์กรณีพิบัติที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 ทำให้ประชาชนและผู้ประกอบกิจการในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ซึ่งครอบคลุมเนื้อที่ในจังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต ตรัง กระบี่ สตูล ได้รับความสูญเสียทั้งด้านชีวิตและทรัพย์สิน อีกทั้งก่อให้เกิดความเสียหายและเปลี่ยนแปลงแก่ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศที่ซับซ้อน การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และอาคารที่ได้รับความเสียหายจึงต้องเร่งดำเนินการอย่างเร่งด่วน เพื่อให้ประชาชนและผู้ประกอบการสามารถประกอบอาชีพได้ตามปกติ และให้สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติกลับคืนมาและอุดมสมบูรณ์เช่นเดิม ดังนั้นเพื่อปรับปรุงคุณภาพน้ำในลุ่มน้ำและชายฝั่งของพื้นที่ทั้ง 6 จังหวัดภาคใต้ กรมควบคุมมลพิษจึงดำเนินการส่งเสริมและควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษที่ระบายน้ำเสียออกสู่ภายนอก ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรม อาคารประเภท ก และฟาร์มสุกร ติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียและ

ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้ประชาชน ผู้ประกอบการและหน่วยงานต่าง ๆ ได้ร่วมมือรักษาคุณภาพแหล่งน้ำและชายฝั่งให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวและมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ในการดำรงชีวิต ต่อไป

ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

ความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติ และแนวทางการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังนี้

(1) นโยบายรัฐบาลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูสภาพและคุณภาพ การป้องกันการเสื่อมโทรมหรือการสูญสิ้นไปและการนำกลับมาใช้ใหม่ ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพให้เอื้อต่อการดำรงชีวิต เกิดความสมดุลในการพัฒนา และเป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างยั่งยืน โดยส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(2) ยุทธศาสตร์ชาติข้อที่ 2 ด้านเสริมสร้างศักยภาพของประเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และข้อที่ 5 ด้านการบริหารจัดการประเทศที่เน้นการฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งด้านการดูแลพัฒนา การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ และรักษาคุณภาพของสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เอื้อต่อการดำรงชีวิต เกิดความสมดุลในการพัฒนาและเป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในประเทศอย่างยั่งยืน และแนวทางการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2546

(3) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติของประเทศให้มีความอุดมสมบูรณ์ และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เอื้อต่อการอนุรักษ์ฟื้นฟูและรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ โดยอาศัยกลไกและกระบวนการจัดการเชิงบูรณาการที่เน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยให้ความสำคัญกับการลดมลพิษ เพื่อให้เมืองและชุมชนมีความน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและลดต้นทุนทางเศรษฐกิจในการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการอนุรักษ์ฟื้นฟูและรักษาสภาพแวดล้อมชุมชน ศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เพื่อสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของสังคมไทย อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนซึ่งเป็นฐานรากของประเทศให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

(1) เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย และการจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งกำเนิดมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ภายในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้

(2) เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจให้กับแหล่งกำเนิดมลพิษในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น

(3) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลปัญหามลพิษ และผลักดันเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตระหนักถึงการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น

(4) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมแหล่งกำเนิดมลพิษที่ปฏิบัติตามกฎหมายและดำเนินการทางกฎหมายกับผู้ประกอบการที่ก่อมลพิษ

เป้าหมาย

แหล่งกำเนิดมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ประเภทโรงงานอุตสาหกรรม อาคารประเภท ก และการเลี้ยงสุกร บริเวณพื้นที่ 6 จังหวัด ภาคใต้ ให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายสิ่งแวดล้อมและลดการปล่อยมลพิษ

กิจกรรมและพื้นที่ดำเนินการ

(1) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์การดำเนินมาตรการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของแหล่งกำเนิดมลพิษให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษและประชาชนในพื้นที่รับทราบ

(2) ติดตามตรวจสอบและส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งกำเนิดมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535

(3) ประมวลผลข้อมูลการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ก่อมลพิษ

(4) ประชาสัมพันธ์เปิดเผยข้อมูลการจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ตรวจสอบสู่สาธารณะ

(5) ดำเนินการกับผู้ก่อมลพิษที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(6) ติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการ

ระยะเวลาดำเนินการ 18 เดือน

กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน

เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมให้ครอบคลุมทุกภาคส่วน จะดำเนินการแต่งตั้งคณะทำงานประกอบด้วย สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ปศุสัตว์จังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ทรงคุณวุฒิหรือนักวิชาการ และผู้แทนประชาชนในพื้นที่/อาสาสมัครสิ่งแวดล้อม

ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- (1) การปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ก่อมลพิษตามแหล่งกำเนิดมลพิษเป้าหมาย และการปรับปรุงการจัดการสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามหรือดีกว่าเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด
- (2) คุณภาพน้ำและทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่มีคุณภาพดี และอุดมสมบูรณ์ขึ้น
- (3) ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานราชการส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชนและประชาชน ในการสร้างแรงผลักดันต่อผู้ก่อมลพิษ เพื่อให้ปฏิบัติตามกฎหมาย และปรับปรุงการจัดการสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น

ดัชนีชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

แหล่งกำเนิดมลพิษที่ปฏิบัติตามกฎหมายมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นและคุณภาพน้ำในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้มีจำนวนมากขึ้น

เป้าหมายผลผลิตและตัวชี้วัด

แหล่งกำเนิดมลพิษที่ตั้งในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้มีจำนวนมากขึ้น เพื่อส่งผลให้คุณภาพน้ำดีขึ้น เหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยว มีระบบนิเวศที่สมบูรณ์ เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำและพันธุ์พืชต่าง ๆ

งบประมาณ

จำนวน 3 ล้านบาท

การบริหารจัดการโครงการ (ตามเอกสารแนบ 3)

ดำเนินการเป็น 2 ส่วน คือ

- (1) การติดตามตรวจสอบแหล่งกำเนิดในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้และดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ก่อให้เกิดมลพิษ
- (2) การประชาสัมพันธ์/เผยแพร่ข้อมูลและการสร้างการมีส่วนร่วม

การรายงานและการติดตามประเมินผล

คณะทำงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่และกรมควบคุมมลพิษ ทำหน้าที่กำกับดูแลและติดตามการดำเนินงานโครงการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ เพื่อให้เกิดความถูกต้อง โปร่งใส เป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ จัดทำสรุปเพื่อรายงานผลโครงการทุก 3 เดือน

2.6 โครงการส่งเสริมการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย ในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

หลักการและเหตุผล

ขยะเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในการเกิดธรณีพิบัติภัย เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 ทำให้พื้นที่ที่ประสบธรณีพิบัติมีปัญหามากขึ้นเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีหน่วยงานราชการและภาคประชาชนได้เข้าร่วมกันทำความสะอาดเป็นการแก้ไขปัญหาลเฉพาะหน้าในระยะสั้น สำหรับการดำเนินการในระยะปานกลางและระยะยาวนั้นจะต้องมีการส่งเสริมนโยบายการลดปริมาณขยะแหล่งกำเนิด การนำกลับมาใช้ใหม่ การคัดแยกขยะ ตลอดจนกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกและแรงจูงใจให้ประชาชนมีความรู้ในเรื่องการลดคัดแยกและนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่
2. เพื่อสนับสนุนผลักดันนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาขยะอย่างจริงจัง
3. เพื่อเร่งรัดให้ท้องถิ่นจัดทำแผนการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย

เป้าหมาย

เป้าหมาย

ส่งเสริมการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินการ

กิจกรรม

1. จัดเตรียมเอกสารรูปแบบ.....เป็นกิจกรรมการลดคัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย
2. ประสานท้องถิ่นในการจัดทำแผนงานและกิจกรรมในการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยตามรูปแบบที่กำหนด
3. ประสานการดำเนินกิจกรรมลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย ตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้
4. ให้คำแนะนำสนับสนุนการดำเนินงานและติดตามตรวจสอบประเมินผลการดำเนินงาน

พื้นดำเนินการ

พื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัย

ระยะเวลาดำเนินการ 24 เดือน

งบประมาณ 5,000,000 บาท

หน่วยงานรับผิดชอบ

กรมควบคุมมลพิษ

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. พื้นที่ธรณีพิบัติภัยไม่มีการปนเปื้อนจากขยะมูลฝอย
2. ประชาชนมีสภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

ร้อยละ 60 ของชุมชนที่เข้าร่วมโครงการมีกิจกรรมการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์
ขยะมูลฝอย

2.7 โครงการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

1. หลักการและเหตุผล

จากสถานการณ์ธรณีพิบัติภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ เป็นผลในประชาชนและสิ่งมีชีวิตในพื้นที่ได้รับบาดเจ็บและมีผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมาก ปัญหาที่ตามมา คือ ก่อให้เกิดมูลฝอยติดเชื้อจากการรักษาพยาบาลมีปริมาณที่สูงกว่าช่วงเวลาปกติมากนัก กอปรกับในเวลาปกติการจัดการมูลฝอยติดเชื้อก็ดำเนินการโดยโรงพยาบาลเอง ซึ่งเตาเผาเหล่านี้มีสภาพเก่าหรือชำรุดไม่สามารถใช้การได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงมีความเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้อเหล่านั้น นอกจากนี้กระบวนการจัดการมูลฝอยติดเชื้อจำเป็นที่จะต้องได้รับการจัดการแตกต่างไปจากมูลฝอยทั่วไป เนื่องจากเป็นขยะมูลฝอยที่มีลักษณะพิเศษคือ อาจมีการแพร่กระจายของโรคติดต่อ หรืออันตรายจากการติดเชื้อที่ปนเปื้อนออกสู่ประชาชนและสิ่งแวดล้อมได้ง่าย ในปัจจุบันพบว่าการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในสถานพยาบาลยังมีปัญหาด้านการดำเนินงาน เช่น การขนย้ายที่ไม่เหมาะสม การคัดแยกที่ไม่ถูกต้อง และเตาเผามูลฝอยติดเชื้อไม่อยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานได้เต็มที่ ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นเหล่านี้ เป็นอุปสรรคสำคัญในการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนที่เกิดขึ้นในขณะนี้ ดังนั้น เพื่อให้การการแก้ไขปัญหาเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ และเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อที่จะเกิดต่อไปในอนาคต หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงต้องมีมาตรการและแนวทางการดำเนินงานระบบการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ที่เกิดขึ้นให้เกิดขึ้นครอบคลุมพื้นที่

2. สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

ปัจจุบันในพื้นที่ที่เกิดธรณีพิบัติภัย มีระบบการจัดการมูลฝอยติดเชื้อของโรงพยาบาลภายใต้กระทรวงสาธารณสุข โดยวิธีเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ ซึ่งเป็นเตาขนาดเล็ก และองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นที่มีเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ คือ เทศบาลเมืองภูเก็ต โดยมีขนาด 3 ตัน/วัน ซึ่งเมื่อเกิดเหตุการณ์ทำให้องค์กรต้องรองรับปริมาณมูลฝอยติดเชื้อเป็นจำนวนมากกว่าปกติเกินขีดความสามารถ จากแนวทางการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ โดยการแบ่งกลุ่มจังหวัดเพื่อจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ด้วยรูปแบบศูนย์จัดการมูลฝอยติดเชื้อในจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งปัจจุบันก็มีแนวโน้มการให้บริการใกล้เคียงประสิทธิภาพสูงสุดของศูนย์แล้ว พร้อมทั้งเหตุแทรกแซงจากธรณีพิบัติทำให้ความสามารถในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อเกินกำลังความสามารถของศูนย์ใกล้เคียง จึงทำให้ต้องมีการก่อสร้าง หรืออำนวยการจัดการเพิ่มเติม เป็นการเร่งด่วน

3. ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

ตามแผนการจัดการขยะมูลฝอยแห่งชาติ ได้มีการกำหนดกรอบแนวทางการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ และมีแนวทางให้ดำเนินการร่วมกันในลักษณะศูนย์การจัดการมูลฝอยติดเชื้อรวม ทั้งนี้ การดำเนินงานจะต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวง พ.ศ.2545 การกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ ของกระทรวงสาธารณสุข

4. วัตถุประสงค์

เพื่อจัดตั้งศูนย์จัดการมูลฝอยติดเชื้อและสามารถจัดการมูลฝอยติดเชื้อที่ถูกต้อง รองรับและให้บริการแก่กลุ่มจังหวัดกระบี่ ภูเก็ต และท้องถิ่นใกล้เคียง

5. เป้าหมาย

5.1 การจัดการมูลฝอยติดเชื้อที่ถูกต้องภายในจังหวัดภูเก็ต กระบี่และท้องถิ่นบริเวณใกล้เคียงครอบคลุมท้องถิ่นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของจำนวนท้องถิ่นเป้าหมาย

5.2 ปริมาณมูลฝอยติดเชื้อได้รับการจัดการอย่างถูกต้องในพื้นที่เป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของปริมาณมูลฝอยติดเชื้อที่เกิดขึ้นทั้งหมดในพื้นที่เป้าหมาย

6. กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินงาน

6.1 พื้นที่ดำเนินการ เป็นพื้นที่จังหวัดกระบี่ ภูเก็ต และท้องถิ่นใกล้เคียง โดยดำเนินการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการมูลฝอยติดเชื้อให้ครอบคลุมพื้นที่เป้าหมายไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ภายในปี พ.ศ.2550

6.2 การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ รวมไปถึงการติดตามและประเมินการดำเนินงานของท้องถิ่น

6.3 การปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการมูลฝอยติดเชื้อโดยมีกิจกรรมและวงเงินงบประมาณคาดว่าจะต้องใช้ดำเนินการในระยะ 3 ปี ดังนี้

6.3.1 การประสานกับหน่วยงานท้องถิ่นและสถานพยาบาลจัดการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อแบบครบวงจร โดยการสนับสนุนก่อสร้าง/ขนส่งนำไปกำจัดยัง อปท.ใกล้เคียง (ระยะเวลาดำเนินงาน 1 ปี)

6.3.2 การปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ตั้งแต่การเก็บรวบรวม ขนส่ง และกำจัดที่ถูกต้อง (ดำเนินการก่อสร้างเตาเผาติดเชื้อ ขนาด 250 กก./ชม. (เดินระบบวันละ 12 ชม.) ,อาคารสถานที่, ห้องทำความสะอาด, จัดซื้อรถเก็บขนมูลฝอยติดเชื้อ ฯลฯ โดยมีระยะเวลาดำเนินงาน 1 ปี)

6.3.3 การติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของ อปท. ในการจัดการมูล ฝอยติดเชื่อในพื้นที่เป้าหมาย (ระยะเวลาดำเนินงาน 2 ปี)

7. ระยะเวลาการดำเนินการ

12 เดือน

8. กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน และ องค์กรพัฒนาองค์กรเอกชน (ถ้ามี)

ไม่มี

9. ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

ไม่มี

10. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

10.1 มูลฝอยติดเชื่อในพื้นที่เป้าหมายได้รับการจัดการอย่างถูกวิธี และส่งเสริมการร่วมกลุ่มของท้องถิ่นในการรวบรวมปริมาณมูลฝอยติดเชื่อให้สามารถดำเนินการได้ทาง เศรษฐศาสตร์

10.2 ประหยัดงบประมาณของรัฐในการลงทุนก่อสร้างระบบฯ ในแต่ละพื้นที่ ด้วยวิธีการจัดการแบบบูรณาการเชิงพื้นที่ โดยการเพิ่มพื้นที่ให้บริการจัดการมูลฝอยติดเชื่อภายใต้การดำเนินงานของศูนย์จัดการมูลฝอยติดเชื่อ

10.1. องค์ความรู้ในการเรื่องการจัดการมูลฝอยติดเชื่อในลักษณะศูนย์กำจัดรวม และการให้เอกชนเข้ามาดำเนินการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

11. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

จำนวนพื้นที่บริการของศูนย์กำจัดมูลฝอยติดเชื่อไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของพื้นที่ให้บริการทั้งหมดซึ่งใช้บริการกำจัดมูลฝอยติดเชื่อขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

12. เป้าหมายผลผลิตและตัวชี้วัด

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 สามารถดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพภายในปี พ.ศ.2550

13. แผนการใช้จ่ายงบประมาณ (เป็นปี)

กิจกรรม	งบประมาณ	ระยะเวลา	หน่วยงาน รับผิดชอบ
1. ประสานท้องถิ่นและสถานพยาบาลจัดการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อแบบครบวงจร โดยการสนับสนุนก่อสร้าง/ขนส่งนำไปกำจัด จากพื้นที่ อปท.ใกล้เคียงให้ครอบคลุมพื้นที่เป้าหมาย	200,000	1 ปี (2548)	คพ.
2. ปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ตั้งแต่เก็บรวบรวม ขนส่งและกำจัดที่ถูกต้อง (เตาเผาติดเชื้อ 3 ตัน/วัน, ห้องเย็น, รถเก็บขน, อาคารสถานที่ ฯลฯ)	10,000,000	1 ปี (2549)	อปท./คพ.
3. ติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของอปท. ในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในพื้นที่เป้าหมาย	100,000	2 ปี (2549-2550)	คพ.

14. การบริหารจัดการโครงการ

14.1 จัดประชุมชี้แจงหลักการและแนวทางปฏิบัติในการร่วมกลุ่มท้องถิ่น เพื่อจัดการมูลฝอยติดเชื้อให้ถูกต้องและเหมาะสมกับค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้นได้

14.2 เตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/จังหวัดพื้นที่เป้าหมาย ตั้งแต่การคัดแยกการจัดเก็บและรวบรวม ตลอดจนการขนส่งเพื่อกำจัด โดยวิธีบูรณาการเชิงพื้นที่ ในเขตบริการของศูนย์จัดการมูลฝอยติดเชื้อ โดยร่วมจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อ ขอรับการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการ และเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรของท้องถิ่นและสถานบริการสาธารณสุขด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

14.3 สนับสนุนการก่อสร้างศูนย์จัดการมูลฝอยติดเชื้อ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีความสามารถ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับเอกชน หรือการให้เอกชนเข้ามารับดำเนินการทั้งหมด โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ให้บริการและ รับผิดชอบค่าใช้จ่าย

14.4 แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อกำกับดูแลการดำเนินงานในเชิงบูรณาการ การติดตามและประเมินผลการดำเนินการ ทั้งในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคุณภาพในการให้บริการของภาคเอกชน โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

15. การรายงานและการติดตามประเมินผล

การแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลการดำเนินงานในเชิงบูรณาการ โดยมีผู้แทนจากหน่วยงานกลาง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนเป็นผู้ติดตามและรายงานผลการดำเนินงาน

2.8 ปรับปรุงฟื้นฟูคลองใหญ่ หมู่ที่ 6 หมู่ที่ 8 ตำบลเกาะลันตาใหญ่ อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่

หลักการและเหตุผล

ทรัพยากรน้ำเป็นปัจจัยที่สำคัญระดับต้น ๆ ในการดำรงชีวิต ซึ่งหลังจากเกิดคลื่นยักษ์สึนามิ ทำให้แหล่งน้ำอุปโภค บริโภคเกิดความเสียหาย มีการปนเปื้อนของสิ่งต่าง ๆ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องรีบทำการแก้ไขปัญหาการปนเปื้อนของแหล่งน้ำโดยเร่งด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคลองใหญ่ ซึ่งประชาชนในตำบลเกาะลันตาใหญ่ ที่ใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำดังกล่าว ได้รับความเดือดร้อน ดังนั้นทางราชการจึงต้องเข้าดำเนินการฟื้นฟูโดยเร่งด่วน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อปรับปรุงคุณภาพน้ำในคลองใหญ่ให้ดีขึ้น
2. ประชาชนในตำบลเกาะลันตาใหญ่มีน้ำสะอาดอุปโภค-บริโภค

เป้าหมาย

น้ำในคลองใหญ่ได้รับการฟื้นฟู

กิจกรรมโครงการ

1. ทำการขุดลอกคลองใหญ่และกำจัดวัชพืช
2. จัดการมลพิษและสิ่งปนเปื้อนในแหล่งน้ำ

พื้นที่ดำเนินการ

คลองใหญ่หมู่ที่ 6 หมู่ที่ 8 ตำบลเกาะลันตาใหญ่ อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่

ระยะเวลาดำเนินการ 8 เดือน

งบประมาณ 3,000,000 บาท

หน่วยงานรับผิดชอบ

กรมทรัพยากรน้ำ

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

คลองใหญ่ได้รับการปรับปรุงฟื้นฟู

2.9 ปรับปรุงฟื้นฟูพริก้า หมู่ที่ 2 หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะลันตาใหญ่ อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่

หลักการและเหตุผล

พริก้า อยู่ในพื้นที่ตำบลเกาะลันตาใหญ่ อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ มีสภาพเป็นพื้นที่ลุ่มมีน้ำท่วมขังตลอดปี หรือเกือบตลอดปี ดินบริเวณนี้จะเป็นดินอินทรีย์ วัตถุที่เกิดจากการทับถมของซากพืชเป็นเวลาช้านาน พริก้าได้รับน้ำจากน้ำฝนเป็นส่วนใหญ่ แต่เมื่อเกิดเหตุการณ์คลื่นยักษ์สึนามิทำให้พริก้าได้รับการปนเปื้อนจากน้ำทะเลทำให้ระบบนิเวศตามธรรมชาติได้รับผลกระทบ จึงต้องมีการปรับปรุงฟื้นฟูพริก้าให้กลับมีสภาพธรรมชาติดังเดิม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อปรับปรุงพริก้า ให้ฟื้นคืนสู่สภาพเดิม
2. เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศตามธรรมชาติที่มีลักษณะเฉพาะให้ดำรงอยู่ต่อไป

เป้าหมาย

พริก้าในพื้นที่หมู่ที่ 2 หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะลันตาใหญ่ อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่

กิจกรรมโครงการ

1. ดำเนินการฟื้นฟูพริก้าให้คืนสู่สภาพธรรมชาติ
2. สร้างจิตสำนึกให้ชุมชนโดยรอบพริก้าเห็นคุณค่าของระบบนิเวศตามธรรมชาติ และร่วมกันอนุรักษ์ให้คงอยู่ตลอดไป

พื้นที่ดำเนินการ

พริก้า หมู่ที่ 2 หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะลันตาใหญ่ อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่

ระยะเวลาดำเนินการ 8 เดือน

งบประมาณ 5,000,000 บาท

หน่วยงานรับผิดชอบ

กรมทรัพยากรน้ำ

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ
พรุ้งฯ ได้รับการปรับปรุงฟื้นฟู

3.1 โครงการจัดซื้อ เวนคืน และ/หรือ reclaim ในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัยเพื่อปรับปรุงให้สอดคล้องกับระบบนิเวศเดิม

หลักการและเหตุผล

คลื่นยักษ์ “สึนามิ” ที่พัดเข้าสู่ทะเล อันดามัน เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 ได้ทำความเสียหายให้แก่ทรัพยากรธรรมชาติ และทำให้ทรัพยากรธรรมชาติเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม จึงควรมีการฟื้นฟูคุ้มครองและจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ที่ได้รับภัยพิบัติมีความเหมาะสมกับระบบนิเวศ โดยการจัดซื้อ เวนคืน และ/หรือ reclaim ในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัยเพื่อปรับปรุงให้สอดคล้องกับระบบนิเวศเดิม

ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์

การจัดซื้อเวนคืนและ reclaim ในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย เพื่อการฟื้นฟูคุ้มครองและจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีความเหมาะสมกับระบบนิเวศ สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูสภาพทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ และยุทธศาสตร์ ข้อที่ 2 ด้านการเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ในข้อ 2.5 ฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เน้นการพัฒนาการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความสมดุล ระหว่างการใช้ประโยชน์กับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 7 มกราคม 2546

วัตถุประสงค์

1. เพื่อจัดซื้อ เวนคืน และ/หรือ reclaim ในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย
2. เร่งรัดให้การฟื้นฟูพื้นที่ที่ประสบธรณีพิบัติภัยให้กลับคืนสู่ระบบนิเวศเดิมโดยเร็ว
3. เพื่อสนับสนุนแผนนโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในระบบบูรณาการ

เป้าหมาย

พื้นที่ที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับความเสียหายจากธรณีพิบัติ ได้รับการฟื้นฟู ปรับปรุง ให้กลับคืนสู่ระบบนิเวศเดิม

กิจกรรมดำเนินงานและพื้นที่โครงการ

กิจกรรม

1. การรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์สถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. การสำรวจพื้นที่ที่มีการบุกรุก
3. จัดทำผัง และแนวทาง การจัดการ และฟื้นฟูพื้นที่ที่มีการบุกรุก
4. กำหนดพื้นที่ที่จะซื้อ เวนคืน
5. ดำเนินการฟื้นฟูพื้นที่ที่ได้รับการเวนคืนให้สอดคล้องกับระบบนิเวศเดิม

พื้นที่โครงการ

พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติในภาคใต้

ระยะเวลาดำเนินการ 24 เดือน

กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนและองค์กรพัฒนาเอกชน

การดำเนินงานในพื้นที่ต้องกระทำร่วมกับชุมชน หน่วยงานและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ในการจัดทำแผนงานเพื่อการฟื้นฟูระบบนิเวศในการกำหนดแนวทางในการใช้ประโยชน์พื้นที่ที่ไม่รบกวนระบบนิเวศที่เปราะบางและต้องการระยะเวลาในการฟื้นฟูคืนสู่สภาพเดิม ตลอดจนเข้าไปส่งเสริมและสร้างจิตสำนึกให้ชุมชนในท้องถิ่นเกิดความรู้ความเข้าใจในด้านการพัฒนาการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความสมดุล ระหว่างการใช้ประโยชน์กับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนให้ยั่งยืนต่อไป

ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

โครงการจัดซื้อ เวนคืนและฟื้นฟูในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติ จะสอดคล้องกับโครงการอื่น ๆ ในการร่างปรับปรุงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเสียหายให้กลับคืนสู่สภาพธรรมชาติ

งบประมาณ 2,000,000,000 บาท

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ธรณีพิบัติภัยได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับระบบนิเวศเดิม

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. พื้นที่ที่ประสบภัยธรณีพิบัติได้รับการฟื้นฟูกลับคืนสู่ระบบนิเวศเดิม
2. ประชาชนในพื้นที่มีความพึงพอใจในการดำเนินโครงการ

หน่วยงานรับผิดชอบ

สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การรายงานและการติดตามประเมินผล

ดำเนินการและวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ของโครงการ ปัญหาและแนวทางแก้ไขแล้วจัดทำเป็นรายงานประจำปีของโครงการ

4.1 โครงการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามแผนการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

หลักการและเหตุผล

การเกิดเหตุการณ์ "สึนามิ" ที่ซัดเข้าสู่ฝั่งทะเลอันดามัน ได้ทำความเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และชีวิตของประชาชน ซึ่งหน่วยงานต่างๆ ได้มีแผนงานในการฟื้นฟูที่ได้รับความเสียหายให้กลับคืนสู่สภาพเดิมโดยเร็วที่สุด ซึ่งภายหลังจากการฟื้นฟูจะต้องมีการติดตามและประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินการต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งจะช่วยให้สามารถเห็นภาพรวมของการดำเนินการฟื้นฟู ซึ่งดำเนินการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของแต่ละกิจกรรมหรือไม่ โดยพิจารณาเปรียบเทียบค่าของตัวชี้วัดที่วัดได้ กับเป้าหมาย ที่กำหนดไว้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อติดตามและประเมินผลความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการดำเนินการฟื้นฟู
2. เพื่อสร้างกลไก เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามประเมินผลความสำเร็จของการฟื้นฟู

เป้าหมาย

พื้นที่ที่ได้รับความเสียหายจากธรณีพิบัติภัยได้รับการฟื้นฟู

กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินงาน

กิจกรรม

1. ศึกษา วิเคราะห์และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย
2. จัดทำรูปแบบ กลไก และเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามประเมินผล
3. กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

พื้นที่โครงการ

พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติในภาคใต้

ระยะเวลาดำเนินงาน

12 เดือน

งบประมาณ 10,000,000 บาท

หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบผลการดำเนินงานตามแผนการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ประสบภัย
พิบัติภัย

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

รายงานผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน

4.2 โครงการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

หลักการและเหตุผล

การประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ที่ได้รับภัยพิบัติ จำเป็นต้องมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

วัตถุประสงค์

เพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

เป้าหมาย

พื้นที่ที่ได้รับการประกาศเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินงาน

กิจกรรม

1. ศึกษา วิเคราะห์และประเมินผลการดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย
2. จัดทำรูปแบบ กลไก และเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามประเมินผล
3. กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

พื้นที่โครงการ

พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติในภาคใต้

ระยะเวลาดำเนินงาน 12 เดือน

งบประมาณ 6,000,000 บาท

หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการต่อไป

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

รายงานผลการติดตามและประเมินผล

4.3 ค่าใช้จ่ายสนับสนุนการบริหารจัดการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ ธรณีพิบัติภัย

หลักการและเหตุผล

การประกาศเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย เป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการประกาศโดยเร็ว เพื่อการฟื้นฟูและคุ้มครอง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเสียหาย ดังนั้น จึงทำให้การประกาศพื้นที่คุ้มครอง ไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ อย่างครบถ้วน ซึ่งเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญ คือ การรับฟังความเห็นจากประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ดังนั้น หลังจากประกาศพื้นที่คุ้มครองมีผลบังคับใช้แล้วจึงต้องมีกระบวนการรับฟังความเห็นของภาคต่างๆ ในพื้นที่เพื่อเป็นข้อมูลปรับปรุงประกาศใน ฉบับต่อไป รวมทั้ง ต้องมีการบริหารจัดการในส่วนของคณะกรรมการของแต่ละจังหวัดที่จะตั้งขึ้น เพื่อทำหน้าที่ดูแล ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมนำไปสู่การ ปฏิบัติ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อการฟื้นฟูและคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่
ธรณีพิบัติภัย
2. เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กิจกรรมดำเนินงานและพื้นที่โครงการ

กิจกรรม

1. การจัดประชุมชี้แจงประกาศกระทรวงและรับฟังความเห็นของประชาชนในพื้นที่
ต่างๆ
2. จัดประชุมคณะกรรมการของจังหวัด
3. การสำรวจพื้นที่เพื่อติดตาม ประเมินผลการดำเนินโครงการภายใต้มาตรการคุ้มครอง
สิ่งแวดล้อม
4. จัดทำเอกสารเผยแพร่ผลการติดตาม ประเมินผลการดำเนินการตามมาตรการพื้นที่
ดำเนินงาน พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

ระยะเวลาดำเนินงาน 12 เดือน

งบประมาณ 10,000,000 บาท

หน่วยงานรับผิดชอบ

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานท้องถิ่นต่อประกาศกระทรวงฯ เรื่องพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
2. ประสิทธิภาพของการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

จำนวนมาตรการในประกาศพื้นที่คุ้มครองที่ได้รับการปฏิบัติตาม

5.1 โครงการสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังให้มีการปฏิบัติตามประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

หลักการและเหตุผล

เพื่อให้การประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมได้รับผลสำเร็จตามเจตนารมณ์ ควรให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งการสร้างการมีส่วนร่วมของภาคีต่าง ๆ ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ถือเป็นบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการ ซึ่ง ผู้บริการท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญและส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วม

วัตถุประสงค์

ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังให้มีการปฏิบัติตามประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

1. เพื่อสร้างความเข้มแข็งในระบบการตรวจตราให้เกิดขึ้นในชุมชนของท้องถิ่น
2. เพื่อเร่งรัดให้การฟื้นฟูของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้
3. เพื่อสนับสนุนแนวนโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในระบบบูรณาการของจังหวัด
4. สร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนในท้องถิ่นในการสอดส่องดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

1. การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นไปอย่างรวดเร็วและประสบความสำเร็จตามเจตนารมณ์ตามการประกาศฟื้นฟูพื้นที่คุ้มครอง
2. ประชาชนรู้จักหวงแหนและรู้คุณค่าทรัพยากรธรรมชาติของตนเอง

กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินงาน

พื้นที่โครงการ

พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติในภาคใต้

ระยะเวลา 20 เดือน

งบประมาณ 10,000,000 บาท

หน่วยงานรับผิดชอบ

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแล รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง
2. ป้องกันการปล่อยมลพิษลงสู่สาธารณะ

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนเครือข่ายที่เข้าร่วมในการเฝ้าระวัง
2. คู่มือเกี่ยวกับการเฝ้าระวัง

5.2 โครงการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนและเครือข่ายเพื่อการจัดทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

หลักการและเหตุผล

ผลกระทบจากคลื่นยักษ์ " สึนามิ" ในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ทำให้ชุมชนได้รับเสียหาย ทั้งชีวิต ทรัพย์สิน ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง จึงมีความจำเป็นต้องสร้างศักยภาพของชุมชน รวมทั้งเครือข่ายเพื่อให้สามารถจัดการทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นด้วยตนเองได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนและเครือข่ายเพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

1. วางระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้กับชุมชนและเครือข่ายในท้องถิ่น
2. กำหนดแนวทางการใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างถูกต้องและยั่งยืนให้กับท้องถิ่น
3. ส่งเสริมศักยภาพด้านต่าง ๆ ในท้องถิ่นเพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินการ

1. สำรวจสถานะเครือข่ายปัจจัยในพื้นที่ที่ศึกษา
2. จัดทำแผนงานในเรื่องการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนและเครือข่ายในพื้นที่
3. รับฟังความคิดเห็นของชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่
4. สร้างระบบการเรียนรู้และวิธีดำเนินงานร่วมกัน
5. ติดตามผลการดำเนินงานของเครือข่ายต่างๆ

พื้นที่โครงการ

พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติในภาคใต้

งบประมาณ 24,000,000 บาท

ระยะเวลา 24 เดือน

หน่วยงานรับผิดชอบ

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. แผนแม่บทชุมชนเป็นแผนเพื่อการจัดการชุมชนที่สอดคล้องกับการเมืองของชุมชนโดยคำนึงถึงความสมดุลของทรัพยากรธรรมชาติ เศรษฐกิจ และสังคม
2. เครือข่ายในชุมชนเพื่อให้การดำเนินการตามแผนแม่บทชุมชนประสบความสำเร็จ
3. ชุมชนมีผู้นำในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. การมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐ ชุมชนและเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. แผนงาน/โครงการการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

6.1 โครงการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้แก่ชุมชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

หลักการและเหตุผล

พื้นที่ 6 จังหวัดในภาคใต้ที่ได้รับความเสียหายจากคลื่นยักษ์ “ สีนามิ ” เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวของประเทศไทย ผลกระทบจากภัยพิบัติได้ทำความเสียหายให้แก่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและกิจกรรมต่อเนื่อง ทำให้คนที่อยู่ในภาคบริการของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้รับผลกระทบ แนวทางในการจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ควรให้ความสำคัญด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการส่งเสริมให้คนในพื้นที่ที่มีศักยภาพได้รับความรู้ในการจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนบนฐานของการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้แก่ชุมชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
2. เพื่อสร้างความสมดุลระหว่างการพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยวและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

1. เสริมสร้างให้ชุมชนมีศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
2. ให้พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
3. สร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินงาน

กิจกรรมโครงการ

1. จัดสัมมนาประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่นตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่
2. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้กับผู้ประกอบการท่องเที่ยวในพื้นที่ ในด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

3. ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยวในการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวเชิง

นิเวศ

4. สร้างเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

5. จัดตั้งคณะทำงานเพื่อบริหารจัดการเครือข่ายด้านการท่องเที่ยว

พื้นที่โครงการ

พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติในภาคใต้

งบประมาณ 6,000,000 บาท

ระยะเวลาดำเนินการ 12 เดือน

หน่วยงานรับผิดชอบ

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ส่งเสริมให้ชุมชนมีศักยภาพการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่เพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแล และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติด้วยตนเอง
2. สร้างความรู้ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้แก่ชุมชน

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เพิ่มขึ้น
2. มีกลุ่ม/เครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

7.1 โครงการจัดทำสื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

หลักการและเหตุผล

จากเหตุการณ์แผ่นดินไหว และคลื่นยักษ์บริเวณชายฝั่งทะเลภาคใต้ฝั่งอันดามัน ในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ คือ จังหวัดภูเก็ต กระบี่ พังงา สตูล ตรัง และระนอง จึงได้มีการยกร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัย และมาตรการบริหารจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัยภาคใต้ เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและความตระหนัก ในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม จึงได้จัดทำ โครงการจัดทำสื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

สถานการณ์และประเด็นปัญหา

เหตุการณ์แผ่นดินไหว และคลื่นยักษ์บริเวณชายฝั่งทะเลภาคใต้ฝั่งอันดามัน ในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ คือ จังหวัดภูเก็ต กระบี่ พังงา สตูล ตรัง และระนอง จึงได้กำหนดให้มีการประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัย และมาตรการบริหารจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัยภาคใต้

ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีเรื่องการดำเนินงานฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พื้นที่ที่ได้รับธรณีพิบัติภัยภาคใต้ชายฝั่งทะเลอันดามัน

วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและความตระหนัก ในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

เป้าหมาย

ประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์แผ่นดินไหว และคลื่นยักษ์บริเวณชายฝั่งทะเลภาคใต้ฝั่งอันดามัน ในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ คือ จังหวัดภูเก็ต กระบี่ พังงา สตูล ตรัง และระนอง มีความรู้ ความเข้าใจและความตระหนัก ในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินการ

6.1 กิจกรรมโครงการ : การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อในรูปแบบต่าง ๆ

6.1.1 โปสเตอร์ 20,000 แผ่น X 20 บาท	= 400,000 บาท
6.1.2 แผ่นพับ 20,000 แผ่น X 10 บาท	= 200,000 บาท
6.1.3 ป้ายคัดเอาท์ขนาดใหญ่พร้อมติดตั้งในพื้นที่	
18 ป้าย X 300,000 บาท	= 5,400,000 บาท

รวม 6,000,000 บาท

6.2 พื้นที่ดำเนินการ

ในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ คือ จังหวัดภูเก็ต กระบี่ พังงา สตูล ตรัง และระนอง

ระยะเวลาดำเนินการ

12 เดือน

กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน และองค์กรพัฒนาเอกชน (ถ้ามี)

ให้สื่อท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดทำวิทยุท้องถิ่น

ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

มีความเชื่อมโยงกับโครงการตามมาตรการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ประสบภัยพิบัติภัยภาคใต้

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์แผ่นดินไหว และคลื่นยักษ์บริเวณชายฝั่งทะเลภาคใต้ฝั่งอันดามัน ในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ คือ จังหวัดภูเก็ต กระบี่ พังงา สตูล ตรัง และระนอง มีความรู้ ความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

11.1 ประชาชนในพื้นที่เป้าหมายรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ประชาสัมพันธ์

เป้าหมายผลผลิตและตัวชี้วัด

12.1 จำนวนสื่อที่เผยแพร่ประชาสัมพันธ์

งบประมาณ 6,000,000 บาท

การบริหารจัดการโครงการ

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม จ้างดำเนินการ

การรายงานและการติดตามประเมินผล

รายงานและติดตามผลการดำเนินงาน 1 ครั้ง

7.2 โครงการเสริมสร้างความเข้าใจให้แก่องค์กรทุกภาคส่วนเกี่ยวกับการประกาศเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

หลักการและเหตุผล

การดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ธรณีพิบัติภัยภาคใต้ให้ได้รับผลสำเร็จตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรชุมชน และประชาชน ในการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องมีโครงการเสริมสร้างความเข้าใจให้แก่องค์กรทุกภาคส่วนเกี่ยวกับการประกาศเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกส่วน จะได้สามารถปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างชัดเจน เพื่อให้การประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมบรรลุผลตามเจตนารมณ์ของการประกาศ

วัตถุประสงค์

เสริมสร้างความเข้าใจให้แก่องค์กรทุกภาคส่วนเกี่ยวกับการประกาศเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินงาน

กิจกรรมโครงการ

1. จัดประชุม ชี้แจง เกี่ยวกับการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
2. การประชาสัมพันธ์และจัดพิมพ์เอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

พื้นที่โครงการ

พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติในภาคใต้

ระยะเวลาดำเนินการ 6 เดือน

งบประมาณ 6,000,000 บาท

หน่วยงานรับผิดชอบ

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
 สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้การประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ มีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

- 1.จำนวนผู้เข้าร่วมการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
2. จำนวนเอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

7.3 โครงการสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามมาตรการในการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ให้แก่หน่วยราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน ในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

หลักการและเหตุผล

การดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ธรณีพิบัติภัยภาคใต้ให้ได้รับผลสำเร็จตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย จำเป็นต้องให้ความรู้แก่ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรชุมชน และประชาชน ที่เกี่ยวข้อง ในการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องมีโครงการสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามมาตรการในการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ให้แก่หน่วยราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน ในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกส่วน จะได้สามารถปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างชัดเจน เพื่อให้การประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมบรรลุผลตามเจตนารมณ์ของการประกาศ

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามมาตรการในการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ให้แก่หน่วยราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน ในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติภัย

กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินงาน

กิจกรรมโครงการ

1. จัดประชุม ชี้แจง เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535
2. การประชาสัมพันธ์และจัดพิมพ์เอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535

พื้นที่โครงการ

พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ธรณีพิบัติในภาคใต้

ระยะเวลาดำเนินการ 6 เดือน

งบประมาณ 6,000,000 บาท

หน่วยงานรับผิดชอบ

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
 สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทุกภาคส่วนมีการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนผู้เข้าร่วมการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535
2. จำนวนเอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

8.1 โครงการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติและศิลปกรรมอันควรอนุรักษ์

หลักการและเหตุผล

แหล่งธรรมชาติ โดยเฉพาะแหล่งธรรมชาติประเภทชายหาด หาดทราย เกาะ แก่ง ภูเขา ถ้ำ น้ำตก แหล่งน้ำ ชากตึกดำบรรพ์ ธรณีสัณฐานและภูมิลักษณะธรรมชาติ จัดเป็นทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวประเภทหนึ่ง ซึ่งมักถูกนำมาใช้ประโยชน์ บางครั้งนำมาใช้ประโยชน์อย่างไม่เหมาะสม และไม่สอดคล้องกับระบบนิเวศ ก่อให้เกิดการเสื่อมโทรมลงเป็นจำนวนมาก บางแห่งถูกทำลายจนไม่สามารถฟื้นฟูได้ สาเหตุสำคัญประการหนึ่งเกิดจากประชาชนและองค์กรที่ดูแลพื้นที่ขาดความรู้ความเข้าใจ ถึงคุณค่าความสำคัญอย่างแท้จริง และขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างถูกต้องซึ่งเป็นการถูกทำลายที่เกิดจากมนุษย์โดยตรง ในขณะเดียวกันสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ดังกล่าว ก็สามารถที่จะถูกทำลาย หรือได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดจากภัยธรรมชาติได้เช่นเดียวกันและไม่สามารถที่จะควบคุมได้ และรวมถึงเหตุการณ์อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในภาคใต้ครั้งนี้ได้ส่งผลกระทบให้แหล่งธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ในพื้นที่ 6 จังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงและเพื่อให้แหล่งธรรมชาติในพื้นที่ดังกล่าว ได้รับการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในเบื้องต้น จึงเห็นควรให้มีการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยใช้ดัชนีชี้วัดที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจัดทำขึ้น เพื่อทราบข้อมูลพื้นฐานปัญหาสิ่งแวดล้อมว่ามีคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์ใด ตั้งแต่ระดับดีมาก ดี หรือต่ำ เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดแนวทางการแก้ไขและการจัดการสภาพสิ่งแวดล้อมของแหล่งรวมทั้งเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นของตน และเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวมีมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีเป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศต่อไปได้อย่างยั่งยืน

สถานการณ์และประเด็นการพัฒนา

จากสถานการณ์พื้นที่ใน 6 จังหวัดภาคใต้อันได้แก่ ระนอง พังงา กระบี่ ภูเก็ต ตรังและ สตูล ซึ่งใน 6 จังหวัด มี 4 จังหวัด คือ พังงา ระนอง กระบี่ และภูเก็ต เป็นพื้นที่ที่ได้รับประสพธรณีพิบัติภัย อันเกิดจากคลื่นสึนามิ ซึ่งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อแหล่งธรรมชาติประเภทชายหาด : หาดทราย โดยตรงที่ก่อให้เกิดความเสียหายสูง ซึ่งแหล่งธรรมชาติดังกล่าวเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างรายได้ให้กับประเทศอย่างต่อเนื่อง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดทำโครงการจัดทำแผนฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ภายใต้โครงการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรมอันควรอนุรักษ์ เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามหลักการอนุรักษ์และพัฒนาอย่างยั่งยืน

ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและยุทธศาสตร์ชาติ

โครงการจัดทำแผนฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมีความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2548 ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงานตามมาตรการการจัดการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ที่ประสบภัยพิบัติภัยภายใต้ชายฝั่งทะเลอันดามัน เพื่อคงไว้ซึ่งสิ่งแวดล้อมธรรมชาติอย่างยั่งยืน

4. วัตถุประสงค์

- 4.1 เพื่อให้แหล่งธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้รับการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อม และจัดลำดับความสำคัญ เพื่อจัดทำแผนและแนวทางการดูแลรักษา ฟื้นฟูและป้องกัน
- 4.2 เพื่อให้แหล่งธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทั่วประเทศเป็นที่ยอมรับในระดับสากล และเป็นที่ยอมรับของไทยและต่างประเทศ

เป้าหมาย

สิ่งแวดล้อมธรรมชาติที่เป็นท่องเที่ยวมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่มีมาตรฐานและเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการกำหนดนโยบายและแนวทางในการดูแล รักษา ฟื้นฟู และแก้ไขปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทั้งในปัจจุบันและอนาคต ทั้งในรูปของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หรือการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

ระยะเวลาดำเนินการ

ปีงบประมาณ 2549 - 2550

กิจกรรมโครงการและพื้นที่ดำเนินการ

- 7.1 พื้นที่ดำเนินการ ในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ ประกอบด้วย จังหวัดภูเก็ต พังงา ระนอง สตูล ตรัง และกระบี่
- 7.2 กิจกรรมโครงการ การดำเนินการจะมีขั้นตอน ในการดำเนินการดังนี้
 - 1) การประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวแหล่งธรรมชาติโดยใช้ดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ได้ศึกษาไว้ ได้แก่ดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติประกอบด้วยตัวชี้วัดทางด้านมลพิษทางชีวภาพ และทางกายภาพ ซึ่งตัวชี้วัดหลายตัวแปรต้องเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์
 - 2) ประชาสัมพันธ์โครงการจัดทำแผนฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติในพื้นที่ดำเนินการให้ประชาชนรับรู้เพื่อให้ประชาชนให้ข้อคิดเห็นทุกขั้นตอน

- 3) กำหนดแผน มาตรการและแนวทางการดูแลรักษาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ
- 4) จัดกลุ่มแหล่งธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อม และจัดลำดับความสำคัญเพื่อจัดทำแผน มาตรการและแนวทางการดูแลรักษา ฟื้นฟูและป้องกันทั้งในปัจจุบันและอนาคต
- 5) เสนอแผน มาตรการและแนวทางการดูแลรักษา ฟื้นฟูและป้องกันต่อคณะกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรี เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ
- 6) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ประกาศแหล่งธรรมชาติที่มีคุณภาพสิ่งแวดล้อมดีเด่นประจำปี

กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชนและ องค์กรพัฒนาเอกชน

การจัดทำแผนฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติจะนำเสนอให้กับทุกภาคส่วน อาทิ ประชาชน หน่วยงานในท้องถิ่น และหน่วยงานในส่วนกลาง ที่จะเป็นองค์ประกอบในการจัดทำแผนฯ ในทุกขั้นตอน ตั้งแต่เริ่มประชาสัมพันธ์ รวมถึงการจัดประชุมสัมมนาที่ผู้ดำเนินโครงการฯ จะนำเสนอ เช่น รูปแบบการดำเนินวิธีการศึกษา แนวทาง มาตรการ และการบริหารจัดการของหน่วยงานที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องในแต่ละพื้นที่ โดยรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงานในพื้นที่ที่จัดทำแผนฯ และจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่น

โครงการจัดทำแผนฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติจะต้องมีการวิเคราะห์/สังเคราะห์ข้อมูลและประสานเชื่อมโยงกับนโยบายอื่นๆ ที่มีในพื้นที่ที่ทำการศึกษาย่างเป็นระบบ เพื่อให้ข้อมูลที่ได้รับสอดคล้องและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ และสอดคล้องกับรูปแบบความเป็นอยู่และวิถีชีวิตของชุมชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) เป็นทุนของสังคมในการสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourism) ทางธรรมชาติทั้งในระดับท้องถิ่นและประเทศ

2) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีคุณค่าทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศได้รับการดูแลรักษา และการอนุรักษ์อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามหลักวิชาการ และหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน

3) เป็นแหล่งเรียนรู้มรดกทางสิ่งแวดล้อมธรรมชาติของท้องถิ่นและของประเทศ

4) ประชาชนและทุกภาคส่วนในสังคมมีความภาคภูมิใจในแหล่งธรรมชาติของท้องถิ่น และของประเทศเกิดความตระหนักวางแผนและร่วมกันอนุรักษ์แหล่งธรรมชาติของตน

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

สภาพสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวมีสภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น

เป้าหมายผลผลิตและตัวชี้วัด

1) มีแผนและแนวทางมาตรการในการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งธรรมชาติที่เสื่อมโทรมไม่น้อยกว่า 15 แหล่งต่อปี

2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำแผนฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวไปดำเนินการให้เกิดผลในทางปฏิบัติร้อยละ 60

แผนการใช้จ่ายงบประมาณ (เป็นปี)

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานโครงการจัดทำแผนฟื้นฟู สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ และศิลปกรรม เป็นเงิน 50 ล้านบาท

การบริหารจัดการโครงการ

การดำเนินงานโครงการจัดทำแผนฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติจะบริหารจัดการโครงการฯ โดยกลุ่มงานอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ กองอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชาติและศิลปกรรมสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การรายงานและการติดตามประเมินผล

การรายงานและการติดตามประเมินผลจะดำเนินการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลและประเมินผลแหล่งธรรมชาติในระยะทุกๆ 2 ปี อย่างต่อเนื่อง